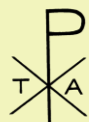
Sfântul Profet Moisis

Facerea

(LXX)

(ediția liturgică)

Teologie pentru azi
București
2023

Sfântul Profet Moisis

Facerea
(LXX)
(ediția liturgică)

Traducere de
Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș

Teologie pentru azi
București
2023

Ediția de față este o ediție online gratuită.

Am tradus *Septuaginta* (LXX), ed. Alfred Rahlfs, Ed. Württembergische Bibelanstalt/
Deutsche Bibelgesellschaft, Stuttgart, 1935,
inclusă în ediția electronică BibleWorks v. 10.

Sfânta Frescă
de pe coperta primă
am preluat-o de aici[1].

[1] A se vedea:
https://curacy.files.wordpress.com/2022/02/img_0007.jpg.

Capitolul 1

1. Întru început a făcut Dumnezeu cerul și pământul,

2. iar pământul era nevăzut și nefăcut și întunericul era deasupra abisului și Duhul lui Dumnezeu Se purta deasupra apei.

3. Și a zis Dumnezeu: „Să fie lumina!”. Și a fost lumina.

4. Și a văzut Dumnezeu că este bună lumina și a despărțit Dumnezeu între lumină și între întuneric

5. și a numit Dumnezeu lumina zi și întunericul l-a numit noapte. Și a fost seara și a fost dimineața, ziua una.

6. Și a zis Dumnezeu: „Să fie tăria în mijlocul apei și să fie despărțind între apă și apă!”. Și a fost așa.

7. Și a făcut Dumnezeu tăria și a despărțit Dumnezeu între apa care era dedesubtul tăriei și între apa cea de deasupra tăriei

8. și a numit Dumnezeu tăria cer. Și a văzut Dumnezeu că este bine. Și a fost seara și a fost dimineața, ziua a doua.

9. Și a zis Dumnezeu: „Să se adune apa de sub cer într-o adunare și să se arate uscatul!”. Și a fost așa. Și a fost adunată apa cea de sub cer întru adunările ei și a fost arătat uscatul.

10. Și a chemat Dumnezeu uscatul pământ și așezările apelor le-a numit mări. Și a văzut Dumnezeu că este bine.

11. Și a zis Dumnezeu: „Să răsară pământul buruiană de iarbă, semănând sămânță după felul și după asemăna-

rea sa, și pom roditor pe pământ, făcând rod după felul său, a căruia sămânța sa este în el!”. Și a fost așa.

12. Și a scos pământul buruiană de iarbă, semănând sământă după felul și după asemănarea sa, și pom roditor pe pământ, făcând rod după felul său, a căruia sămânța sa este în el. Și a văzut Dumnezeu că este bine.

13. Și a fost seara și a fost dimineața, ziua a treia.

14. Și a zis Dumnezeu: „Să fie luminătorii în tăria cerului spre luminarea pământului, pentru a separa între zi și între noapte, și să fie întru semne și întru vremuri și întru zile și întru ani!

15. Și ei să fie spre luminare întru tăria cerului, pentru a lumina pe pământ!”. Și a fost așa.

16. Și a făcut Dumnezeu cei doi luminători mari: luminătorul cel mare spre începuturile zilei și luminătorul mai mic spre începuturile nopții și stelele.

17. Și i-a pus Dumnezeu pe ei întru tăria cerului, pentru a lumina pe pământ

18. și pentru a stăpâni ziua și noaptea și pentru a despărți între lumină și între întuneric. Și a văzut Dumnezeu că este bine.

19. Și a fost seara și a fost dimineața, ziua a patra.

20. Și a zis Dumnezeu: „Să scoată apele târâtoare cu sufletele vii și păsări zburând peste pământ spre tăria cerului!”. Și a fost așa.

21. Și a făcut Dumnezeu chiții cei mari și tot sufletul vietăților târâtoare, pe care le-au scos apele, după felurile lor, și toată pasărea zburătoare după felul ei. Și a văzut Dumnezeu că sunt bune.

22. Și le-a binecuvântat pe ele Dumnezeu, zicându-le: „Creșteți și vă înmulțiți și umpleți apele din mări și păsările să se înmulțească deasupra pământului!”.

23. Și a fost seara și a fost dimineața, ziua a cincea.

24. Și a zis Dumnezeu: „Să scoată pământul suflet viu după felul său, pe cele cu patru picioare și târâtoarele și fiarele pământului după felul lor!”. Și a fost așa.

25. Și a făcut Dumnezeu fiarele pământului după felul lor și dobitoacele după felul lor și toate târâtoarele pământului după felul lor. Și a văzut Dumnezeu că sunt bune.

26. Și a zis Dumnezeu: „Să facem om după chipul și după asemănarea Noastră și să stăpânească peștii mării și păsările cerului și dobitoacele și tot pământul și toate târâtoarele care se târăsc pe pământ!”.

27. Și l-a făcut Dumnezeu pe om, după chipul lui Dumnezeu l-a făcut pe el, parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut pe ei.

28. Și i-a binecuvântat pe ei Dumnezeu, zicându-le: „Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul și domniți peste el! Și stăpâniți peștii mării și păsările cerului și toate dobitoacele și tot pământul și toate târâtoarele care se târăsc pe pământ!”.

29. Și a zis Dumnezeu: „Iată, v-am dat vouă toată iarba semănată, semănând sămânța care este deasupra a tot pământul, și tot pomul care are în sine rod de sămânță semănată! Acestea vă vor fi vouă spre mâncare.

30. Și tuturor fiarelor pământului și tuturor păsărilor cerului și la toată târâtoarea târându-se pe pământ, care are în sine suflet de viață, toată iarba cea verde le este spre mâncare”. Și a fost așa.

31. Și a văzut Dumnezeu toate câte a făcut și, iată, erau bune foarte! Și a fost seara și a fost dimineața, ziua a șasea.

Capitolul 2

1. Și au fost desăvârșite cerul și pământul și toată podoaba lor.

2. Și a împlinit Dumnezeu în ziua a șasea lucrurile Sale pe care le-a făcut și S-a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrurile Sale pe care le-a făcut.

3. Și a binecuvântat Dumnezeu ziua a șaptea și a sfințit-o pe ea, căci în aceasta S-a odihnit de toate lucrurile Sale, pe care a început Dumnezeu să le facă.

4. Iar aceasta este cartea nașterii cerului și a pământului, când ele au fost făcute, în care zi a făcut Dumnezeu cerul și pământul

5. și toată verdeața câmpului mai înainte ca să fie pe pământ și toată iarba câmpului mai înainte ca să răsară. Căci nu a plouat Dumnezeu pe pământ și omul nu era pentru a lucra pământul,

6. dar izvorul urca din pământ și adăpa toată fața pământului.

7. Și l-a zidit Dumnezeu pe om din țărâna pământului și a suflat întru fața sa suflare de viață și s-a făcut omul întru suflet viu.

8. Și a sădit Domnul Dumnezeu Paradisul în Edem, către răsărituri, și l-a pus acolo pe omul pe care l-a zidit.

9. Și încă a răsărit Dumnezeu din pământ tot pomul frumos la vedere și bun la mâncare, iar pomul vieții era în mijlocul Paradisului, cât și pomul ca să cunoști cunoașterea binelui și a răului.

10. Iar râul care iese din Edem pentru a adăpa Paradisul se desparte de acolo întru patru începuturi:

11. numele unuia este Fison – acesta înconjură tot pământul Evilat, acolo unde este aurul,

12. iar aurul pământului aceluia este bun și acolo este cărbunele și piatra cea verde deschis –

13. iar numele râului al doilea este Ghion – și acesta este cel care înconjură tot pământul Etiopiei –

14. iar râul al treilea este Tigris – și acesta este cel care merge înaintea asirienilor –, iar râul al patrulea, acesta este Eufratis.

15. Și l-a luat Domnul Dumnezeu pe omul pe care l-a zidit și l-a pus pe el în Paradis pentru a-l lucra pe el și pentru a-l păzi.

16. Și i-a poruncit Domnul Dumnezeu lui Adam, zicându-i: „Din tot pomul cel din Paradis cu mâncare vei mânca,

17. dar din pomul cel pentru a cunoaște binele și răul nu veți mânca din el. Iar în care zi aveți să mâncați din el cu moarte veți muri”.

18. Și a zis Domnul Dumnezeu: „Nu este bine a fi omul singur. Să-i facem lui ajutor pentru el!”.

19. Și încă a zidit Dumnezeu din pământ toate fiarele câmpului și toate păsările cerului și le-a adus pe ele la Adam ca să vadă cum le va numi pe ele. Și tot sufletul cel viu, care a fost numit el de Adam, acesta este numele său.

20. Și a numit Adam numele tuturor dobitoacelor și al tuturor păsărilor cerului și al tuturor fiarelor câmpului, dar lui Adam nu i-a fost aflat ajutorul asemenea lui.

21. Și a pus Dumnezeu extaz în Adam și a adormit. Și a luat una din coastele sale și a plinit trupul pentru ea.

22. Și a zidit Domnul Dumnezeu coasta pe care a luat-o din Adam întru femeie și a adus-o pe ea către Adam.

23. Și a zis Adam: „Acum, aceasta este osul din oasele mele și trupul din trupul meu! Aceasta va fi numită femeia, căci din bărbatul ei a fost luată aceasta.

24. Pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe maica sa și va fi lipit cu femeia sa și vor fi cei doi într-un trup”.

25. Și erau cei doi goi, și Adam și femeia sa, și nu se rușinau.

Capitolul 3

1. Iar șarpele era cel mai înțelept dintre toate fiarele cele de pe pământ, pe care le-a făcut Domnul Dumnezeu. Și a zis șarpele femeii: „Pentru ce a zis Dumnezeu: «Să nu mâncați din tot pomul cel din Paradis»?”.

2. Și i-a zis femeia șarpelui: „Din rodul pomului Paradisului vom mânca,

3. dar din rodul pomului, care este în mijlocul Paradisului, a zis Dumnezeu: «Nu veți mânca din el și nici nu aveți să vă atingeți de el, pentru ca să nu muriți»”.

4. Și a zis șarpele femeii: „Nu veți muri cu moarte.

5. Căci Dumnezeu știe, că, în care zi aveți să mâncați din el, vor fi deschiși ochii voștri și veți fi ca dumnezeii, cunoscând binele și răul”.

6. Și a văzut femeia că bun este pomul spre mâncare și că plăcut îi este ochilor să-l vadă și frumos este să-l înțeleagă și a luat din rodul său și a mâncat și a dat și bărbatului ei împreună cu ea și au mâncat.

7. Și le-au fost deschiși ochii celor doi și au cunoscut că erau goi. Și și-au cusut frunze de smochin și și-au făcut lor cingători în jurul coapselor.

8. Și au auzit glasul Domnului Dumnezeu umblând în Paradis către seară. Și s-au ascuns – și Adam, cât și femeia sa, de la fața Domnului Dumnezeu – în mijlocul pomului Paradisului.

9. Și a chemat Domnul Dumnezeu pe Adam și i-a zis lui: „Adame, unde ești?”.

10. Și I-a zis Lui: „Glasul Tău l-am auzit plimbându-se prin Paradis și am fost înfricoșat, căci gol sunt și m-am ascuns".

11. Și i-a zis lui: „Cine ți-a vestit ție că ești gol? Oare nu din pomul, din care ți-am poruncit ție, ca din acela singur să nu mănânci, din el ai mâncat?".

12. Și I-a zis Adam: „Femeia, pe care mi-ai dat-o împreună cu mine, aceea mi-a dat din pom și am mâncat".

13. Și i-a zis Domnul Dumnezeu femeii: „De ce ai făcut aceasta?". Și I-a zis femeia: „Șarpele m-a înșelat pe mine și am mâncat".

14. Și i-a zis Domnul Dumnezeu șarpelui: „Căci ai făcut aceasta, blestemat ești tu între toate dobitoacele și între toate fiarele pământului! Pe pieptul tău și pe pântecele tău vei merge și pământ vei mânca în toate zilele vieții tale.

15. Și vrăjmășie voi pune între tine și între femeie și între sămânța ta și sămânța ei. El îți va păzi ție capul, iar tu Îi vei păzi Lui călcâiul".

16. Și femeii i-a zis: „Înmulțind voi înmulți durerile tale și suspinul tău. În dureri vei naște copii și către bărbatul tău va fi întoarcerea ta și el te va stăpâni".

17. Iar lui Adam i-a zis: „Căci ai ascultat glasul femeii tale și ai mâncat din pomul din care ți-am poruncit ție ca din acela singur să nu mănânci din el, blestemat este pământul întru lucrurile tale! Întru dureri vei mânca din el în toate zilele vieții tale.

18. Ghimpi și ciulini îți vor răsări ție și vei mânca iarba câmpului.

19. Întru sudoarea feței tale îți vei mânca pâinea ta, până ai să te întorci întru pământul din care ai fost luat, căci pământ ești și întru pământ vei merge".

20. Și a chemat Adam numele femeii sale Viața, căci aceasta este maica tuturor celor vii.

21. Și le-a făcut Domnul Dumnezeu, lui Adam și femeii sale, hitoane din piele și i-a îmbrăcat pe ei.

22. Și a zis Dumnezeu: „Iată, Adam s-a făcut ca unul dintre Noi, pentru a cunoaște binele și răul! Și acum, nu cumva să întindă mâna și să ia din pomul vieții și să mănânce și așa va trăi întru veac".

23. Și l-a trimis pe el Domnul Dumnezeu din Paradisul desfătării pentru a lucra pământul din care a fost luat.

24. Și l-a izgonit pe Adam și l-a sălășluit pe el înaintea Paradisului desfătării. Și a rânduit Heruvi și sabia de ardere cea care se întoarce pentru a păzi calea pomului vieții.

Capitolul 4

1. Și Adam a cunoscut-o pe Eva, pe femeia sa, și aceasta l-a zămislit și l-a născut pe Cain și a zis: „Am dobândit om de la Dumnezeu”.

2. Și a adăugat să nască pe fratele său, pe Abel. Și a fost Abel păstorul oilor, iar Cain era lucrând pământul.

3. Și a fost, după zile, că a adus Cain din roadele pământului jertfă Domnului

4. și Abel a adus și el din cele întâi-născute ale oilor sale și din grăsimile lor. Și a privit Dumnezeu asupra lui Abel și asupra darurilor sale,

5. iar asupra lui Cain și asupra darurile sale nu a luat aminte. Și s-a întristat Cain foarte și împreună a căzut cu fața sa.

6. Și i-a zis Domnul Dumnezeu lui Cain: „Pentru ce te-ai făcut foarte trist și pentru ce împreună a căzut fața ta?

7. Dacă în mod drept nu ai să aduci și în mod drept nu ai să împarți, atunci ai păcătuit. Liniștește-te! Către tine va fi întoarcerea sa și tu îl vei stăpâni pe el”.

8. Și a zis Cain către Abel, fratele său: „Să ieșim întru câmp”. Și a fost, când erau ei în câmp, că s-a ridicat Cain asupra lui Abel, fratele său, și l-a omorât pe el.

9. Și a zis Dumnezeu către Cain: „Unde este Abel, fratele tău?”. Iar el I-a zis: „Nu cunosc. Nu sunt eu paznicul fratelui meu”.

10. Și i-a zis Dumnezeu: „Ce ai făcut? Glasul sângelui fratelui tău strigă către Mine din pământ.

11. Iar acum, blestemat ești tu de pământul care și-a căscat gura sa ca să primească sângele fratelui tău din mâna ta.

12. Căci vei lucra pământul și el nu-și va mai adăuga tăria sa ca să ți-o dea ție. De aceea, suspinând și tremurând vei fi pe pământ”.

13. Și a zis Cain către Domnul: „Mai mare este vina mea decât să fiu iertat eu.

14. Dacă mă izgonești pe mine astăzi de pe fața pământului și de la fața Ta mă voi ascunde și voi fi suspinând și tremurând pe pământ, atunci va fi că tot cel care mă află pe mine, mă va omorî pe mine”.

15. Și i-a zis lui Domnul Dumnezeu: „Nu va fi așa! Căci tot cel care îl va omorî pe Cain de șapte ori răzbunându-se va slăbi”. Și i-a pus Domnul Dumnezeu semn lui Cain ca să nu-l omoare pe el tot cel care îl află pe el.

16. Și a ieșit Cain de la fața lui Dumnezeu și a locuit în pământul lui Naid, înaintea Edemului.

17. Și a cunoscut-o Cain pe femeia sa și aceasta l-a zămislit și l-a născut pe Enoh. Și era zidind cetate și a numit cetatea cu numele fiului său, al lui Enoh.

18. Și i-a fost născut lui Enoh Gaidad și lui Gaidad i s-a născut Maiil și lui Maiil i s-a născut Matusala și lui Matusala i s-a născut Lameh.

19. Și și-a luat sieși Lameh două femei: numele uneia era Ada, iar numele celei de-a doua era Sella.

20. Și l-a născut Ada pe Iobel. Acesta era tatăl celor care locuiesc în corturile celor hrănitori de vite.

21. Iar numele fratelui său era Iubal. Acesta era cel care a descoperit psaltirionul și lira.

22. Și Sella l-a născut și ea pe Tobel și era cel care mânuiește ciocanul, fierarul de cupru și de fier, iar sora lui Tobel era Noema.

23. Și a zis Lameh femeilor sale Ada și Sella: „Auziți glasul meu, femeilor ale lui Lameh! Ascultați cuvintele mele! Căci bărbat am omorât întru rana mea și tânăr întru vânătaia mea.

24. Căci de 7 ori a fost răzbunat din Cain, iar din Lameh de 77 de ori”.

25. Și a cunoscut-o Adam pe Eva, pe femeia sa, și aceasta a zămislit și a născut fiu și a chemat numele său Sit, zicând: „Căci mi-a ridicat mie Dumnezeu altă sământă în locul lui Abel, pe care l-a omorât Cain”.

26. Iar lui Sit i s-a născut fiu și a chemat numele său Enos. Acesta a nădăjduit pentru a chema numele Domnului Dumnezeu.

Capitolul 5

1. Aceasta este cartea nașterii oamenilor, întru care zi l-a făcut Dumnezeu pe Adam. După chipul lui Dumnezeu l-a făcut pe el,

2. parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut pe ei și i-a binecuvântat pe ei. Și a chemat numele său Adam, în care zi i-a făcut pe ei.

3. Și a trăit Adam 200 și 30 de ani și a născut după chipul său și după asemănarea sa și a chemat numele său Sit.

4. Și au fost zilele lui Adam, după ce a fost să-l nască el pe Sit, 700 de ani și a născut fii și fiice.

5. Și au fost toate zilele lui Adam, pe care el le-a trăit, 900 și 30 de ani și a murit.

6. Și a trăit Sit 200 și 5 ani și l-a născut pe Enos.

7. Și a trăit Sit, după ce a fost să-l nască el pe Enos, 700 și 7 ani și a născut fii și fiice.

8. Și au fost toate zilele lui Sit 900 și 12 ani și a murit.

9. Și a trăit Enos 190 de ani și l-a născut pe Cainan.

10. Și a trăit Enos, după ce a fost să-l nască el pe Cainan, 700 și 15 ani și a născut fii și fiice.

11. Și au fost toate zilele lui Enos 900 și 5 ani și a murit.

12. Și a trăit Cainan 170 de ani și l-a născut pe Maleleil.

13. Și a trăit Cainan, după ce a fost să-l nască el pe Maleleil, 700 și 40 de ani și a născut fii și fiice.

14. Și au fost toți anii lui Cainan 900 și 10 ani și a murit.

15. Și a trăit Maleleil 100 și 65 de ani și l-a născut pe Iared.

16. Și a trăit Maleleil, după ce a fost să-l nască el pe Iared, 700 și 30 de ani și a născut fii și fiice.

17. Și au fost toate zilele lui Maleleil 800 și 95 de ani și a murit.

18. Și a trăit Iared 100 și 62 de ani și l-a născut pe Enoh.

19. Și a trăit Iared, după ce a fost să-l nască el pe Enoh, 800 de ani și a născut fii și fiice.

20. Și au fost toate zilele lui Iared 900 și 62 de ani și a murit.

21. Și a trăi Enoh 100 și 65 de ani și l-a născut pe Matusala.

22. Și a bineplăcut Enoh lui Dumnezeu. Iar după ce a fost să-l nască el pe Matusala, Enoh a trăit 200 de ani și a născut fii și fiice.

23. Și au fost toate zilele lui Enoh 365 de ani.

24. Și a bineplăcut Enoh lui Dumnezeu și nu a mai fost aflat, căci Dumnezeu l-a mutat pe el.

25. Și a trăit Matusala 100 și 67 de ani și l-a născut pe Lameh.

26. Și a trăit Matusala, după ce a fost să-l nască el pe Lameh, 802 ani și a născut fii și fiice.

27. Și au fost toți anii lui Matusala, pe care el i-a trăit, 900 și 69 de ani și a murit.

28. Și a trăit Lameh 188 de ani și a născut fiu.

29. Și a chemat numele său Noe, zicând: „Acesta ne va odihni pe noi de lucrurile noastre și de durerile mâinilor noastre și de pământul pe care l-a blestemat Domnul Dumnezeu”.

30. Și a trăit Lameh, după ce a fost să-l nască el pe Noe, 500 și 65 de ani și a născut fii și fiice.

31. Și au fost toate zilele lui Lameh 700 și 53 de ani și a murit.

32. Și era Noe de 500 de ani și a născut Noe 3 fii: pe Sim, pe Ham și pe Iafet.

Capitolul 6

1. Și a fost, când au început oamenii a fi mulți pe pământ și fiice le-au fost făcute lor.

2. Și au văzut fiii lui Dumnezeu că sunt frumoase fiicele oamenilor și și-au luat lor femei din toate pe care și le-au ales.

3. Și a zis Domnul Dumnezeu: „Să nu rămână Duhul Meu în oamenii aceștia întru veac, pentru a fi ei doar trupuri, ci zilele lor vor fi 120 de ani”.

4. Iar uriașii erau pe pământ în zilele acelea. Și, după aceea, cum intrau fiii lui Dumnezeu către fiicele oamenilor și le nășteau lor, aceia erau uriașii cei din veac, oamenii cei vestiți.

5. Dar Domnul Dumnezeu a văzut că s-au înmulțit răutățile oamenilor pe pământ și fiecare cugetă în inima sa cu grijă la cele rele în toate zilele.

6. Și a fost gândind Dumnezeu că l-a făcut pe om pe pământ și a fost gândind

7. și a zis Dumnezeu: „Îl voi șterge pe omul pe care l-am făcut de pe fața pământului, de la om până la dobitoc și de la târâtoare până la păsările cerului, căci am fost mâniat că i-am făcut pe ei”.

8. Dar Noe a aflat har înaintea Domnului Dumnezeu.

9. Și acestea sunt nașterile lui Noe. Noe, omul cel drept, desăvârșit fiind în generația sa, lui Dumnezeu i-a bineplăcut Noe.

10. Iar Noe a născut trei fii: pe Sim, pe Ham și pe Iafet.

11. Dar a fost stricat pământul înaintea lui Dumnezeu și a fost umplut pământul de nedreptate.

12. Și a văzut Domnul Dumnezeu pământul și era stricat, căci și-a stricat tot trupul calea sa pe pământ.

13. Și a zis Dumnezeu către Noe: „Vremea a tot omul vine înaintea Mea, căci a fost umplut pământul de nedreptatea de la ei. Și, iată, Eu îi stric pe ei și pământul!

14. Așadar, fă-ți ție chivotos din lemne în 4 colțuri și cuiburi vei face chivotosului și îl vei smoli pe el pe dinăuntru și pe din afară cu smoală!

15. Și așa vei face chivotosul: 300 de coți lungimea chivotosului și 50 de coți lățimea și 30 de coți înălțimea sa.

16. Adunându-l vei face chivotosul și, deasupra, întru un cot îl vei desăvârși pe el. Iar ușa chivotosului o vei face din părți, iar în cele de sub pământ cu două etaje și cu trei etaje îl vei face pe el.

17. Iar Eu, iată, aduc potop de apă pe pământ, ca să strice tot trupul în care este duhul vieții sub cer și câte or să fie pe pământ vor muri!

18. Și voi pune făgăduința Mea către tine și vei intra întru chivotos, tu și fiii tăi și femeia ta și femeile fiilor tăi împreună cu tine.

19. Și din toate dobitoacele și din toate târâtoarele și din toate fiarele și din tot trupul două câte două din toate vei aduce întru chivotos, pentru ca să le hrănești împreună cu tine. Iar ele parte bărbătească și parte femeiască vor fi.

20. Din toate păsările zburătoare după felul lor și din toate dobitoacele după felul lor și din toate târâtoarele care se târăsc pe pământ după felul lor, două câte două vor intra împreună cu tine, pentru a fi hrănite împreună cu tine și ele vor fi de parte bărbătească și de parte femeiască.

21. Iar tu îți vei lua ție din toate mâncărurile, pe care le veți mânca, și le vei aduna împreună cu tine și vă vor fi ție și acelora să mâncați”.

22. Și a făcut Noe toate câte i-a poruncit lui Domnul Dumnezeu, așa a făcut.

Capitolul 7

1. Și a zis Domnul Dumnezeu către Noe: „Intră tu și toată casa ta întru chivotos, căci pe tine te-am văzut Drept înaintea Mea în generația aceasta!

2. Iar din dobitoacele cele curate adu către tine șapte cu șapte de parte bărbătească și de parte femeiască, iar din dobitoacele cele necurate două cu două de parte bărbătească și de parte femeiască!

3. Iar din păsările cerului cele curate adu șapte cu șapte de parte bărbătească și de parte femeiască, iar din păsările cele necurate două cu două de parte bărbătească și de parte femeiască, pentru ca să susțină sămânța pe tot pământul!

4. Căci peste încă 7 zile, Eu voi aduce ploaie pe pământ 40 de zile și 40 de nopți și voi șterge toată răsărirea pe care am făcut-o pe fața pământului".

5. Și a făcut Noe toate câte i-a poruncit lui Domnul Dumnezeu.

6. Și Noe era de 600 de ani, iar potopul apei a fost pe pământ.

7. Și a intrat Noe, cât și fiii săi și femeia sa și femeile fiilor săi împreună cu el în chivotos din cauza apei potopului,

8. iar din păsările și din dobitoacele cele curate și din dobitoacele cele necurate și din toate târâtoarele cele de pe pământ

9. două câte două au intrat cu Noe întru chivotos, de parte bărbătească și de parte femeiască, precum i-a poruncit lui Dumnezeu.

10. Și a fost, după cele 7 zile, și apa potopului a fost pe pământ.

11. În anul al 600-lea din viața lui Noe, în a doua lună, în ziua a 27-a a lunii, în ziua aceea au fost sparte toate izvoarele abisului și cataractele cerului au fost deschise

12. și ploaia a fost pe pământ 40 de zile și 40 de nopți.

13. În ziua aceea a intrat Noe, cât și Sim, Ham și Iafet, fiii lui Noe, și femeia lui Noe, și cele 3 femei ale fiilor săi împreună cu el întru chivotos.

14. Și toate fiarele după felul lor și toate dobitoacele după felul lor și toată târâtoarea mișcându-se pe pământ după felul ei și toată pasărea după felul ei

15. au intrat cu Noe întru chivotos două câte două, din tot trupul, întru care este duhul vieții.

16. Și cele care au intrat erau de parte bărbătească și de parte femeiască și din tot trupul au intrat, precum i-a poruncit Dumnezeu lui Noe. Și a închis Domnul Dumnezeu chivotosul din afara sa.

17. Și a fost potopul 40 de zile și 40 de nopți pe pământ și a fost înmulțită apa și a fost ridicat chivotosul și a fost înălțat de la pământ.

18. Și se întărea apa și se înmulțea foarte pe pământ și se purta chivotosul pe deasupra apei.

19. Iar apa se întărea foarte, foarte mult pe pământ și a acoperit toți munții cei înalți, care erau sub cer.

20. De 15 coți în sus a fost înălțată apa și a acoperit toți munții cei înalți.

21. Și a murit tot trupul mișcându-se pe pământ al păsărilor și al dobitoacelor și al fiarelor și toată târâtoarea mișcându-se pe pământ și tot omul

22. și toate câte au suflare de viață și tot cel care era pe uscat a murit.

23. Și a fost ștearsă toată răsărirea care era pe fața a tot pământul de la om până la dobitoc și târâtoarele și păsările cerului și au fost șterse de pe pământ. Și a fost rămânând numai Noe și cei împreună cu el din chivotos

24. și a fost înălțată apa pe pământ 150 de zile.

Capitolul 8

1. Și Și-a adus aminte Dumnezeu de Noe și de toate fiarele și de toate dobitoacele și de toate păsările și de toate târâtoarele câte erau împreună cu el întru chivotos și a adus Dumnezeu vânt pe pământ și a încetat apa.

2. Și au fost acoperite izvoarele abisului și cataractele cerului și a fost oprită ploaia din cer.

3. Și apa se vărsa, se vărsa ducându-se de pe pământ, și s-a împuținat după 100 și 50 de zile.

4. Și a stat chivotosul în luna a 7-a, în 27 ale lunii, pe munții Ararat,

5. iar apa, ducându-se, s-a împuținat până la a 10-a lună și în a 11-a lună, în ziua cea dintâi a lunii, au fost arătate capetele munților.

6. Și a fost, după 40 de zile, că a deschis Noe fereastra chivotosului pe care l-a făcut

7. și a trimis corbul ca să vadă dacă a încetat apa. Și corbul a ieșit afară și nu s-a mai întors, până nu a fost să fie uscată apa de pe pământ.

8. Și a trimis porumbița după el, ca să vadă dacă a încetat apa de pe fața pământului.

9. Și neaflând porumbița odihna picioarelor ei, s-a întors către el întru chivotos, căci apa era pe toată fața a tot pământul. Și și-a întins mâna sa și a luat-o pe ea și a adus-o pe ea către sine întru chivotos.

10. Și a amânat încă alte 7 zile și iarăși a trimis porumbița din chivotos.

11. Și s-a întors către el porumbița către seară și avea o fărâmă de frunză de măslin în gura ei. Și a cunoscut Noe că a încetat apa de pe pământ.

12. Și a amânat încă alte 7 zile și iarăși a trimis porumbița. Și porumbița nu a adăugat încă să se întoarcă către el.

13. Și a fost în anul 600 și unu din viața lui Noe, în luna cea dintâi, în ziua întâi a lunii, că a încetat apa de pe pământ. Și a descoperit Noe acoperișul chivotosului pe care l-a făcut și a văzut că a încetat apa de pe fața pământului.

14. Iar în luna a doua, în 27 ale lunii, a fost uscat pământul.

15. Și a zis Domnul Dumnezeu lui Noe, zicându-i:

16. „Ieși din chivotos, tu și femeia ta și fiii tăi și femeile fiilor tăi împreună cu tine!

17. Și toate fiarele câte sunt împreună cu tine și tot trupul, de la păsări și până la dobitoace, și toată târâtoarea care se mișcă pe pământ, scoate-le împreună cu tine și creșteți și înmulțiți-vă pe pământ!".

18. Și a ieșit Noe și femeia sa și fiii săi și femeile fiilor săi împreună cu el.

19. Și toate fiarele și toate dobitoacele și toate păsările și toată târâtoarea care se mișcă pe pământ, după felul lor, au ieșit din chivotos.

20. Și a zidit Noe jertfelnic lui Dumnezeu și a luat din toate dobitoacele cele curate și din toate păsările cele curate și a adus arderi de tot pe jertfelnic.

21. Și a fost mirosind Domnul Dumnezeu miros de bună mireasmă. Și a zis Domnul Dumnezeu: „Am fost gândindu-Mă și nu voi mai adăuga încă să blestem pământul pentru faptele oamenilor, căci mintea omului zace

cu grijă în cele rele din tinerețea sa. Așadar, nu voi mai adăuga încă să lovesc tot trupul cel viu, precum am făcut,

22. ci, în toate zilele pământului, sămânța și seceri-șul, frigul și căldura, vara și primăvara, ziua și noaptea nu vor mai înceta”.

Capitolul 9

1. Și i-a binecuvântat Dumnezeu pe Noe și pe fiii săi și le-a zis lor: „Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul și domniți peste el!

2. Și cutremurul vostru și frica voastră vor fi în toate fiarele pământului și în toate păsările cerului și în toate cele care se mișcă pe pământ și în toți peștii mării și sub mâinile voastre le-am dat.

3. Și toată târâtoarea care este vie vouă vă va fi spre mâncare, precum și buruienile ierbii vi le-am dat vouă pe toate,

4. afară de carne în sângele sufletului nu veți mânca.

5. Căci și sângele vostru, al sufletelor voastre îl voi cere, din mâna tuturor fiarelor îl voi cere pe el și din mâna omului, a fratelui, voi cere sufletul omului.

6. Cel care varsă sângele omului pentru sângele său va fi vărsat, căci întru chipul lui Dumnezeu l-am făcut pe om.

7. Iar voi creșteți și înmulțiți-vă și umpleți pământul și înmulțiți-vă pe el!”.

8. Și i-a zis Dumnezeu lui Noe și fiilor săi împreună cu el, zicându-le:

9. „Eu, iată, ridic făgăduința Mea cu voi și cu sământa voastră după voi

10. și cu tot sufletul cel viu împreună cu voi, de la păsări și de la dobitoace și cu toate fiarele pământului, câte sunt împreună cu voi, din toate cele care au ieșit din chivotos!

11. Și voi pune făgăduința Mea către voi și nu va mai muri încă tot trupul de apa potopului și nu va mai fi încă potop de apă ca să strice tot pământul”.

12. Și a zis Domnul Dumnezeu către Noe: „Acesta este semnul făgăduinței, pe care Eu îl dau între Mine și voi și între tot sufletul cel viu, care este împreună cu voi întru generațiile cele veșnice:

13. curcubeul Meu îl pun în nor și va fi întru semnul făgăduinței între Mine și pământ.

14. Și va fi, când voi înnora Eu norii pe pământ, că va fi văzut curcubeul Meu în nor.

15. Și voi fi aducându-Mi aminte de făgăduința Mea, care este între Mine și voi și între tot sufletul cel viu, între tot trupul, și nu va mai fi încă apa întru potop, astfel încât să șteargă tot trupul.

16. Și va fi curcubeul Meu în nor și îl voi vedea, ca să Îmi aduc aminte de făgăduința cea veșnică între Mine și între tot sufletul cel viu, între tot trupul care este pe pământ”.

17. Și i-a zis Dumnezeu lui Noe: „Acesta este semnul făgăduinței, pe care l-am rânduit între Mine și între tot trupul care este pe pământ”.

18. Și erau fiii lui Noe, cei care au ieșit din chivotos, Sim, Ham și Iafet. Iar Ham era tatăl lui Hanaan.

19. Aceștia trei sunt fiii lui Noe [și] din aceștia au fost împrăștiați pe tot pământul.

20. Și a început Noe, omul, lucrătorul pământului, și a sădit vie.

21. Și a băut din vin și s-a îmbătat și s-a dezbrăcat întru casa sa.

22. Și a văzut Ham, tatăl lui Hanaan, goliciunea tatălui său și a ieșit și a vestit celor doi frați ai săi de afară.

23. Și au luat Sim și Iafet un veșmânt, l-au pus pe cele două spinări ale lor, și au fost mergând privind înapoi și au acoperit goliciunea tatălui lor. Și fețele lor erau întoarse și goliciunea tatălui lor nu au văzut-o.

24. Și s-a trezit Noe din vin și a cunoscut câte i-a făcut lui fiul său cel mai tânăr

25. și a zis: „Blestemat este Hanaan și slujitorul casei va fi fraților săi!”.

26. Și a zis: „Binecuvântat este Domnul Dumnezeul lui Sim și Hanaan va fi slujitorul său!

27. Dumnezeu să-i lărgească lui Iafet și să locuiască în casele lui Sim și să fie Hanaan slujitorul lor!”.

28. Și a trăit Noe după potop 350 de ani

29. și au fost toate zilele lui Noe 950 de ani și a murit.

Capitolul 10

1. Iar acestea sunt nașterile fiilor lui Noe: Sim, Ham și Iafet. Și le-au fost născuți lor fii după potop.

2. Iar fiii lui Iafet sunt Gamer și Magog și Made și Ioian și Elisa și Tobel și Mosoh și Tiras.

3. Iar fiii lui Gamer sunt Ashanaz și Rifat și Torgama.

4. Iar fiii lui Ioian sunt Elisa și Tarsis, ciprioții și cei din Rodos.

5. Dintru aceștia au fost împărțite insulele neamurilor în pământul lor, fiecare după limba lor, întru semințiile lor și întru neamurile lor.

6. Iar fiii lui Ham sunt Hus și Mesrem, Fud și Hanaan.

7. Iar fiii lui Hus sunt Sava și Evila și Savata și Regma și Savacata, iar fiii lui Regma sunt Sava și Dadan.

8. Iar Hus l-a născut pe Nevrod și acesta a început a fi uriașul pe pământ.

9. Acesta era uriașul, vânătorul înaintea Domnului Dumnezeu. Pentru aceasta vor zice: „Precum Nevrod, uriașul, vânătorul înaintea Domnului”.

10. Și a fost începutul împărăției sale Babilonul și Oreh și Arhad și Halanni în pământul lui Sennaar.

11. Din pământul acela a ieșit Assur și a zidit Ninevi și cetatea Roovot și Halah,

12. dar și Dasemul între Ninevi și între Halah, iar aceasta era cetatea cea mare.

13. Iar Mesrem i-a născut pe ludiimi și pe enemetiimi și pe laviimi și pe neftaliimi

14. și pe patrosoniimi și pe hasloniimi, de unde au ieșit acolo filistiimii și cei care sunt caftoriimi.

15. Iar Hanaan l-a născut pe Sidon, pe cel întâi-născut al său, și pe Hetteos

16. și pe Iebuseos și pe Amorreos și pe Ghergheseos

17. și pe Eveos și pe Arucheos și pe Asenneos

18. și pe Aradios și pe Samareos și pe Amati. Iar după aceasta au fost împrăștiate semințiile hananeilor.

19. Și au fost hotarele hananeilor de la Sidon până să vină spre Gherara și de la Gaza până să vină la Sodoma și Gomorra și de la Adama și Sevoim și până la Lasa.

20. Aceștia au fost fiii lui Ham întru semințiile lor, după limbile lor, întru țările lor și întru neamurile lor.

21. Iar lui Sim i-au fost născuți și lui fii, tatălui tuturor fiilor lui Eber, fratelui lui Iafet, al celui mai mare.

22. Iar fiii lui Sim sunt Elam și Assur și Arfaxad și Lud și Aram și Cainan.

23. Iar fiii lui Aram sunt Os și Ul și Gater și Mosoh.

24. Iar Arfaxad l-a născut pe Cainan, iar Cainan l-a născut pe Sala, iar Sala l-a născut pe Eber.

25. Iar Eber a fost născând doi fii. Numele unuia era Falec, căci în zilele sale a fost împărțit pământul, iar numele fratelui său era Iectan.

26. Iar Iectan l-a născut pe Elmodad și pe Salef și pe Asarmot și pe Iarah

27. și pe Odorra și pe Ezil și pe Decla

28. și pe Avimeil și pe Savev

29. și pe Ufir și pe Evila și pe Iovav. Toți aceștia au fost fiii lui Iectan.

30. Și a fost sălășluirea lor de la Massi până să vină spre Sofira, la muntele răsăriturilor.

31. Aceștia au fost fiii lui Sim întru semințiile lor, după limbile lor, întru țările lor și întru neamurile lor.

32. Și acestea sunt semințiile fiilor lui Noe după nașterile lor și după neamurile lor. Și dintru aceștia au fost împrăștiate după potop insulele neamurilor pe pământ.

Capitolul 11

1. Și era o buză tot pământul și un glas la toți.
2. Și a fost, când să se mute ei din răsărituri, că au aflat câmpul din pământul lui Sennaar și au locuit acolo.
3. Și a zis omul aproapelui său: „Veniți și să facem cărămizi și să le ardem pe ele cu foc!”. Și le-a fost lor cărămida întru piatră și smoala le era lor lutul.
4. Și au zis: „Veniți și să ne zidim nouă înșine cetate și turnul căreia capul său va fi până la cer și să ne facem nouă înșine nume mai înainte să ne împrăștiem pe fața a tot pământul!”.
5. Și S-a coborât Domnul să vadă cetatea și turnul pe care l-au zidit fiii oamenilor.
6. Și a zis Domnul: „Iată, un neam și o buză ale tuturor! Și aceasta au început să facă și acum nu vor înceta de la ei toate câte or să se pună să facă.
7. Veniți și, coborându-Ne, să le tulburăm lor acolo limba, pentru ca să nu audă fiecare glasul aproapelui său!”.
8. Și i-a împrăștiat pe ei Domnul de acolo pe fața a tot pământul și au încetat să zidească cetatea și turnul.
9. Pentru aceasta a fost chemat numele ei Tulburare, căci acolo a tulburat Domnul buzele a tot pământul și de acolo i-a împrăștiat pe ei Domnul Dumnezeu pe fața a tot pământul.
10. Și acestea sunt nașterile lui Sim. Și Sim avea 100 de ani când l-a născut pe Arfaxad, fiul său, în al doilea an după potop.
11. Și a trăit Sim, după ce a fost să-l nască el pe Arfaxad, 500 de ani și a născut fii și fiice și a murit.

12. Și a trăit Arfaxad 135 de ani și l-a născut pe Cainan.

13. Și a trăit Arfaxad, după ce a fost să-l nască el pe Cainan, 430 de ani și a născut fii și fiice și a murit, iar Cainan a trăit 130 de ani și l-a născut pe Sala. Și a trăit Cainan, după ce a fost să-l nască el pe Sala, 330 de ani și a născut fii și fiice și a murit.

14. Și a trăit Sala 130 de ani și l-a născut pe Eber.

15. Și a trăit Sala, după ce a fost să-l nască el pe Eber, 330 de ani și a născut fii și fiice și a murit.

16. Și a trăit Eber 134 de ani și l-a născut pe Falec.

17. Și a trăit Eber, după ce a fost să-l nască el pe Falec, 370 de ani și a născut fii și fiice și a murit.

18. Și a trăit Falec 130 de ani și l-a născut pe Ragav.

19. Și a trăit Falec, după ce a fost să-l nască el pe Ragav, 209 ani și a născut fii și fiice și a murit.

20. Și a trăit Ragav 132 de ani și l-a născut pe Seruh.

21. Și a trăit Ragav, după ce a fost să-l nască el pe Seruh, 207 ani și a născut fii și fiice și a murit.

22. Și a trăit Seruh 130 de ani și l-a născut pe Nahor.

23. Și a trăit Seruh, după ce a fost să-l nască el pe Nahor, 200 de ani și a născut fii și fiice și a murit.

24. Și a trăit Nahor 79 de ani și l-a născut pe Tara.

25. Și a trăit Nahor, după ce a fost să-l nască el pe Tara, 129 de ani și a născut fii și fiice și a murit.

26. Și a trăit Tara 70 de ani și i-a născut pe Avram și pe Nahor și pe Arran.

27. Și acestea sunt nașterile lui Tara. Tara i-a născut pe Avram și pe Nahor și pe Arran, iar Arran l-a născut pe Lot.

28. Și a murit Arran înaintea lui Tara, tatăl său, întru pământul în care a fost născut, în țara haldeilor.

29. Și și-au luat Avram și Nahor lor înșiși femei: numele femeii lui Avram fiind Sara, iar numele femeii lui

Nahor fiind Melha, fiica lui Arran, tatăl Melhei și tatăl Ieshei.

30. Și era Sara stearpă și nu făcea copii.

31. Și l-a luat Tara pe Avram, pe fiul său, și pe Lot, pe fiul lui Arran, pe fiul fiului său, și pe Sara, nora sa, pe femeia lui Avram, a fiului său, și i-a scos pe ei din țara haldeilor ca să meargă întru pământul lui Hanaan. Și a venit până la Harran și a locuit acolo.

32. Și au fost zilele lui Tara în Harran 205 ani și a murit Tara în Harran.

Capitolul 12

1. Și i-a zis Domnul lui Avram: „Ieși din pământul tău și din rudenia ta și din casa tatălui tău întru pământul pe care ți-l voi arăta ție!

2. Și te voi face pe tine întru popor mare și te voi binecuvânta pe tine și îți voi mări numele tău și vei fi binecuvântat.

3. Și voi binecuvânta pe cei care te binecuvântă pe tine și pe cei care te blestemă pe tine îi voi blestema și vor fi binecuvântate întru tine toate semințiile pământului!”.

4. Și a fost mergând Avram, așa cum i-a grăit lui Domnul, și mergea împreună cu el și Lot. Iar Avram era de 75 de ani când a ieșit din Harran.

5. Și a luat Avram pe Sara, pe femeia lui, și pe Lot, pe fiul fratelui său, și toate averile lor câte au dobândit și tot sufletul pe care l-au dobândit în Harran și au ieșit să meargă întru pământul Hanaan și au venit întru pământul Hanaan.

6. Și a umblat Avram pe pământul acesta, întru lungimea sa, până la locul lui Sihem, la stejarul cel înalt, iar atunci hananeii locuiau pământul.

7. Și i S-a arătat Domnul lui Avram și i-a zis lui: „Seminței tale îi voi da pământul acesta!”. Și Avram a zidit acolo jertfelnic Domnului, Căruia i S-a arătat lui.

8. Și s-a retras de acolo spre munte, către răsăriturile lui Betil, și și-a pus acolo cortul său, în Betil, către mare și Anghe, către răsărituri, și a zidit acolo jertfelnic Domnului și a chemat întru numele Domnului.

9. Și a plecat Avram și a fost mergând și a tăbărât în pustiu.

10. Și a fost foametea pe pământ și s-a coborât Avram întru Egiptos ca să pribegească acolo, căci s-a întărit foametea pe pământ.

11. Și a fost, când s-a apropiat Avram să intre întru Egiptos, că a zis Avram Sarei, femeii sale: „Eu cunosc că femeia cea cu bună față ești.

12. Așadar, cum va fi să te vadă pe tine egiptenii, vor zice că «Femeia sa este aceasta» și mă vor omorî pe mine, iar pe tine te vor păstra.

13. Așadar zi, că «Sora sa sunt», pentru ca să-mi facă mie bine pentru tine și va trăi sufletul meu din cauza ta!”.

14. Și a fost, când a intrat Avram întru Egiptos, că au văzut egiptenii femeia că frumoasă foarte era.

15. Și au văzut-o pe ea stăpânitorii lui Farao și au lăudat-o pe ea către Farao și au adus-o pe ea întru casa lui Farao.

16. Iar lui Avram bine i-au făcut din cauza ei și i-au fost date lui oi și viței și măgari, slujitori și slujitoare, catâri și cămile.

17. Și l-a încercat Dumnezeu pe Farao cu încercări mari și rele, dar și pe casa sa, pentru Sara, femeia lui Avram.

18. Și l-a chemat Farao pe Avram și i-a zis lui: „De ce mi-ai făcut mie aceasta, că nu mi-ai vestit mie că femeia ta este?

19. Pentru ce ai zis că «Sora mea este» și am luat-o pe ea mie însumi întru femeie? Dar acum, iată, femeia ta este înaintea ta! Primind-o pe care ai luat-o, grăbește-te departe!”.

20. Și a poruncit Farao oamenilor săi pentru Avram ca împreună să-l petreacă pe el și pe femeia sa și toate câte erau ale sale și pe Lot împreună cu el.

Capitolul 13

1. Și s-a suit Avram din Egiptos, el și femeia sa și toate cele ale sale și Lot împreună cu el, întru pustiu.

2. Iar Avram era bogat foarte cu dobitoacele și cu argintul și cu aurul.

3. Și a fost mergând, fapt pentru care a mers întru pustiu până la Betil, până la locul în care fusese cortul său mai înainte, între Betil și Anghe,

4. întru locul jertfelnicului pe care l-a făcut acolo la început, și a chemat acolo Avram numele Domnului.

5. Iar la Lot, la cel împreună mergând cu Avram, erau oile și boii și corturile.

6. Și nu îi cuprindea pe ei pământul a locui la un loc, căci averile lor erau multe și nu puteau a locui împreună.

7. Și a fost lupta între păstorii dobitoacelor lui Avram și între păstorii dobitoacelor lui Lot, iar hananeii și ferezeii locuiau atunci pământul acela.

8. Și i-a zis Avram lui Lot: „Să nu fie lupta între mine și tine și între păstorii mei și păstorii tăi, căci oameni frați suntem noi!

9. Iată, nu este tot pământul înaintea ta? Desparte-te cu totul de mine! Iar dacă tu voiești spre cele din stânga, eu merg spre cele din dreapta, iar dacă tu voiești spre cele din dreapta, eu merg spre cele din stânga”.

10. Și a ridicat Lot ochii săi și a văzut tot pământul învecinat Iordanisului. Căci tot era adăpându-se înainte ca Dumnezeu să nimicească Sodoma și Gomorra, fiind ca Paradisul lui Dumnezeu și ca pământul Egiptosului până ca să vină spre Zogora.

11. Iar Lot și-a ales lui tot pământul învecinat Iordanisului. Și a plecat Lot de la răsărituri și s-au despărțit cu totul fiecare de fratele său.

12. Și Avram a locuit în pământul Hanaan, iar Lot a locuit în cetatea pământurilor celor învecinate și și-a întins cortul în pământurile Sodomelor.

13. Iar oamenii cei din pământurile Sodomelor erau răi și păcătoși foarte înaintea lui Dumnezeu.

14. Iar Dumnezeu i-a zis lui Avram, după ce a fost să fie despărțindu-se cu totul Lot de el: „Ai privit cu ochii tăi toate. Dar vezi din locul în care tu ești acum către miazănoapte și miazăzi și răsărituri și mare!

15. Căci tot pământul pe care tu îl vezi, ție ți-l voi da pe el și seminței tale până în veac.

16. Și voi face sămânța ta ca nisipul pământului. Iar dacă poate cineva să numere nisipul pământului, atunci și sămânța ta va fi numărată.

17. Ridicându-te, umblă pământul și spre lungul său și spre latul său, căci ție ți-l voi da pe el!”.

18. Și s-a ridicat Avram și a mers și a locuit lângă stejarul Mamvri, care era în Hebron, și a zidit acolo jertfelnic Domnului.

Capitolul 14

1. Și a fost întru împărăția lui Amarfal, a împăratului Sennaarului, Arioh, împăratul Ellasarului și Hodollogomor, împăratul Elamului și Targal, împăratul neamurilor.

2. Și ei au făcut război cu Valla, împăratul Sodomelor, și cu Varsa, împăratul Gomorrei, și cu Sennaar, împăratul Adamei, și cu Simovor, împăratul Sevoimului și cu împăratul Balacului, iar aceasta este Sigorul.

3. Aceștia toți s-au înțeles împreună la Valea cea Sărată, iar aceasta este Marea Sărurilor.

4. Iar 12 ani i-au slujit lui Hodollogomor, iar în al 13-lea an au plecat.

5. Iar în al 14-lea an a venit Hodollogomor și împărații cei împreună cu el și i-au tăiat pe uriașii cei din Astarot și Carnain – iar neamurile cele tari erau împreună cu ei – și pe ommei și pe cei din cetatea lui Savi

6. și pe horreii cei din munții lui Siir, până la terebintul lui Faran care este în pustiu.

7. Și s-au întors și au venit la Izvorul Judecății, iar acesta este Cadis, și i-au tăiat pe toți stăpânitorii lui Amalic și pe amorreii cei care locuiesc în Asasantamar.

8. Și a ieșit împăratul Sodomelor și împăratul Gomorrei și împăratul Adamei și împăratul Sevoimului și împăratul Balacului, iar aceasta este Sigorul, și s-au rânduit împotriva lor spre război în Valea cea Sărată,

9. către Hodollogomor, împăratul Elamului, și Targal, împăratul neamurilor, și Amarfal, împăratul Sennaarului, și Arioh, împăratul Ellasarului, fiind cei 4 împărați către cei 5.

10. Iar Valea cea Sărată avea izvoarele, izvoarele de smoală. Și au fugit împăratul Sodomelor și împăratul Gomorrei și au căzut acolo, iar cei care au fost rămânând au fugit spre munte.

11. Și au luat tot calul Sodomelor și al Gomorrei și toate mâncărurile lor și au plecat.

12. Dar l-au luat și pe Lot, pe fiul fratelui lui Avram, și gospodăria sa și plecau, căci acela era locuind în Sodome.

13. Dar a venit cineva din cei care au fost scăpați și i-a vestit lui Avram celui pribeag. Iar el locuia către stejarul lui Mamvri, Amorisul, al fratelui lui Eshol și al fratelui lui Avnan, care erau aliații lui Avram.

14. Și a auzit Avram că a fost robit Lot, fratele său, și i-a numărat pe cei născuți în casa sa, și erau 300 și 18, și a gonit după ei până la Dan.

15. Și au căzut asupra lor noaptea, el și slujitorii săi, și i-au lovit pe ei și i-au gonit pe ei până la Hova, care este în stânga Damascosului.

16. Și a întors tot calul Sodomelor și pe Lot, fratele său, l-a întors, și averile sale și femeile și poporul.

17. Și a ieșit împăratul Sodomelor întru întâmpinarea sa, după ce a fost să se întoarcă el de la tăierea lui Hodollogomor și a împăraților celor împreună cu el, întru Valea lui Savi, iar aceasta era Câmpul Împăratului.

18. Și Melhisedec, împăratul Salimului, a adus pâini și vin, și era Preotul Dumnezeului Celui Preaînalt.

19. Și l-a binecuvântat pe Avram și a zis: „A fost binecuvântat Avram de Dumnezeul Cel Preaînalt, Care a zidit cerul și pământul.

20. Și binecuvântat este Dumnezeul Cel Preaînalt, Care i-a dat pe vrăjmașii tăi sub mâinile tale!”. Și i-a dat lui partea a zecea din toate.

21. Și a zis împăratul Sodomelor către Avram: „Dă-mi mie oamenii, iar tot calul ia-ți-l ție!”.

22. Și a zis Avram către împăratul Sodomelor: „Voi întinde mâna mea către Dumnezeul Cel Preaînalt, Care a zidit cerul și pământul,

23. dacă de la sforicică până la cureaua sandalei voi lua din toate ale tale. Pentru ca să nu zici că «Eu l-am îmbogățit pe Avram».

24. Afară numai de cele pe care le-au mâncat tinerii și partea de oameni ce au mers împreună cu mine: Eshol, Avnan și Mamvri. Aceștia își vor lua partea lor”.

Capitolul 15

1. Iar după cuvintele acestea a fost făcut cuvântul Domnului către Avram în vedenie, zicându-i: „Nu te teme, Avrame! Eu te apăr pe tine, iar plata ta va fi multă foarte”.

2. Iar Avram Îi zise: „Stăpâne, ce îmi dai mie? Iar eu pier fără copii și fiul lui Masec, al slujitoarei mele, acesta este: Damascos Eliezer”.

3. Și a zis Avram: „Întrucât mie nu mi-ai dat sământă, atunci slujitorul meu mă va moșteni pe mine”.

4. Și numaidecât glasul Domnului a fost către el, zicându-i: „Nu te va moșteni pe tine acesta, ci cel care va ieși dintru tine, acesta te va moșteni pe tine!”.

5. Și l-a scos pe el afară și i-a zis lui: „Așadar, privește spre cer și numără stelele, de vei putea să le numeri pe ele!”. Și i-a zis: „Așa va fi sământa ta!”.

6. Și a crezut Avram lui Dumnezeu și i-a fost socotită lui întru dreptate.

7. Și a zis către el: „Eu, Dumnezeu, sunt Cel care te-am scos pe tine din țara haldeilor, astfel încât să-ți dau ție pământul acesta să-l moștenești”.

8. Și I-a zis: „Stăpâne Doamne, după ce voi cunoaște că îl voi moșteni pe acesta?”.

9. Și i-a zis lui: „Ia-Mi Mie juninca fiind de 3 ani și capra fiind de 3 ani și berbecul fiind de 3 ani și turtureaua și porumbița!”.

10. Și I le-a luat Lui pe toate acestea și le-a împărțit pe ele pe mijlocurile lor și le-a pus pe ele cu fețele unele către altele, dar păsările nu le-a împărțit.

11. Și au coborât păsările pe trupurile împărțiturilor lor și a șezut împreună cu ele Avram.

12. Iar la apusul soarelui extazul a căzut peste Avram și, iată, frica cea întunecoasă și mare a căzut peste el!

13. Și a fost zis către Avram: „Cunoscând, vei cunoaște că înstrăinată va fi sămânța ta în pământul care nu este al ei și îi vor robi pe ei și îi vor chinui pe ei și îi vor smeri pe ei 400 de ani.

14. Dar pe neamul pe care ei or să-l slujească, Eu îl voi judeca, iar după acestea vor ieși de aici cu gospodărie multă.

15. Și tu vei merge către părinții tăi, cu pace fiind îngropat și la bătrânețe bună,

16. iar în a 4-a generație vor fi întorși aici, căci încă nu au fost împlinite păcatele amorreilor până acum”.

17. Iar când soarele era către apusuri, atunci flacăra a fost și, iată, cuptorul afumându-se și făcliile de foc care au trecut printre împărțiturile acestora!

18. Iar în ziua aceea i-a rânduit Domnul lui Avram făgăduința, zicându-i: „Seminței tale îi voi da pământul acesta, de la râul Egiptosului până la râul cel mare, până la râul Eufratis:

19. pe chenei și pe chenezei și pe chedmonei

20. și pe hettei și pe ferezei și pe rafaini

21. și pe amorrei și pe hananei și pe evei și pe gherghesei și pe iebusei”.

Capitolul 16

1. Iar Sara, femeia lui Avram, nu-i năștea lui. Dar era la aceasta slujitoarea egipteancă și numele căreia era Agar.

2. Și a zis Sara către Avram: „Iată, m-a închis pe mine Domnul pentru a nu naște! Așadar, intră către slujitoarea mea, pentru ca să faci copii din ea!”. Și a ascultat Avram de glasul Sarei.

3. Și a luat-o Sara, femeia lui Avram, pe Agar egipteanca, slujitoarea ei, după cei 10 ani de când a fost să locuiască Avram în pământul Hanaan, și a dat-o pe ea lui Avram, bărbatului ei, lui femeie.

4. Și Avram a intrat către Agar și a zămislit. Și Agar a văzut că în pântece are și a fost necinstită stăpâna înaintea ei.

5. Și a zis Sara către Avram: „Nedreptate am de la tine! Eu am dat-o pe slujitoarea mea către sânul tău, dar când a văzut că în pântece are, am fost necinstită înaintea ei. Să judece Dumnezeu între mine și tine!”.

6. Și a zis Avram către Sara: „Iată, slujitoarea ta este întru mâinile tale! Poartă-te cu ea, după cum ție are să-ți placă!”. Și a chinuit-o pe ea Sara și aceea a fugit de la fața ei.

7. Și a aflat-o pe ea Îngerul Domnului la izvorul apei din pustiu, la izvorul din calea lui Sur,

8. și i-a zis ei Îngerul Domnului: „Agar, slujitoare a Sarei, de unde vii și unde mergi?”. Și i-a zis lui: „De la fața Sarei, a stăpânei mele, eu fug”.

9. Și i-a zis ei Îngerul Domnului: „Întoarce-te către stăpâna ta și te smerește sub mâinile ei!”.

10. Și i-a zis ei Îngerul Domnului: „Înmulțind voi înmulți sămânța ta și nu va fi numărată de mulțimea ei”.

11. Și i-a zis ei Îngerul Domnului: „Iată, tu în pântece ai și vei naște fiu și vei chema numele său Ismail, căci a auzit Domnul smerenia ta!

12. Acesta va fi om aspru, având mâinile sale peste toți și mâinile tuturor peste el, iar înaintea feței tuturor fraților săi va locui”.

13. Și a chemat Agar numele Domnului, pe Cel grăind către ea: „Tu ești Dumnezeu, Cel care ai privit peste mine! Căci am zis: «Căci și înainte Te-am văzut, Cel care ai fost arătându-Te mie»”.

14. Pentru aceea a numit fântâna aceasta „Fântâna înaintea căreia am văzut”. Și, iată, aceasta era între Cadis și între Varad!

15. Și i-a născut Agar lui Avram un fiu și a chemat Avram numele fiului său, pe care i l-a născut lui Agar, Ismail.

16. Iar Avram era de 86 de ani, când i l-a născut Agar pe Ismail lui Avram.

Capitolul 17

1. Iar Avram era de 99 de ani și a fost arătându-i-Se Domnul lui Avram și i-a zis lui: „Eu sunt Dumnezeul tău! Să fii bineplăcut înaintea Mea și fii fără de vină!

2. Și voi pune făgăduința Mea între Mine și între tine și te voi înmulți pe tine foarte”.

3. Și a căzut Avram pe fața sa și i-a grăit Dumnezeu lui, zicându-i:

4. „Și Eu, iată, pun făgăduința Mea cu tine și vei fi tatăl a mulțime de neamuri!

5. Și nu va mai fi chemat încă numele tău Avram, ci va fi numele tău Avraam, căci te-am pus pe tine tată a multe neamuri.

6. Și te voi spori pe tine foarte-foarte și te voi pune pe tine între neamuri și împărații din tine vor ieși.

7. Și va sta făgăduința Mea între Mine și între tine și între sămânța ta după tine, întru generațiile lor, întru făgăduință veșnică, pentru a-ți fi Eu ție Dumnezeu și seminței tale după tine.

8. Și îți voi da ție și seminței tale după tine pământul pe care pribegești, tot pământul lui Hanaan spre stăpânire veșnică și le voi fi lor Dumnezeu”.

9. Și a zis Dumnezeu către Avraam: „Iar tu făgăduința Mea o vei păzi, tu și sămânța ta după tine întru generațiile lor.

10. Și aceasta este făgăduința pe care o vei păzi între Mine și voi și între sămânța ta după tine întru generațiile lor: va fi tăiat împrejur vouă tot cel de parte bărbătească.

11. Și vă va fi tăiat împrejur trupul netăierii voastre împrejur și aceasta va fi întru semnul făgăduinței între Mine și voi.

12. Și pruncul cel de 8 zile vă va fi tăiat vouă împrejur, tot cel de parte bărbătească întru generațiile voastre, cel născut al casei tale și cel cumpărat cu argint, din tot fiul cel străin, care nu este din sămânța ta.

13. Cu tăiere împrejur va fi tăiat împrejur cel născut al casei tale și cel cumpărat cu argint și va fi făgăduința Mea în trupul vostru întru făgăduință veșnică.

14. Iar cel netăiat împrejur, tot cel de parte bărbătească, căruia nu îi va fi tăiat împrejur trupul netăierii sale împrejur în ziua cea de a 8-a, va fi nimicit cu totul sufletul aceluia din neamul său, căci a lepădat făgăduința Mea".

15. Și i-a zis Dumnezeu lui Avraam: „Sara, femeia ta, nu va mai fi chemat numele ei Sara, ci Sarra va fi numele ei.

16. Și o voi binecuvânta pe ea și îți voi da ție din ea copil și îl voi binecuvânta pe el. Și acesta va fi între neamuri, iar împărații neamurilor din el vor fi.

17. Și a căzut Avraam pe fața sa și a râs și a zis întru mintea sa, zicându-și: „Oare celui de 100 de ani va fi? Și oare Sarra, cea de 90 de ani fiind, va naște?".

18. Și a zis Avraam către Dumnezeu: „Ismail, acesta, să trăiască înaintea Ta!".

19. Și i-a zis Dumnezeu lui Avraam: „Cu adevărat, iată, Sarra, femeia ta, îți va naște ție fiu și vei chema numele său Isaac! Și va sta făgăduința Mea cu el întru făgăduință veșnică și cu sămânța sa după el.

20. Iar pentru Ismail, iată, te-am auzit pe tine! Și, iată, l-am binecuvântat pe el și îl voi spori pe el și îl voi înmulți pe el foarte! Douăsprezece neamuri va naște și îl voi da pe el întru neamul cel mare.

21. Dar făgăduința Mea va sta cu Isaac, pe care ți-l va naște ție Sarra pe vremea aceasta, întru celălalt an”.

22. Și a sfârșit grăind către el și S-a suit Dumnezeu de la Avraam.

23. Și l-a luat Avraam pe Ismail, pe fiul său, și pe toți cei născuți în casa sa și pe toți cei cumpărați cu argint și pe tot cel de parte bărbătească din bărbații cei din casa lui Avraam și a tăiat împrejur netăierile lor împrejur în vremea zilei aceleia, precum i-a grăit lui Dumnezeu.

24. Iar Avraam era de 99 de ani când și-a tăiat împrejur trupul netăierii sale împrejur.

25. Iar Ismail, fiul său, era de 13 ani când a fost tăiat împrejur trupul netăierii sale împrejur.

26. Și întru vremea zilei aceleia au fost tăiați împrejur Avraam și Ismail, fiul său,

27. și toți bărbații casei sale și cei născuți în casa sa și cei cumpărați cu argint dintre neamurile cele străine, și i-a tăiat împrejur pe ei.

Capitolul 18

1. Și Dumnezeu i S-a arătat lui către stejarul lui Mamvri, șezând el la ușa cortului său la amiază.

2. Și a privit cu ochii săi și a văzut și, iată, trei Bărbați stătuseră deasupra sa! Și I-a văzut și a alergat întru întâmpinarea Lor de la ușa cortului său și Li s-a închinat până la pământ

3. și a zis: „Doamne, dacă atunci am aflat har înaintea Ta, să nu-l treci pe slujitorul Tău!

4. Așadar, să fie adusă apa și să fie spălate picioarele Voastre și răcoriți-Vă sub copac!

5. Și voi lua pâine și veți mânca și după aceasta Veți trece întru calea Voastră, dintru care V-ați abătut către slujitorul Vostru". Și i-au zis: „Așa fă, precum ai zis!".

6. Și s-a grăbit Avraam către cort, către Sarra, și i-a zis ei: „Grăbește și frământă trei măsuri de făină fină de grâu și fă pâini coapte în cenușă!".

7. Și spre vaci a alergat Avraam și a luat vițel fraged și bun și l-a dat slujitorului său și acela s-a grăbit să-l facă pe el.

8. Și a luat unt și lapte și vițelul pe care l-a făcut și le-a pus înaintea Lor și au mâncat, iar el stătuse înaintea Lor sub copac.

9. Și a zis către el: „Unde este Sarra, femeia ta?". Iar el a fost răspunzând și a zis: „Iată, în cort!".

10. Și i-a zis: „Întorcându-Mă, voi veni către tine la vremea aceasta întru ceasuri și va avea fiu Sarra, femeia ta!". Iar Sarra a auzit, către ușa cortului fiind, după el.

11. Iar Avraam și Sarra erau prea bătrâni, înaintați în zile, iar Sarra încetase a face cele femeiești.

12. Și Sarra a râs întru sine, zicând: „Încă nu mi s-a făcut mie până acum, iar domnul meu este prea bătrân”.

13. Și a zis Domnul către Avraam: „Căci de ce a râs Sarra întru sine, zicând: «Oare, într-adevăr, cu adevărat voi naște, când eu am îmbătrânit?»?

14. Oare nu se poate lângă Dumnezeu cuvântul acesta? Întru vremea aceasta Mă voi întoarce către tine întru ceasuri și îi va fi Sarrei fiul”.

15. Și a tăgăduit Sarra, zicându-I: „Nu am râs”, căci a fost temându-se. Și i-a zis: „Nu, ci ai râs!”.

16. Și Bărbații s-au ridicat de acolo și au privit către fața Sodomelor și a Gomorrei, iar Avraam mergea împreună cu Ei, petrecându-I pe Ei.

17. Iar Domnul a zis: „Nu am să ascund Eu de Avraam, de slujitorul Meu, pe care Eu le fac.

18. Iar Avraam, făcându-se, va fi întru popor mare și mult și vor fi binecuvântate întru el toate neamurile pământului.

19. Căci știusem că îl va rândui cu fiii săi și cu casa sa după el și vor păzi căile Domnului, pentru a face dreptatea și judecata, pentru ca să aducă Domnul asupra lui Avraam toate câte le-a grăit către el”.

20. Și a zis Domnul: „Strigarea Sodomelor și a Gomorrei a fost înmulțită, iar păcatele lor sunt mari foarte.

21. Așadar, M-am coborât și voi vedea, dacă după strigarea lor, cea care vine către Mine, sfârșesc ei, iar dacă nu, ca Eu să cunosc aceasta”.

22. Și Bărbații s-au întors de acolo și au venit întru Sodome, iar Avraam era stat înaintea Domnului.

23. Și Avraam s-a apropiat și a zis: „Să nu-l pierzi pe cel Drept cu cel neevlavios, căci astfel va fi cel Drept precum cel neevlavios.

24. Dacă or să fie 50 de Drepți întru cetate, îi vei pierde pe ei? Nu vei lăsa tot locul pentru cei 50 de Drepți, dacă or să fie întru ea?

25. În niciun caz, Tu nu vei face precum cuvântul acesta, ca să ucizi pe cel Drept cu cel neevlavios, căci astfel va fi cel Drept precum cel neevlavios. În niciun caz nu vei face aceasta. Căci Tu, Cel care judeci tot pământul, nu vei face judecată?".

26. Și a zis Domnul: „Dacă am să aflu în Sodome, în cetate, 50 de Drepți, voi ierta tot locul pentru ei".

27. Și a fost răspunzându-I Avraam și a zis: „Acum am început să grăiesc către Domnul, iar eu sunt pământ și cenușă.

28. Dar dacă or să se împuținеze cei 50 de Drepți cu 5, vei pierde pentru cei 5 toată cetatea?". Și i-a zis: „Nu am să o pierd, dacă am să aflu acolo 45 de Drepți".

29. Și a adăugat încă să grăiască către El și a zis: „Iar dacă aveți să aflați acolo 40?". Și i-a zis lui: „Nu am să o pierd pentru cei 40".

30. Și I-a zis: „Să nu fie ceva, Doamne, dacă am să grăiesc! Iar dacă aveți să aflați acolo 30?". Și i-a zis lui: „Nu am să o pierd, dacă am să aflu acolo 30".

31. Și I-a zis: „Pentru că am să grăiesc către Domnul, dar dacă aveți să aflați acolo 20?". Și i-a zis lui: „Nu am să o pierd pentru cei 20".

32. Și I-a zis: „Să nu fie ceva, Doamne, dacă am să grăiesc încă o dată! Dar dacă aveți să aflați acolo 10?". Și i-a zis lui: „Nu am să o pierd pentru cei 10".

33. Și Domnul a plecat cum a încetat grăind cu Avraam, iar Avraam s-a întors întru locul său.

Capitolul 19

1. Și au venit cei doi Îngeri întru Sodome seara, iar Lot ședea lângă poarta Sodomelor. Și Lot i-a văzut și s-a ridicat întru întâmpinarea lor și li s-a închinat lor cu fața până la pământ

2. și le-a zis: „Iată, domnilor, abateți-vă spre casa slujitorului vostru și poposiți și spălați-vă picioarele voastre și sculându-vă dis-de-dimineață veți merge întru calea voastră!”. Dar ei i-au zis: „Nu, ci în calea cea largă vom poposi!”.

3. Și îi silea pe ei și s-au abătut către el și au intrat întru casa sa și le-a făcut lor băutură și azime le-a copt lor și au mâncat

4. mai înainte ca să doarmă. Dar oamenii cetății, sodomiții, au înconjurat casa, de la tânăr până la mai bătrân, tot poporul fiind împreună

5. și îl chemau afară pe Lot și ziceau către el: „Unde sunt oamenii, cei care au intrat către tine noaptea? Scoate-i pe ei către noi, ca să ne împreunăm cu ei!”.

6. Și a ieșit Lot către ei, către ușă, iar ușa a închis-o în spatele său,

7. și a zis către ei: „În niciun caz, fraților, să nu faceți rău!

8. Iar cele două fiice sunt la mine, care nu au cunoscut bărbat. Le voi scoate pe ele către voi și folosiți-vă de ele precum are să vă placă vouă! Numai spre oamenii aceștia să nu faceți nicio nedreptate, pentru că au intrat sub umbra stâlpilor mei”.

9. Și i-au zis: „Îndepărtează-te de acolo, cel care ai intrat aici spre a pribegi! Oare nu voiești și judecată a judeca? Așadar, acum pe tine te vom chinui mai mult decât pe aceștia”. Și îl sileau pe om, pe Lot, foarte, și s-au apropiat să spargă ușa.

10. Dar oamenii și-au întins mâinile și l-au tras pe Lot către ei întru casă și ușa casei au închis-o.

11. Iar pe oamenii care erau la ușa casei i-au lovit cu orbire de la mic până la mare și au slăbit căutând ușa.

12. Iar oamenii au zis către Lot: „Îți este cineva ție aici, gineri sau fii sau fiice? Sau dacă oricare altul îți este ție în cetate, scoate-l din locul acesta,

13. căci noi nimicim locul acesta! Pentru că a fost înălțat glasul lor înaintea Domnului și ne-a trimis pe noi Domnul să o ștergem pe ea”.

14. Și a ieșit Lot și a grăit către ginerii săi, cei care le luaseră pe fiicele sale, și le-a zis: „Ridicați-vă și ieșiți din locul acesta, căci șterge Domnul cetatea!”. Dar el a părut a glumi înaintea ginerilor săi.

15. Iar când se făcea dimineața, râvneau Îngerii către Lot, zicându-i: „Ridicându-te, ia pe femeia ta și pe cele două fiice ale tale, pe care le ai, și ieși, pentru ca să nu pieri împreună cu fărădelegile cetății!”.

16. Și au fost tulburați. Și au apucat Îngerii mâna sa și mâna femeii sale și mâinile celor două fiice ale sale, când a fost să-l cruțe Domnul pe el.

17. Și a fost, când i-au scos pe ei afară, că le-au zis: „Mântuindu-ți, mântuie-ți sufletul tău! Să nu privești spre cele dinapoi și nici să nu stai în tot locul cel învecinat. Întru munte te mântuie, ca nu cumva să fii luat împreună cu ei!”.

18. Și a zis Lot către ei: „Mă rog, Doamne,

19. pentru că a aflat slujitorul Tău milă înaintea Ta și ai mărit dreptatea Ta, pe care o faci pentru mine, pentru a trăi sufletul meu. Dar eu nu voi putea să fiu mântuit întru munte, ca să nu mă apuce pe mine cele rele, și am să mor.

20. Iată, cetatea aceasta este aproape, care este mică, ca să mă adăpostesc pe mine acolo, și acolo voi fi mântuit! Oare nu este mică? Și astfel va trăi sufletul meu".

21. Și i-a zis lui: „Iată, M-am minunat de fața ta și de cuvântul acesta, pentru ca să nu fie nimicită cetatea pentru care ai grăit!

22. Așadar, grăbește să fii mântuit acolo! Căci nu voi putea să fac lucrul acesta, până ce tu nu ai să intri acolo". Pentru care au chemat numele cetății aceleia Sigor.

23. Și soarele a ieșit pe pământ, iar Lot a intrat întru Sigor.

24. Și Domnul a plouat peste Sodome și Gomorra pucioasă și foc de la Domnul din cer

25. și a nimicit cetățile acestea și tot locul cel învecinat și pe toți cei care locuiau în cetăți și pe toate cele care răsăreau din pământ.

26. Și a privit femeia sa spre cele dinapoi și s-a făcut stâlp de sare.

27. Iar Avraam s-a sculat de cu zori de dimineață spre locul în care stătuse înaintea Domnului

28. și a privit spre fața Sodomelor și a Gomorrei și spre fața pământului celui învecinat și a văzut. Și, iată, se suia flacăra pământului precum aburul cuptorului!

29. Și a fost, când a șters Domnul toate cetățile dimprejur, că Dumnezeu a fost amintindu-Și de Avraam și l-a trimis pe Lot din mijlocul pieirii, când a fost să nimicească Domnul cetățile în care locuia în ele Lot.

30. Și s-a suit Lot din Sigor și ședea întru munte și cele două fiice ale sale erau împreună cu el. Căci s-a temut să locuiască întru Sigor și a locuit întru peșteră, el și cele două fiice ale sale împreună cu el.

31. Și a zis cea mai bătrână către cea mai tânără: „Tatăl nostru este mai bătrân și nimeni nu este pe pământ, care să intre către noi, precum este propriu la tot pământul.

32. Vino și să-l adăpăm pe tatăl nostru cu vin și avem să ne culcăm împreună cu el și avem să ridicăm sământă din tatăl nostru!".

33. Și l-au adăpat pe tatăl lor cu vin în noaptea aceea și a intrat cea mai bătrână și a fost culcându-se cu tatăl ei în noaptea aceea. Și nu a cunoscut când a fost să se culce ea și când a fost să se scoale.

34. Și s-a făcut de dimineață și a zis cea mai bătrână către cea mai tânără: „Iată, am fost culcându-mă ieri cu tatăl nostru! Să îl adăpăm pe el cu vin și noaptea aceasta și, intrând, culcă-te împreună cu el și să ridicăm sământă din tatăl nostru!".

35. Și l-au adăpat și în noaptea aceea pe tatăl lor cu vin și a intrat cea mai tânără și a fost culcându-se împreună cu tatăl ei. Și nu a cunoscut când a fost să se culce ea și când a fost să se scoale.

36. Și au zămislit cele două fiice ale lui Lot din tatăl lor.

37. Și a născut cea mai bătrână fiu și a chemat numele său Moab, zicând: „El este din tatăl meu". Acesta este tatăl moabiților până în ziua de astăzi.

38. Și a născut și cea mai tânără fiu și a chemat numele său Amman, zicând: „El este fiul neamului meu". Acesta este tatăl ammaniților până în ziua de astăzi.

Capitolul 20

1. Și a plecat de acolo Avraam întru pământul către miazăzi și a locuit între Cadis și între Sur și a pribegit în Gherara.

2. Dar Avraam a zis despre Sarra, femeia sa, că „Sora mea este”. Căci a fost temându-se să zică, cum că „Femeia mea este”, ca nu cumva să-l omoare pe el oamenii cetății pentru ea. Iar Abimeleh, împăratul gherarilor, a trimis și a luat-o pe Sarra.

3. Și Dumnezeu a intrat către Abimeleh în somn, noaptea, și i-a zis lui: „Iată, tu mori pentru femeia pe care ai luat-o, iar ea este trăind cu bărbat!”.

4. Dar Abimeleh nu se atinsese de ea. Și I-a zis: „Doamne, pe neamul neștiind și pe cel Drept îl vei pierde?

5. Oare nu acesta mi-a zis mie: «Sora mea este»? Iar aceasta mi-a zis mie: «Fratele meu este». Cu inimă curată și întru dreptatea mâinilor am făcut aceasta”.

6. Și i-a zis lui Dumnezeu în somn: „Și Eu am cunoscut căci cu inimă curată ai făcut aceasta. Și Eu te-am cruțat pe tine, ca să nu păcătuiești tu întru Mine. Pentru aceasta nu te-am lăsat pe tine să te atingi de ea.

7. Dar acum, dă-i înapoi femeia omului! Căci Profet este și se va ruga pentru tine și vei trăi. Dar dacă nu i-o dai înapoi, cunoaște că vei muri, tu și toate cele ale tale!”.

8. Și Abimeleh s-a sculat de cu zori de dimineață și i-a chemat pe toți slujitorii săi și le-a grăit toate cuvintele acestea întru urechile lor și toți oamenii au fost temânduse foarte.

9. Și l-a chemat Abimeleh pe Avraam și i-a zis lui: „De ce ne-ai făcut nouă aceasta? Oare nu cu ceva am păcătuit spre tine, că ai adus peste mine și peste împărăția mea păcat mare? Pentru că lucrul pe care nimeni nu îl va face, pe acela mi l-ai făcut mie”.

10. Și i-a zis Abimeleh lui Avraam: „De ce ai văzut și ai făcut aceasta?”.

11. Iar Avraam i-a zis: „Căci am zis: «Așadar, nu este evlavie în locul acesta, iar pe mine mă vor omorî pentru femeia mea».

12. Dar și adevărat este, că aceasta sora mea este după tată, dar nu și după mamă și mi-a fost făcută mie întru femeie.

13. Dar a fost, când m-a scos pe mine Dumnezeu din casa tatălui meu, că i-am zis ei: «Această dreptate vei face pentru mine: Întru tot locul în care avem să intrăm, zi acolo despre mine că <Fratele meu este>!».

14. Și a luat Abimeleh 1.000 de didrahme, oi și viței și slujitori și slujitoare și i le-a dat lui Avraam și i-a dat-o înapoi lui și pe Sarra, pe femeia lui.

15. Și i-a zis Abimeleh lui Avraam: „Iată, pământul meu este înaintea ta! Și unde voiești, dacă ție are să-ți placă, locuiește acolo!”.

16. Iar Sarrei i-a zis: „Iată, am dat 1.000 de didrahme fratelui tău! Aceștia îți vor fi ție întru cinstea feței tale și tuturor celor care sunt împreună cu tine și grăiește tot adevărul!”.

17. Și s-a rugat Avraam către Dumnezeu și l-a vindecat Dumnezeu pe Abimeleh și pe femeia sa și pe slujitoarele sale și ele nășteau.

18. Căci, închizând, a închis Domnul din afară tot pântecele întru casa lui Abimeleh, pentru Sarra, femeia lui Avraam.

Capitolul 21

1. Iar Domnul a cercetat-o pe Sarra precum a zis și Domnul i-a făcut Sarrei precum i-a zis.

2. Și a zămislit și i-a născut Sarra lui Avraam fiu la bătrânețe, la vremea precum i-a grăit lui Domnul.

3. Și a chemat Avraam numele fiului său, care i-a fost născut lui, pe care i l-a născut lui Sarra, Isaac.

4. Și l-a tăiat împrejur Avraam pe Isaac în a 8-a zi, precum i-a poruncit lui Dumnezeu.

5. Iar Avraam era de 100 de ani, când i-a fost născut lui Isaac, fiul său.

6. Și a zis Sarra: „Râs mi-a făcut mie Domnul, căci, cine are să audă, se va bucura împreună cu mine”.

7. Și a zis: „Cine îi va vesti lui Avraam, că Sarra alăptează pruncul? Căci am născut fiu întru bătrânețea mea”.

8. Și a fost crescând pruncul și a fost înțărcat. Și Avraam a făcut ospăț mare în care zi a fost înțărcat Isaac, fiul său.

9. Dar l-a văzut Sarra pe fiul Agarei, al egiptencei, care i-a fost născut lui Avraam, jucându-se împreună cu Isaac, fiul ei,

10. și i-a zis lui Avraam: „Izgonește-o pe slujitoarea aceasta și pe fiul ei, căci nu va moșteni fiul slujitoarei acesteia împreună cu fiul meu, Isaac!”.

11. Și greu foarte i s-a părut cuvântul acesta înaintea lui Avraam, pentru fiul său, Ismail.

12. Dar Dumnezeu i-a zis lui Avraam: „Să nu fie greu cuvântul înaintea ta pentru prunc și pentru slujitoare! Ci pentru toate câte are să-ți zică ție Sarra, ascultă glasul ei, căci întru Isaac îți va fi chemată ție sământa!

13. Dar și pe fiul slujitoarei acesteia întru popor mare îl voi face pe el, căci sămânța ta este”.

14. Și s-a sculat Avraam dimineața și a luat pâini și un burduf de apă și le-a dat Agarei. Și i-a pus pe umăr și pruncul și a alungat-o pe ea. Și a plecat aceasta și rătăcea prin pustiu către Fântâna jurământului.

15. Și s-a sfârșit apa din burduf și a lepădat pruncul sub un brad.

16. Și a plecat și ședea înaintea sa, departe ca la o aruncătură de arc. Căci a zis: „Nu am să văd moartea pruncului meu”. Și a șezut înaintea sa. Dar a strigat pruncul și a plâns,

17. și a auzit Dumnezeu glasul pruncului, din locul în care era acesta. Și a chemat-o Îngerul lui Dumnezeu pe Agar din cer și i-a zis ei: „Ce este, Agar? Nu te teme! Căci a auzit Dumnezeu glasul pruncului tău din locul în care acesta este.

18. Ridică-te, ia-ți pruncul și ține-l cu mâna ta pe el! Căci întru popor mare îl voi face pe el”.

19. Și i-a deschis Dumnezeu ochii ei și a văzut fântână de apă vie. Și a fost mergând și a umplut burduful de apă și l-a adăpat pe prunc.

20. Și Dumnezeu era împreună cu pruncul și a fost crescând și a locuit în pustiu și s-a făcut arcaș.

21. Și a locuit în pustiul lui Faran și i-a luat lui mama sa femeie din pământul Egiptosului.

22. Și a fost în vremea aceea și i-a zis Abimeleh și Ohozat, conducătorul miresei sale, și Ficol, comandantul puterii sale, către Avraam, zicându-i: „Dumnezeu este împreună cu tine în toate câte ai să faci.

23. Așadar, acum jură-mi mie pe Dumnezeu, că nu îmi vei face nedreptate mie și nici seminței mele și nici numelui meu, ci, după dreptatea pe care am făcut-o cu

tine, vei face cu mine și cu pământul în care tu ai pribegit întru el!”.

24. Și i-a zis Avraam: „Eu voi jura aceasta!”.

25. Iar Avraam l-a mustrat pe Abimeleh pentru fântânile de apă pe care i le-au luat slujitorii lui Abimeleh.

26. Și i-a zis lui Abimeleh: „Nu am cunoscut cine ți-a făcut lucrul acesta! Și nici tu nu mi-ai vestit mie și nici eu nu am auzit, ci astăzi am aflat”.

27. Și a luat Avraam oi și vițel și i le-a dat lui Abimeleh și au rânduit amândoi făgăduință.

28. Și a pus Avraam 7 mielușele de oi singure.

29. Și i-a zis Abimeleh lui Avraam: „Ce sunt cele 7 mielușele ale oilor acestora, pe care le-ai pus singure?”.

30. Și i-a zis lui Avraam: „Căci cele 7 mielușele, pe acestea, le vei lua de la mine, pentru ca să-mi fie mie întru mărturie, că eu am săpat fântâna aceasta”.

31. Pentru aceasta a numit numele locului aceluia Fântâna jurământului, căci acolo au jurat amândoi.

32. Și au rânduit făgăduința la Fântâna jurământului. Și s-a ridicat Abimeleh și Ohozat, conducătorul miresei sale, și Ficol, comandantul puterii sale, și s-au întors întru pământul filistiimilor.

33. Și a sădit Avraam țarină la Fântâna jurământului și a chemat acolo numele Domnului, Dumnezeul cel veșnic.

34. Și Avraam a pribegit zile multe în pământul filistiimilor.

Capitolul 22

1. Și a fost după cuvintele acestea, că Dumnezeu îl ispitea pe Avraam și a zis către el: „Avraame, Avraame!”. Iar el I-a zis: „Iată, eu!”.

2. Și i-a zis: „Ia pe fiul tău cel iubit, pe care îl iubești, pe Isaac, și mergi spre pământul cel înalt și adu-l pe el acolo întru ardere de tot, pe unul din munții pe care am să ți-l zic ție!”.

3. Și s-a sculat Avraam de dimineață și a înșeuat măgărița sa și a luat împreună cu sine doi slujitori și pe Isaac, pe fiul său, și a spart lemne spre arderea de tot și s-a ridicat și a fost mergând și a ajuns la locul despre care i-a zis lui Dumnezeu

4. în ziua a treia. Și a privit Avraam cu ochii săi și a văzut locul de departe.

5. Și le-a zis Avraam slujitorilor săi: „Ședeți aici împreună cu măgărița, iar eu și copilașul vom trece până încolo și, după ce ne vom închina, avem să ne întoarcem către voi!”.

6. Și a luat Avraam lemnele arderii de tot și le-a pus pe Isaac, fiul lui, și a luat cu mâna și focul și sabia și au fost mergând amândoi împreună.

7. Și a zis Isaac către Avraam, tatăl său, și i-a zis: „Tată!”. Iar el i-a zis: „Ce este, copilule?”. Și el a fost zicând: „Iată, focul și lemnele, dar unde este oaia spre arderea de tot?!”.

8. Iar Avraam i-a zis: „Dumnezeu, copilule, Își va vedea oaia Sa spre arderea de tot!”. Și au fost mergând amândoi împreună

9. și au ajuns la locul despre care i-a zis lui Dumnezeu. Și Avraam a zidit acolo jertfelnic și a pus pe el lemne și i-a legat împreună picioarele lui Isaac, ale fiului său, și l-a pus pe el pe jertfelnic, deasupra lemnelor.

10. Și și-a întins Avraam mâna sa ca să-și ia sabia și să-l înjunghie pe fiul său.

11. Dar l-a chemat pe el Îngerul Domnului din cer și i-a zis lui: „Avraame, Avraame!”. Iar el i-a zis: „Iată, eu!”.

12. Și i-a zis: „Să nu-ți pui mâna ta pe copilaș și nici să nu-i faci lui nimic! Căci acum am cunoscut că te temi tu de Dumnezeu și, pentru Mine, nu ai cruțat pe fiul tău cel iubit”.

13. Și a privit Avraam cu ochii săi și a văzut. Și, iată, un berbec legat de coarne de planta unui desiș! Și a fost mergând Avraam și a luat berbecul și l-a adus pe el întru ardere de tot în locul lui Isaac, al fiului său.

14. Și a chemat Avraam numele locului aceluia „Domnul a văzut”, pentru ca ei să zică astăzi: „În munte, Domnul a fost arătându-i-Se”.

15. Și l-a chemat Îngerul Domnului pe Avraam pentru a doua oară din cer,

16. zicându-i: „«Pe Mine Însumi M-am jurat», zice Domnul, «pentru că ai făcut cuvântul acesta și, pentru Mine, nu l-ai cruțat pe fiul tău cel iubit,

17. cu adevărat, binecuvântând, te voi binecuvânta pe tine și, înmulțind, voi înmulți sămânța ta ca stelele cerului și ca nisipul cel de la malul mării și va moșteni sămânța ta cetățile celor potrivnici.

18. Și vor fi binecuvântate întru sămânța ta toate neamurile pământului pentru că ai ascultat de glasul Meu»”.

19. Și a fost întorcându-se Avraam către slujitorii săi și aceștia s-au ridicat și au fost mergând împreună la Fân-

tâna jurământului și a locuit Avraam la Fântâna jurământului.

20. Și a fost după cuvintele acestea și i s-a vestit lui Avraam, zicându-i lui: „Iată, a născut Melha, și ea, fii lui Nahor, fratelui tău:

21. pe Ox, cel întâi-născut, și pe Vaix, fratele său, și pe Camuil, tatăl sirienilor,

22. și pe Hasad și pe Azav și pe Faldas și pe Iedlaf și pe Batuil!

23. Și Batuil a născut-o pe Rebecca. Aceștia sunt fiii cei opt pe care i i-a născut Melha lui Nahor, fratelui lui Avraam.

24. Iar concubina sa, cu numele Reima, i-a născut și ea pe Tabec și pe Gaam și pe Tohos și pe Moha”.

Capitolul 23

1. Și a fost viața Sarrei 127 de ani
2. și a murit Sarra în cetatea Arboc, care este în vale. Aceasta este Hebronul, în pământul lui Hanaan. Și a venit Avraam să și-o plângă pe Sarra și să o jelească.
3. Și s-a ridicat Avraam de la mortul său și le-a zis fiilor lui Het, zicându-le:
4. „Pribeag și străin sunt eu împreună cu voi. Așadar, dați-mi mie stăpânire de mormânt împreună cu voi și am să-mi îngrop mortul meu de la mine!”.
5. Și au fost răspunzând fiii lui Het către Avraam, zicându-i:
6. „Nu, doamne, ci ascultă-ne pe noi, căci Împăratul de la Dumnezeu ești tu între noi. În mormintele cele alese ale noastre îngropă-ți mortul tău, că niciunul de-al nostru mormântul său nu-l va opri de la tine ca să îți îngropi mortul tău acolo!”.
7. Și s-a ridicat Avraam și s-a închinat poporului pământului, fiilor lui Het,
8. și a grăit Avraam către ei, zicându-le: „Dacă aveți în sufletul vostru, astfel încât să îngrop mortul meu de la fața mea, ascultați-mă și grăiți pentru mine lui Efron, celui al lui Saar!
9. Și el să-mi dea mie peștera cea îndoită, care este a lui, cea care este în partea câmpului său, pe argintul cel vrednic de ea! Să-mi dea mie pe aceasta, care este întru voi, întru stăpânire de mormânt!”.
10. Iar Efron ședea în mijlocul fiilor lui Het. Și a fost răspunzând Efron Hetteul către Avraam și a zis celor care

auzeau, fiilor lui Het, și tuturor celor care intrau întru cetate, zicându-le:

11. „Lângă mine fii, doamne, și ascultă-mă: pământul și peștera cea din el ție ți le dau! Înaintea tuturor cetățenilor mei ți le-am dat ție. Îngroapă-ți mortul tău!”.

12. Și s-a închinat Avraam înaintea poporului pământului

13. și i-a zis lui Efron întru urechile poporului pământului: „Întrucât de partea mea ești, ascultă-mă! Argintul câmpului ia-l de la mine și am să-mi îngrop mortul meu acolo!”.

14. Și Efron i-a fost răspunzându-i lui Avraam, zicându-i:

15. „Nu, doamne, că am auzit! Pământul acesta 400 de didrahme de argint este între mine și tine. Oare ce preț mare să fie acesta? Iar tu îngroapă-ți mortul tău!”.

16. Și l-a ascultat Avraam pe Efron și i-a dat Avraam lui Efron argintul, pe care l-a grăit întru urechile fiilor lui Het: 400 de didrahme de argint încercat la negustori.

17. Și a stat câmpul lui Efron – care era în peștera cea îndoită, care este către fața lui Mamvri; câmpul și peștera care era întru el și tot pomul care era întru câmp, care este întru hotarele sale împrejur –

18. lui Avraam întru stăpânire, înaintea fiilor lui Het și a tuturor celor care intrau întru cetate.

19. După acestea a îngropat-o Avraam pe Sarra, pe femeia sa, întru peștera câmpului cea îndoită, care este înaintea lui Mamvri. Iar aceasta e Hebronul, în pământul lui Hanaan.

20. Și i-a fost întărit lui Avraam, întru stăpânire de mormânt, câmpul și peștera care era întru el, pe care el le-a cumpărat de la fiii lui Het.

Capitolul 24

1. Și Avraam era bătrân, înaintat în zile, iar Domnul l-a binecuvântat pe Avraam întru toate.

2. Și i-a zis Avraam slujitorului său, celui mai bătrân al casei sale, celui stăpân peste toate cele ale sale: „Pune mâna ta sub coapsa mea!

3. Și te voi jura pe tine cu Domnul, cu Dumnezeul cerului și Dumnezeul pământului, pentru ca să nu iei femeie fiului meu, lui Isaac, dintre fiicele hananeilor, împreună cu care eu locuiesc între ei,

4. ci întru pământul meu, în care m-am născut, vei merge, și întru seminția mea, și vei lua femeie fiului meu, lui Isaac, de acolo”.

5. Și a zis către el slujitorul său: „Dacă femeia poate nu voiește să meargă împreună cu mine, înapoi, întru pământul acesta, îl voi întoarce pe fiul tău întru pământul de unde ai ieșit de acolo?”.

6. Și a zis Avraam către el: „Ia aminte întru tine, ca să nu-l întorci pe fiul meu acolo!

7. Domnul, Dumnezeul cerului și Dumnezeul pământului, Care m-a luat pe mine din casa tatălui meu și din pământul [în] care am fost născut, Care mi-a grăit mie și mi-a jurat mie, zicându-mi: «Ție îți voi da pământul acesta și seminței tale!», Acela îl va trimite pe Îngerul Său înaintea ta și vei lua femeie fiului meu, lui Isaac, de acolo.

8. Iar dacă nu are să voiască femeia să meargă împreună cu tine în pământul acesta, curat vei fi de jurământul acesta, numai pe fiul meu să nu-l întorci acolo”.

9. Și a pus slujitorul mâna sa sub coapsa lui Avraam, a domnului său, și i s-a jurat lui pentru cuvântul acesta.

10. Și a luat slujitorul 10 cămile din cămilele domnului său și din toate cele bune ale domnului său împreună cu sine și s-a ridicat și a fost mergând spre Mesopotamia, spre cetatea lui Nahor.

11. Și au adormit cămilele în afara cetății, lângă fântâna de apă, spre seară, când ies cele care cară apă.

12. Și a zis slujitorul: „Doamne, Dumnezeul domnului meu Avraam, fă-mi cale bună înaintea mea astăzi și fă milă cu domnul meu, Avraam!

13. Iată, eu am stat la izvorul apei, iar fiicele celor care locuiesc în cetate merg ca să scoată apă!

14. Și va fi fecioara, căreia eu am să-i zic: «Apleacă vasul tău ca să beau!» și ea are să-mi zică mie: «Bea! Iar pe cămilele tale le voi adăpa, până ce or să înceteze să bea». Pe aceasta ai pregătit-o slujitorului Tău, lui Isaac, și întru aceasta voi cunoaște că ai făcut milă cu domnul meu, cu Avraam”.

15. Și a fost mai înainte să sfârșească el a grăi întru mintea sa și, iată, Rebecca ieșea!...Cea care i-a fost născută lui Batuil, fiului Melhei, femeia lui Nahor și fratele lui Avraam, având vasul pe umerii săi.

16. Iar fecioara era frumoasă foarte la față. Căci fecioară era, fiindcă bărbatul nu o cunoscuse pe ea. Și a coborât la izvor și și-a umplut vasul și s-a suit.

17. Și a alergat slujitorul întru întâmpinarea ei și i-a zis: „Adapă-mă pe mine puțin cu apă din vasul tău!”.

18. Iar ea i-a zis: „Bea, doamne!”. Și s-a grăbit și a dat jos vasul de pe umărul său și l-a adăpat pe el

19. până ce a încetat să bea. Și i-a zis: „Și cămilelor tale le voi căra apă până ce toate or să bea”.

20. Și s-a grăbit și și-a golit vasul întru adăpătoare. Și a alergat iar la izvor să scoată și a cărat apă la toate cămilele.

21. Iar omul o privea pe ea și tăcea, ca să cunoască dacă Domnul i-a făcut cale bună calea sa sau nu.

22. Și a fost, când au încetat toate cămilele să bea, că omul a luat cercei de aur, fiecare cu greutatea de o drahmă, și două brățări pentru mâinile ei, cu greutatea lor de 10 bani de aur,

23. și a întrebat-o pe ea și i-a zis: „Fiica cui ești? Vestește-mi mie, dacă lângă tatăl tău ne este nouă loc ca să poposim?”.

24. Și i-a zis lui: „Eu sunt fiica lui Batuil, al fiului Melhei, pe care ea i l-a născut lui Nahor”.

25. Și i-a zis lui: „Și paie și mâncăruri multe sunt lângă noi și loc ca să poposiți”.

26. Și omul a binevoit și s-a închinat Domnului

27. și a zis: „Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul domnului meu, Avraam, Care nu a lăsat dreptatea Sa și adevărul Său de la domnul meu! Căci Domnul pe mine m-a călăuzit cu bine spre casa fratelui domnului meu”.

28. Și a alergat tânăra și i-a vestit întru casă maicii sale după cum a auzit cuvintele acestea.

29. Iar cu Rebecca era fratele ei, al cărui nume era Laban. Și a alergat Laban către omul acela, afară, la izvor.

30. Și a fost, când a văzut cerceii și brățările la mâinile surorii sale și când a auzit cuvintele Rebeccăi, surorii sale, zicând: „Așa mi-a grăit mie omul acela”, și a venit către omul acela, care stătuse el cu cămilele sale la izvor,

31. și i-a zis lui: „Vino și intră! Binecuvântat este Domnul! Pentru ce stai afară? Iar eu am pregătit casa și locul cămilelor”.

32. Și a intrat omul întru casă și a deșeuat cămilele și le-a dat paie și nutrețuri cămilelor și și-a luat apă să-și spele picioarele sale și picioarele oamenilor celor care erau împreună cu el.

33. Și le-a pus lor înainte pâini să mănânce, dar el a zis: „Nu am să mănânc, până ce eu nu am să-mi grăiesc cuvintele mele”. Și i-au zis: „Grăiește!”.

34. Și el a zis: „Eu sunt slujitorul lui Avraam,

35. iar Domnul l-a binecuvântat pe domnul meu foarte și el a fost înălțat. Și i-a dat lui oi și viței, argint și aur, slujitori și slujitoare, cămile și măgari.

36. Și a născut Sarra, femeia domnului meu, un fiu domnului meu, după ce a fost să îmbătrânească el, și i-a dat lui toate câte erau ale sale.

37. Iar domnul meu m-a jurat pe mine, zicându-mi: «Nu vei lua femeie fiului meu din fiicele hananeilor, între care eu pribegesc în pământul lor,

38. ci mai degrabă întru casa tatălui meu vei merge și întru seminția mea și vei lua femeie fiului meu de acolo».

39. Și i-am zis domnului meu: «Și dacă femeia poate nu va merge împreună cu mine?».

40. Și el mi-a zis mie: «Domnul, Căruia i-am bineplăcut înaintea Sa, Acela va trimite pe Îngerul Său împreună cu tine și va bine-călăuzi calea ta și vei lua femeia fiului meu din seminția mea și din casa tatălui meu.

41. Atunci curat vei fi de blestemul meu, când vei face aceasta. Căci dacă ai să mergi întru seminția mea și nu or să ți-o dea ție, atunci vei fi curat de jurământul meu».

42. Și am venit astăzi la izvor și am zis: «Doamne, Dumnezeul domnului meu Avraam, dacă Tu bine-călăuzești calea mea, pe care eu acum voi merge pe ea,

43. iată, eu am stat la izvorul apei și fiicele oamenilor cetății vor ieși să care apă! Și va fi fecioara, căreia eu am să-i zic: <Adapă-mă puțin din apa din vasul tău!>,

44. iar ea are să-mi zică mie: <Și tu bea și cămilelor tale le voi scoate apă!>, că aceasta va fi femeia pe care a

pregătit-o Domnul slujitorului Său, lui Isaac, și întru aceasta voi cunoaște că ai făcut milă domnului meu, lui Avraam».

45. Și a fost, mai înainte să termin eu să grăiesc întru mintea mea, că numaidecât Rebecca ieșea, având vasul pe umeri, și a coborât la izvor și și-a cărat apă. Iar eu i-am zis ei: «Adapă-mă pe mine!».

46. Și s-a grăbit și și-a dat jos vasul său de la ea și a zis: «Bea tu, iar pe cămilele tale le voi adăpa!». Și am băut, iar cămilele mele au fost adăpate.

47. Și am întrebat-o pe ea și i-am zis: «A cui fiică ești?». Iar ea mi-a zis: «Fiica lui Batuil sunt, al fiului lui Nahor, pe care i l-a născut lui Melha». Și și-a pus ei cerceii și brățările pe mâinile sale.

48. Și am binevoit și m-am închinat Domnului și L-am binecuvântat pe Domnul, pe Dumnezeul domnului meu Avraam, Care pe mine m-a bine-călăuzit întru calea adevărului, ca să iau fiica fratelui domnului meu fiului său.

49. Așadar, dacă voi faceți milă și dreptate cu domnul meu, vestiți-mi mie! Iar dacă nu, vestiți-mi mie, pentru ca să mă întorc spre dreapta sau spre stânga!”.

50. Și i-au fost răspunzându-i Laban și Batuil și i-au zis: „De la Domnul a ieșit porunca aceasta! Așadar, nu vom putea să grăim împotriva ta de rău sau de bine.

51. Iată, Rebecca este înaintea ta! Dacă ai luat-o, grăbește-te și să fie femeia fiului domnului tău, precum a grăit Domnul”.

52. Și a fost, când a fost să audă slujitorul lui Avraam cuvintele acestea, că s-a închinat până la pământ Domnului.

53. Și a scos slujitorul vase de argint și de aur și îmbrăcăminte și le-a dat Rebeccăi, și a dat daruri și fratelui ei, cât și maicii sale.

54. Și au mâncat și au băut, el și oamenii cei fiind dimpreună cu el, și au fost dormind. Și s-a sculat dimineață și a zis: „Trimiteți-mă, pentru ca să mă duc către domnul meu!”.

55. Dar frații ei și maica sa au zis: „Să rămână fecioara cu noi ca la 10 zile și după acelea se va duce!”.

56. Dar el a zis către ei: „Nu mă opriți pe mine, căci Domnul a bine-călăuzit calea mea! Trimiteți-mă pe mine, pentru ca să mă duc către domnul meu!”.

57. Iar ei au zis: „Să chemăm tânăra și să întrebăm gura ei”.

58. Și au chemat-o pe Rebecca și i-au zis ei: „Vei merge cu omul acesta?”. Iar ea le-a zis: „Voi merge!”.

59. Și au trimis-o pe Rebecca, pe sora lor, și averile ei, și pe slujitorul lui Avraam și pe cei dimpreună cu el.

60. Și au binecuvântat-o pe Rebecca, pe sora lor, și i-au zis ei: „Soră a noastră ești. Fii întru mii de zeci de mii și să moștenească sămânța ta cetățile celor potrivnici!”.

61. Și s-au ridicat Rebecca și roabele ei, s-au suit pe cămile și au fost mergând împreună cu omul acela. Și a luat-o slujitorul pe Rebecca și s-a dus.

62. Iar Isaac mergea prin pustiu către Fântâna Vedeniei. Și el locuia pe atunci în pământul cel către miazăzi.

63. Și a ieșit Isaac să cugete întru câmp, către seară. Și a privit cu ochii săi și a văzut cămilele venind...

64. Și a privit Rebecca cu ochii săi și l-a văzut pe Isaac și a sărit de pe cămilă...

65. Și i-a zis slujitorului aceluia: „Cine este omul acela, care merge în câmp întru întâmpinarea noastră?”.

Iar slujitorul i-a zis: „Acesta este domnul meu!”. Iar ea și-a luat vălul și s-a îmbrăcat cu el.

66. Și slujitorul i-a povestit lui Isaac toate cuvintele pe care le-a făcut.

67. Iar Isaac a intrat întru casa maicii sale și a luat-o pe Rebecca și i-a fost lui femeia sa și a iubit-o pe ea. Și Isaac a fost mângâindu-se pentru Sarra, maica sa.

Capitolul 25

1. Și a adăugat Avraam și și-a luat femeie al cărei nume era Hettura

2. și aceasta i i-a născut lui pe Zemran și pe Iexan și pe Madan și pe Madiam și pe Iesboc și pe Soie.

3. Iar Iexan i-a născut pe Sava și pe Teman și pe Dedan, iar fiii lui Dedan au fost Raguil și Navdeil și assuriimii și latusiimii și laomimii.

4. Iar fiii lui Madiam au fost Ghefa și Afer și Enoh și Avira și Elraga. Toți aceștia erau fiii Hetturei.

5. Dar Avraam a dat toate averile sale lui Isaac, fiului său,

6. iar fiilor concubinelor sale, Avraam le-a dat daruri și i-a trimis pe ei de la Isaac, fiul său, încă viu fiind el, către răsărituri, întru pământul răsăriturilor.

7. Și aceștia sunt anii zilelor vieții lui Avraam, câți a trăit el: 175 de ani.

8. Și s-a sfârșit viața sa și a murit Avraam întru bătrânețe bună, bătrân și plin de zile, și a fost adăugându-se cu poporul său.

9. Și l-au îngropat pe el Isaac și Ismail, fiii săi, întru peștera cea îndoită, întru câmpul lui Efron, cel al lui Saar Hetteosul, care este înaintea lui Mamvri,

10. în câmpul și peștera pe care le-a câștigat Avraam de la fiii lui Het. Căci acolo au fost îngropați Avraam și Sarra, femeia sa.

11. Și după ce a fost să moară Avraam, Dumnezeu l-a binecuvântat pe Isaac, pe fiul său, și a locuit Isaac alături de Fântâna jurământului.

12. Iar acestea sunt]nașterile lui Ismail, ale fiului lui Avraam, pe care l-a născut Agar, slujitoarea Sarrei, lui Avraam,

13. și acestea sunt numele fiilor lui Ismail, după numele generațiilor sale: cel întâi-născut al lui Ismail a fost Naveot și apoi au fost Chidar și Navdeil și Massam

14. și Masma și Iduma și Massi

15. și Hoddad și Teman și Ietur și Nafes și Chedma.

16. Aceștia sunt fiii lui Ismail și acestea sunt numele lor, locuind în corturile lor și în locuințele lor, ei fiind cei 12 stăpânitori după neamurile lor.

17. Și aceștia sunt anii vieții lui Ismail: 137 de ani. Și s-a sfârșit și a murit și a fost adăugându-se cu neamul său.

18. Și el a locuit de la Evilat până la Sur, care este înaintea feței Egiptosului, până să vină către asirieni, și a locuit către fața tuturor fraților săi.

19. Iar acestea sunt nașterile lui Isaac, ale fiului lui Avraam: Avraam l-a născut pe Isaac.

20. Iar Isaac era de 40 de ani când a luat-o pe Rebecca, fiica lui Batuil Sirianul din Mesopotamia, sora lui Laban Sirianul, lui însuși de femeie.

21. Și Isaac se ruga Domnului pentru Rebecca, femeia sa, căci era stearpă. Și Dumnezeu l-a ascultat pe el și a luat în pântece Rebecca, femeia sa.

22. Și săltau pruncii întru ea și a zis: „Dacă așa îmi va fi mie, pentru ce îmi este mie aceasta?”. Și a fost mergând să întrebe de la Domnul.

23. Și Domnul i-a zis ei: „Două neamuri sunt în pântecele tău și două neamuri din pântecele tău vor fi împărțite și popor pe popor va covârși, iar cel mai mare va sluji celui mai mic”.

24. Și au fost împlinite zilele ca să nască ea și în aceasta, în pântecele ei, erau gemeni.

25. Și a ieșit fiul cel întâi-născut, roșu tot precum pielea, fiind păros, și a chemat numele său Isav.

26. Și după acesta a ieșit fratele său și mâna sa a prins călcâiul lui Isav și a chemat numele său Iacov. Iar Isaac era de 60 de ani, când i-a născut pe ei Rebecca.

27. Și au fost crescând tinerii. Și era Isav om care a cunoscut a vâna, fiind de la țară, iar Iacov era om nemodelat, locuind în casă.

28. Și Isaac îl iubea pe Isav, căci vânatul său era mâncarea lui, dar Rebecca îl iubea pe Iacov.

29. Și a fiert Iacov fiertură și a venit Isav de la câmp sfârșindu-se de foame.

30. Și i-a zis Isav lui Iacov: „Gustă-mi din fiertura aceasta roșie, căci mă sfârșesc!”. Pentru aceasta a fost numit numele său Edom.

31. Și i-a zis Iacov lui Isav: „Dă-mi mie astăzi drepturile tale de întâi-născut mie!”.

32. Și Isav i-a zis: „Iată, eu merg pentru a muri! Și pentru ce îmi sunt mie acestea, drepturile de întâi-născut?”.

33. Și i-a zis lui Iacov: „Jură-te mie astăzi!”. Și i s-a jurat lui. Și i-a dat Isav drepturile de întâi-născut lui Iacov.

34. Iar Iacov i-a dat lui Isav pâine și fiertură de linte. Și a mâncat și a băut și s-a ridicat de la masă și s-a dus. Și Isav a socotit ca ceva neînsemnat drepturile sale de întâi-născut.

Capitolul 26

1. Și a fost foamete pe pământ, afară de foametea cea mai dinainte, care a fost în vremea lui Avraam. Și a fost mergând Isaac către Abimeleh, împăratul filistiimilor, întru Gherara.

2. Și i S-a arătat lui Domnul și i-a zis: „Să nu te cobori întru Egiptos, ci locuiește în pământul în care am să îți zic ție!

3. Și pribegește în pământul acesta! Și voi fi împreună cu tine și te voi binecuvânta pe tine. Căci ție și seminței tale voi da tot pământul acesta și voi întări jurământul Meu, cu care M-am jurat lui Avraam, tatălui tău.

4. Și voi înmulți sămânța ta ca stelele cerului și voi da seminței tale tot pământul acesta și vor fi binecuvântate întru sămânța ta toate neamurile pământului.

5. Pentru că a ascultat Avraam, tatăl tău, glasul Meu, și a păzit poruncile Mele și învățăturile Mele și dreptățile Mele și cele legiuite ale Mele".

6. Și a locuit Isaac între gherari.

7. Și au întrebat oamenii locului despre Rebecca, femeia sa, iar el a zis: „Sora mea este!". Căci a fost temându-se să zică, că „Femeia mea este!". Ca nu cumva să-l omoare pe el oamenii locului pentru Rebecca, căci frumoasă era la față.

8. Și a fost mulți ani acolo. Și a privit Abimeleh, împăratul gherarilor, prin fereastră, și l-a văzut pe Isaac amuzându-se cu Rebecca, femeia sa.

9. Și l-a chemat Abimeleh pe Isaac și i-a zis lui: „Atunci, într-adevăr, femeia ta este! Căci de ce ai zis: «Sora

mea este!»?”. Iar Isaac i-a zis lui: „Căci așa am zis, ca nu cumva să mor pentru ea”.

10. Și i-a zis lui Abimeleh: „De ce ne-ai făcut aceasta nouă? Puțin a fost să doarmă cineva din neamul meu cu femeia ta, căci ai adus asupra noastră neștiință”.

11. Și a poruncit Abimeleh la tot poporul său, zicându-i: „Tot cel care se atinge de omul acesta sau de femeia sa va fi vinovat de moarte”.

12. Și a semănat Isaac în pământul acela și a aflat în anul acela orzul rodind însutit. Și Domnul l-a binecuvântat pe el.

13. Și a fost înălțat omul și, mergând înainte, mai mare era, până ce mare foarte a fost.

14. Și i s-au făcut lui dobitoacele de oi și dobitoacele de boi și ogoarele cele multe. Și l-au gelozit pe el filistiimii.

15. Și toate fântânile pe care le-au săpat slujitorii tatălui său, în vremea tatălui său, le-au închis pe ele filistiimii și le-au umplut pe ele de pământ.

16. Și a zis Abimeleh către Isaac: „Pleacă de la noi, că mai puternic foarte decât noi te-ai făcut!”.

17. Și a plecat de acolo Isaac și a poposit în valea gherarilor și a locuit acolo.

18. Și Isaac iarăși a săpat fântânile de apă, pe care le săpaseră slujitorii lui Avraam, ai tatălui său, și le astupaseră pe ele filistiimii, după ce a fost să moară Avraam, tatăl său, și le-a numit pe ele cu nume, după numele pe care le-a numit Avraam, tatăl său.

19. Și au săpat slujitorii lui Isaac în valea gherarilor și au aflat acolo fântână de apă vie.

20. Și s-au bătut păstorii gherarilor cu păstorii lui Isaac, zicând că a lor este apa. Și de aceea au numit numele fântânii Nedreptate, căci i-au făcut lui nedreptate.

21. Și Isaac a plecat de acolo și a săpat altă fântână, dar se judecau și pentru aceasta. Și a numit numele ei Vrăjmășie.

22. Și a plecat și de acolo și a săpat altă fântână și nu s-au mai bătut pentru aceasta. Și a numit numele ei Lărgime bună, zicând: „Pentru că Domnul ne-a lărgit nouă acum și ne-a sporit pe noi pe pământ”.

23. Și s-a suit de acolo la Fântâna jurământului.

24. Și Domnul i S-a arătat lui în noaptea aceea și i-a zis lui: „Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, al tatălui tău! Nu te teme! Căci cu tine sunt și te-am binecuvântat pe tine și voi înmulți sămânța ta pentru Avraam, tatăl tău”.

25. Și a zidit acolo jertfelnic și a chemat numele Domnului și și-a întărit acolo cortul său. Și slujitorii lui Isaac au săpat acolo o fântână.

26. Și Abimeleh a fost mergând către el de la gherari, și Ohozat, conducătorul miresei sale, și Ficol, comandantul puterii sale.

27. Și le-a zis lor Isaac: „Pentru ce ați venit către mine? Căci voi m-ați urât pe mine și m-ați trimis pe mine de la voi”.

28. Și ei i-au zis: „Văzând, te-am văzut că Domnul era cu tine și am zis: «Să fie blestemul între noi și între tine! Și vom pune cu tine făgăduință

29. și nu vei face cu noi rău, precum noi pe tine nu te-am urât și în ce chip te-am cinstit pe tine bine și te-am trimis pe tine cu pace». Iar tu acum binecuvântat ești de către Domnul”.

30. Și le-a făcut lor ospăț și au mâncat și au băut.

31. Și s-au sculat dimineața și a jurat omul aproapelui său. Și i-a trimis pe ei Isaac și au plecat de la el cu mântuire.

32. Și a fost în ziua aceea și au venit slujitorii lui Isaac și i-au vestit lui despre fântâna pe care o săpaseră și i-au zis lui: „Nu am aflat apă”.

33. Și au chemat-o pe ea Jurământul. Pentru aceea numele cetății a fost Fântâna jurământului până în ziua de astăzi.

34. Și era Isav de 40 de ani. Și și-a luat femeie pe Iudin, pe fiica lui Veir Hetteosul, și pe Vasemmat, pe fiica lui Elon Eveosul,

35. și erau certându-se cu Isaac și cu Rebecca.

Capitolul 27

1. Și a fost, după ce a fost să îmbătrânească Isaac și au fost întunecându-se ochii săi a vedea, că l-a chemat pe Isav, pe fiul său cel mai bătrân, și i-a zis lui: „Fiule al meu!”. Și acela i-a zis: „Iată, eu!”.

2. Și i-a zis lui: „Iată, am îmbătrânit și nu cunosc ziua sfârșitului meu!

3. Așadar, acum ia-ți lucrul tău, tolba și arcul, și ieși întru câmp și vânează-mi vânat!

4. Și fă-mi mie mâncăruri precum iubesc eu și adu-mi-le mie ca să le mănânc, pentru ca să te binecuvânte pe tine sufletul meu înainte ca să mor eu!”.

5. Dar Rebecca l-a auzit grăind pe Isaac către Isav, fiul său. Iar Isav a fost mergând întru câmp ca să vâneze vânat tatălui său.

6. Și Rebecca a zis către Iacov, fiul ei cel mai mic: „Vezi, eu l-am auzit pe tatăl tău grăind către Isav, fratele tău, grăindu-i:

7. «Adu-mi mie vânat și fă-mi mie mâncăruri și am să le mănânc și te voi binecuvânta pe tine înaintea Domnului înainte ca să mor eu!»!

8. Așadar, acum, fiule, ascultă-mă pe mine, precum eu îți poruncesc ție!

9. Și mergi înspre oi și ia-mi mie de acolo doi iezi fragezi și buni și îi voi face pe ei mâncăruri tatălui tău, precum el iubește!

10. Și le vei duce tatălui tău și va mânca, pentru ca să te binecuvânte pe tine tatăl tău mai înainte ca să moară el”.

11. Și a zis Iacov către Rebecca, maica sa: „Isav, fratele meu, este om păros, iar eu om neted.

12. Să nu cumva să mă atingă pe mine tatăl meu și astfel voi fi înaintea sa ca disprețuit și voi aduce asupra mea blestem și nu binecuvântare”.

13. Și i-a zis mama sa: „Peste mine să fie blestemul tău, copilule! Numai ascultă glasul meu și mergi și adu-mi mie!”.

14. Și a fost mergând și a luat și a adus maicii sale. Și a făcut maica sa mâncăruri precum iubea tatăl său.

15. Și a luat Rebecca îmbrăcămintea lui Isav, a fiului ei cel mai bătrân, îmbrăcămintea sa cea bună, care era lângă ea în casă, și l-a îmbrăcat cu ea pe Iacov, pe fiul ei cel mai tânăr,

16. iar pieile iezilor le-a pus împrejur pe brațele sale și peste cele goale ale gâtului său,

17. și i-a dat mâncărurile și pâinile, pe care le-a făcut, întru mâinile lui Iacov, ale fiului ei,

18. și acesta le-a adus tatălui său și i-a zis: „Tată!”. Iar el i-a zis: „Iată, eu! Cine ești tu, copilule?”.

19. Și i-a zis Iacov tatălui său: „Eu, Isav, cel întâi-născut al tău, am făcut precum mi-ai grăit mie. Ridicându-te, șezi și mănâncă vânatul meu, pentru ca să mă binecuvânte pe mine sufletul tău!”.

20. Și i-a zis Isaac fiului său: „Ce este acesta, pe care l-ai aflat așa repede, o, copilule?”. Iar el i-a zis: „Este cel pe care l-a dat Domnul, Dumnezeul tău, înaintea mea!”.

21. Și i-a zis Isaac lui Iacov: „Apropie-te de mine și te voi pipăi pe tine, copilule, dacă tu ești fiul meu, Isav, sau nu!”.

22. Și s-a apropiat Iacov către Isaac, tatăl său, și l-a pipăit pe el și Isaac a zis: „Într-adevăr, glasul este glasul lui Iacov, dar mâinile sunt mâinile lui Isav”.

23. Și nu l-a recunoscut pe el, căci erau mâinile sale ca mâinile lui Isav, ale fratelui său, păroase și l-a binecuvântat pe el.

24. Și i-a zis: „Tu ești fiul meu, Isav?". Și el i-a zis: „Eu sunt!".

25. Și i-a zis: „Adu-mi înaintea mea și voi mânca din vânatul tău, copilule, pentru ca să te binecuvânte pe tine sufletul meu!". Și i-a adus înaintea sa și a mâncat, și i-a adus lui vin și a băut.

26. Și i-a zis lui Isaac, tatăl său: „Apropie-te de mine și sărută-mă pe mine, copilule!".

27. Și s-a apropiat și l-a sărutat pe el. Și a fost mirosind mirosul veșmintelor sale și l-a binecuvântat pe el și i-a zis: „Iată, mirosul fiului meu este ca mirosul câmpului celui plin, pe care l-a binecuvântat Domnul!

28. Și să-ți dea ție Dumnezeu din roua cerului și din grăsimea pământului și mulțime de grâu și de vin!

29. Și să-ți slujească ție neamurile și ți se vor închina ție stăpânitorii! Și fii domnul fratelui tău și ți se vor închina ție fiii tatălui tău! Cel care te blestemă pe tine va fi blestemat, iar cel care te binecuvântă pe tine va fi binecuvântat".

30. Și a fost, după ce a fost să înceteze Isaac să binecuvânte pe Iacov, pe fiul său, și a fost cum a ieșit Iacov de la fața lui Isaac, a tatălui său, că și Isav, fratele său, a venit de la vânat.

31. Și a făcut și el mâncăruri și le-a dus tatălui său și i-a zis tatălui său: „Să se ridice tatăl meu și să mănânce vânatul fiului său, pentru ca să mă binecuvânte pe mine sufletul tău!".

32. Și i-a zis lui Isaac, tatăl său: „Cine ești tu?". Iar el i-a zis: „Eu sunt fiul tău, cel întâi-născut, Isav".

33. Și s-a uimit Isaac cu extaz foarte mare și a zis: „Atunci cine este cel care mi-a vânat mie vânat și mi l-a adus mie și am mâncat din toate, mai înainte ca să vii tu, și l-am binecuvântat pe el și binecuvântat să fie?!”.

34. Și a fost, când a auzit Isav cuvintele lui Isaac, ale tatălui său, că a strigat cu glas mare și foarte amar și a zis: „Binecuvântă-mă asemenea și pe mine, tată!”.

35. Și i-a zis lui: „A venit fratele tău cu viclenie și a luat binecuvântarea ta”.

36. Și a zis: „Cu dreptate a fost chemat numele său Iacov, căci acesta m-a păcălit pe mine acum a doua oară. Și drepturile mele de întâi-născut mi le-a luat și acum mi-a luat binecuvântarea mea”. Și i-a zis Isav tatălui său: „Nu mi-ai lăsat mie binecuvântare, tată?”.

37. Și a fost răspunzând Isaac și i-a zis lui Isav: „Dacă domn al tău l-am făcut pe el și pe toți frații săi i-am făcut slujitorii săi, iar cu grâu și cu vin l-am întărit pe el, însă ție ce am să-ți fac, copilule?”.

38. Și a zis Isav către tatăl său: „Oare numai o binecuvântare este la tine, tată?! Binecuvântă-mă asemenea și pe mine, tată!”. Și a fost străpuns Isaac, iar Isav a strigat cu glas mare și a plâns.

39. Și a fost răspunzându-i Isaac, tatăl său, și i-a zis lui: „Iată, din grăsimea pământului va fi sălășluirea ta și din roua cerului de sus!

40. Și din sabia ta vei trăi, iar fratelui tău îi vei sluji. Și va fi o zi când, dacă ai să te umilești, îți vei dezlega și jugul tău de la gâtul tău”.

41. Și era indignat Isav pe Iacov pentru binecuvântarea cu care l-a binecuvântat pe el tatăl său și și-a zis Isav în mintea sa: „Să se apropie zilele jelirii tatălui meu, pentru ca să-l omor pe Iacov, pe fratele meu!”.

42. Și a fost vestind Rebeccăi cuvintele lui Isav, ale fiului ei cel mai bătrân, și a trimis și l-a chemat pe Iacov, pe fiul ei cel mai tânăr, și i-a zis lui: „Iată, Isav, fratele tău, te amenință pe tine ca să te omoare pe tine!

43. Așadar, acum, copilule, ascultă glasul meu! Și, ridicându-te, fugi spre Mesopotamia, către Laban, fratele meu, întru Harran,

44. și locuiește cu el câteva zile, până are să se întoarcă mânia

45. și urgia fratelui tău de la tine și are să uite ce i-ai făcut lui! Și am să trimit și te voi chema pe tine de acolo, ca nu cumva să mă lipsesc de copii, de cei doi, de voi, într-o zi”.

46. Și a zis Rebecca către Isaac: „Am fost mâniată în viața mea pentru fiicele fiilor lui Het. Dacă va lua Iacov femeie din fiicele pământului acestuia, pentru ce îmi este mie a mai trăi?”.

Capitolul 28

1. Iar Isaac l-a chemat pe Iacov și l-a binecuvântat pe el și i-a poruncit lui, zicându-i: „Nu îți vei lua femeie din fiicele lui Hanaan!

2. Ridicându-te, fugi întru Mesopotamia, întru casa lui Batuil, a tatălui maicii tale, și ia-ți ție femeie de acolo, din fiicele lui Laban, ale fratelui maicii tale!

3. Iar Dumnezeul meu să te binecuvânte pe tine și să te crească pe tine și să te înmulțească pe tine și vei fi întru adunările neamurilor!

4. Și să-ți dea ție binecuvântarea lui Avraam, a tatălui meu, ție și seminței tale după tine, pentru ca să moștenești pământul pribegiei tale, pe care i l-a dat Dumnezeu lui Avraam!".

5. Și l-a trimis Isaac pe Iacov și a fost mergând întru Mesopotamia, către Laban, fiul lui Batuil Sirosul și fratele Rebeccăi, al mamei lui Iacov și a lui Isav.

6. Dar Isav a văzut că Isaac l-a binecuvântat pe Iacov – și se ducea întru Mesopotamia Siriei, pentru ca să-și ia lui femeie de acolo –, când l-a binecuvântat pe el și i-a poruncit lui, zicându-i: „Nu îți vei lua femeie din fiicele lui Hanaan!".

7. Și i-a ascultat Iacov pe tatăl său și pe maica sa și a fost mergând întru Mesopotamia Siriei.

8. Și Isav a văzut că sunt rele fiicele lui Hanaan înaintea lui Isaac, a tatălui său.

9. Și a fost mergând Isav către Ismail și a luat-o femeie, împreună cu femeile sale, pe Maelet, pe fiica lui Ismail, a fiului lui Avraam, pe sora lui Nabeot.

10. Și a ieșit Iacov de la Fântâna jurământului și a fost mergând întru Harran.

11. Și a întâlnit locul și a fost dormind acolo, căci apusese soarele. Și a luat din pietrele locului și a pus la capul său și a fost dormind în locul acela

12. și a fost visând. Și, iată, scara întărită în pământ, al cărei cap ajungea întru cer și Îngerii lui Dumnezeu se suiau și se coborau pe ea,

13. iar Domnul Se întărise pe ea! Și El i-a zis: „Eu sunt Domnul, Dumnezeul lui Avraam, al tatălui tău, și Dumnezeul lui Isaac, nu te teme! Pământul pe care tu dormi, pe acesta, ție ți-l voi da pe acesta și seminței tale.

14. Și va fi sămânța ta ca nisipul pământului și va fi lățită spre mare și spre miazăzi și spre miazănoapte și spre răsărituri și vor fi binecuvântate întru tine toate semințiile pământului și întru sămânța ta.

15. Și, iată, Eu sunt împreună cu tine, păzindu-te pe tine întru toată calea în care ai să fii mergând și te voi întoarce pe tine întru pământul acesta! Căci nu am să te las pe tine, până ce Eu nu am să fac toate câte ți-am grăit ție".

16. Și a fost sculându-se Iacov din somnul său și a zis, că „Este Domnul în locul acesta, iar eu nu știusem".

17. Și a fost înfricoșându-se și a zis, că „Înfricoșător este locul acesta! Și nu este aceasta decât casa lui Dumnezeu și aceasta este poarta cerului".

18. Și s-a sculat Iacov de dimineață și a luat piatra pe care a pus-o acolo, la capul său, și a pus-o el stâlp și a turnat ulei pe vârful ei.

19. Și a chemat Iacov numele locului aceluia Casa lui Dumnezeu, iar Ulamlus era numele cetății mai înainte.

20. Și s-a rugat Iacov rugăciune, zicând: „Dacă are să fie Domnul Dumnezeu împreună cu mine și are să mă

păzească pe mine în calea aceasta, în care eu merg, și are să-mi dea mie pâine să mănânc și îmbrăcăminte să îmbrac

21. și are să mă întoarcă pe mine cu mântuire întru casa tatălui meu și îmi va fi mie Domnul întru Dumnezeu,

22. atunci și piatra aceasta, pe care am pus-o stâlp, îmi va fi mie casa lui Dumnezeu și toate pe care ai să mi le dai mie, zeciuială le voi zeciui pe acestea Ție!”.

Capitolul 29

1. Și și-a ridicat Iacov picioarele și a fost mergând întru pământul răsăriturilor către Laban, fiul lui Batuil Sirosul și fratele Rebeccăi, al maicii lui Iacov și a lui Isav.

2. Și el vede și, iată, fântână în câmp! Și erau acolo trei turme de oi odihnindu-se la ea, căci din fântâna aceea adăpau turmele, iar piatra era mare pe gura fântânii.

3. Și adunau acolo toate turmele și rostogoleau piatra de la gura fântânii și adăpau oile și aduceau înapoi piatra pe gura fântânii întru locul ei.

4. Și le-a zis lor Iacov: „Fraților, de unde sunteți voi?”. Iar ei i-au zis: „Din Harran suntem!”.

5. Și le-a zis lor: „Îl cunoașteți pe Laban, pe fiul lui Nahor?”. Iar ei i-au zis: „Îl cunoaștem!”.

6. Și le-a zis lor: „Sănătos este?”. Iar ei i-au zis: „Sănătos!”. Și, iată, Rahil, fiica sa, venea cu oile!

7. Și a zis Iacov: „Încă este ziuă multă. Încă nu este ceasul să fie adunate dobitoacele. Dacă ați adăpat oile, mergeți de le pașteți!”.

8. Iar ei i-au zis: „Nu vom putea, până ce nu are să fie adunați toți păstorii și până nu avem să rostogolim piatra de la gura fântânii și atunci vom adăpa oile”.

9. Încă grăindu-le el lor și Rahil, fiica lui Laban, venea cu oile tatălui său, căci ea păștea oile tatălui său.

10. Și a fost, pe când a văzut-o Iacov pe Rahil, pe fiica lui Laban, fratele maicii sale, și oile lui Laban, ale fratelui maicii sale, și a venit Iacov și a rostogolit piatra de la gura fântânii și a adăpat oile lui Laban, ale fratelui maicii sale

11. și a sărutat-o Iacov pe Rahil și a strigat cu glasul său și a plâns.

12. Și i-a vestit lui Rahil că fratele tatălui ei este și că fiul Rebeccăi este. Iar Rahil a alergat și a vestit tatălui ei după cuvintele acestea.

13. Și a fost, pe când a auzit Laban numele lui Iacov, al fiului surorii sale, că a alergat întru întâmpinarea lui și l-a îmbrățișat pe el și l-a sărutat și l-a adus pe el întru casa sa și Iacov i-a povestit lui Laban toate cuvintele acestea.

14. Și i-a zis lui Laban: „Din oasele mele și din carnea mea ești tu!”. Și a fost cu el o lună de zile.

15. Și Laban i-a zis lui Iacov: „Pentru că ești fratele meu, nu îmi vei sluji mie în dar. Spune-mi mie, care este plata ta?”.

16. Dar la Laban în casă erau două fiice: numele celei mai mari era Lia, iar numele celei mai mici era Rahil.

17. Și ochii Liei erau slabi, iar Rahil era bună la înfățișare și frumoasă la față.

18. Și a iubit-o Iacov pe Rahil și i-a zis lui Laban: „Îți voi sluji ție 7 ani pentru Rahil, pentru fiica ta cea mai mică!”.

19. Și i-a zis lui Laban: „Mai bine este ca eu să ți-o dau ție pe ea, decât ca eu să o dau pe ea la alt bărbat. Locuiește, așadar, împreună cu mine!”.

20. Și Iacov a slujit pentru Rahil 7 ani și erau înaintea sa zilele ca cele puține, pentru că o iubea el pe ea.

21. Și a zis Iacov către Laban: „Dă-o pe femeia mea, căci au fost împlinindu-se zilele mele, pentru ca să intru către ea!”.

22. Și i-a adunat Laban pe toți oamenii locului și a făcut nuntă.

23. Și s-a făcut seară. Și Laban a luat-o pe Lia, pe fiica sa, și a dus-o pe ea către Iacov și Iacov a intrat către ea.

24. Și Laban i-a dat Liei, fiicei sale, pe Zelfa, slujitoarea sa, slujitoare ei.

25. Și s-a făcut dimineață și, iată, era Lia! Și i-a zis Iacov lui Laban: „De ce mi-ai făcut mie aceasta? Oare nu pentru Rahil am slujit pentru tine? Și pentru ce m-ai înșelat pe mine?”.

26. Și Laban i-a zis: „Nu este așa în locul nostru, ca să o dai pe cea mai mică mai înainte decât pe cea mai bătrână.

27. Sfârșește, așadar, pe cei 7 pentru aceasta și îți voi da ție și pe cealaltă, pentru lucrul pe care îl vei lucra pentru mine încă alți 7 ani!”.

28. Și Iacov a făcut așa și a împlinit cei 7 ani și pentru aceasta, și Laban i-a dat-o lui pe Rahil, pe fiica sa, femeie lui.

29. Și i-a dat Laban lui Rahil, fiicei sale, pe Valla, slujitoarea sa, slujitoare ei.

30. Și Iacov a intrat către Rahil și a iubit-o pe Rahil mai mult decât pe Lia și i-a slujit lui alți 7 ani.

31. Și Domnul a văzut că este urâtă Lia și a deschis pântecele ei, iar Rahil era stearpă.

32. Și a zămislit Lia și i-a născut fiu lui Iacov și a chemat numele său Rubin, zicând: „Pentru că a văzut Domnul smerenia mea și acum mă va iubi bărbatul meu”.

33. Și a zămislit din nou Lia și i-a născut al doilea fiu lui Iacov și a zis: „Că a auzit Domnul că sunt urâtă și mi l-a dat mie și pe acesta”. Și a chemat numele său Simeon.

34. Și a zămislit încă și a născut fiu și a zis: „Întru vremea de acum va fi către mine bărbatul meu, căci i-am născut lui 3 fii”. Pentru aceasta a chemat numele său Levi.

35. Și a zămislit încă și a născut fiu și a zis: „Acum, încă aceasta mă voi mărturisi Domnului”. Pentru aceasta a chemat numele său Iudas și apoi a stat a naște.

Capitolul 30

1. Și Rahil a văzut că nu i-a născut lui Iacov și a râvnit Rahil sorei sale și i-a zis lui Iacov: „Dă-mi mie copii, iar de nu, eu voi muri!”.

2. Iar Iacov a fost mâniindu-se pe Rahil și i-a zis ei: „Oare în loc de Dumnezeu sunt eu, Care a stârpit rodul pântecelui tău?!”.

3. Și Rahil i-a zis lui Iacov: „Iată, slujitoarea mea, Valla! Intră către ea și va naște pe genunchii mei și îmi voi face și eu copii din ea!”.

4. Și i-a dat-o lui pe Valla, pe slujitoarea ei, femeie lui, și a intrat Iacov către ea.

5. Și a zămislit Valla, slujitoarea Rahilei, și i-a născut lui Iacov fiu.

6. Și a zis Rahil: „Mi-a judecat mie Dumnezeu și mi-a auzit glasul meu și mi-a dat mie fiu”. Pentru aceasta a chemat numele său Dan.

7. Și a zămislit încă o dată Valla, slujitoarea Rahilei, și i-a născut al doilea fiu lui Iacov.

8. Și a zis Rahil: „Mi-a zămislit mie Dumnezeu și am fost mergând împreună cu sora mea și am fost întărită”. Și a chemat numele său Neftali.

9. Și Lia a văzut că a stat a naște și a luat-o pe Zelfa, pe slujitoarea ei, și i-a dat-o pe ea femeie lui Iacov.

10. Și a intrat Iacov către ea și a zămislit Zelfa, slujitoarea Liei, și i-a născut lui Iacov fiu.

11. Și a zis Lia: „Întru noroc”. Și a chemat numele său Gad.

12. Și a zămislit Zelfa, slujitoarea Liei, și i-a născut încă lui Iacov pe fiul al doilea.

13. Și a zis Lia: „Fericită sunt eu, căci mă fericesc pe mine femeile”. Și a chemat numele său Asir.

14. Și a fost mergând Rubin în zilele secerișului de grâie și a aflat mere de mandragora în câmp și le-a adus pe ele către Lia, maica sa. Și i-a zis Rahil Liei: „Dă-mi mie merele mandragorelor fiului tău!”.

15. Și Lia i-a zis: „Nu îți este ție de ajuns, că l-ai luat pe bărbatul meu? Oare și merele mandragorelor fiului meu le vei lua?”. Și i-a zis Rahil: „Nu așa va fi! Ci să doarmă cu tine noaptea aceasta, pentru merele mandragorelor fiului tău!”.

16. Și Iacov a venit de la câmp seara și a ieșit Lia întru întâmpinarea lui și i-a zis: „Către mine vei intra astăzi, căci te-am năimit pe tine pentru merele mandragorelor fiului meu”. Și a fost dormind cu ea în noaptea aceea.

17. Și Dumnezeu a auzit-o pe Lia și a zămislit și i-a născut lui Iacov pe fiul al cincilea.

18. Și a zis Lia: „Dumnezeu mi-a dat plata mea, pentru că am dat-o pe slujitoarea mea bărbatului meu”. Și a chemat numele său Issahar, care este Plata.

19. Și Lia a zămislit încă și i-a născut lui Iacov pe fiul al șaselea.

20. Și a zis Lia: „Dumnezeu mi-a dăruit mie darul cel bun. Întru vremea de acum mă va alege pe mine bărbatul meu, căci i-am născut lui șase fii”. Și a chemat numele său Zabulon.

21. Și după aceasta a născut fiică și a chemat numele ei Dina.

22. Și Dumnezeu a fost amintindu-Și de Rahil și i-a ascultat ei Dumnezeu și a deschis pântecele ei.

23. Și a zămislit și i-a născut lui Iacov fiu. Și a zis Rahil: „Dumnezeu a luat ocara mea”.

24. Și a chemat numele său Iosif, zicând: „Să-mi adauge Dumnezeu mie alt fiu!”.

25. Și a fost, când l-a născut Rahil pe Iosif, că i-a zis Iacov lui Laban: „Trimite-mă pe mine, pentru ca să merg întru locul meu și întru pământul meu!

26. Dă-mi femeile mele și copiii pentru care ți-am slujit ție, pentru ca să plec, căci tu cunoști robia pe care ți-am slujit-o ție!”.

27. Și Laban i-a zis lui: „Dacă am aflat har înaintea ta, atunci am prevestit. Căci m-a binecuvântat Dumnezeu pe mine cu intrarea ta.

28. Împarte simbria ta cu mine și ți-o voi da!”.

29. Și Iacov i-a zis lui: „Tu le cunoști pe cele care ți le-am slujit ție și câte dobitoace ale tale erau împreună cu mine.

30. Căci puține erau câte ale tale erau înaintea mea și au fost sporind întru mulțime și te-a binecuvântat pe tine Domnul întru piciorul meu. Așadar, acum, când am să-mi fac și eu mie însumi casă?”.

31. Și Laban i-a zis lui: „Ce îți voi da ție?”. Iar Iacov i-a zis lui: „Nu îmi vei da mie nimic! Însă, dacă ai să-mi dai mie cuvântul acesta, iar voi paște oile tale și le voi păzi.

32. Să treacă toate oile tale astăzi! Și desparte acolo toată oaia cenușie dintre miei și pe toată cea albă și bălțată dintre capre și îmi va fi mie simbria!

33. Și îmi va auzi mie Dreptatea mea în ziua de mâine, căci este simbria mea înaintea ta. Toată care nu are să fie bălțată și albă între capre și cenușie între miei, furată va fi de la mine”.

34. Și Laban i-a zis lui: „Să fie după cuvântul tău!”.

35. Și i-a împărțit în ziua aceea pe țapii cei bălțați și pe cei albi și pe toate caprele cele bălțate și pe cele albe și pe tot cel care era alb între ei și pe tot cel care era cenușiu între miei și i-a dat prin mâna fiilor săi.

36. Și a plecat cale de trei zile în mijlocul lor și în mijlocul lui Iacov, iar Iacov păștea oile lui Laban cele care rămăseseră.

37. Și Iacov și-a luat sieși toiag de stirax verde și de migdal și de platan. Și, trăgând, le-a descojit pe ele Iacov de cojile lor cele albe și apărea partea cea verde, iar pe toiege era albeața cea pestriță pe care a descojit-o.

38. Și a pus toiegele, pe care le-a descojit, în albiile adăpătoarelor de apă, pentru ca să vină oile și să bea înaintea toiegelor. Și au venit ele spre acelea ca să bea

39. și să zămislească oile spre toiege. Și fătau oi albe și pestrițe și cenușii și bălțate.

40. Iar mieii i-a împărțit Iacov și a pus înaintea oilor berbec alb și cu totul pestriț între miei. Și și-a împărțit lui însuși turme pentru sine și nu le-a amestecat pe ele între oile lui Laban.

41. Și a fost în vremea în care au zămislit oile luând în pântece, că a pus Iacov toiegele înaintea oilor în albii, pentru a zămisli ele după toiege.

42. Dar când fătau oile, nu le punea. Și au fost cele neînsemnate ale lui Laban, iar cele însemnate ale lui Iacov.

43. Și s-a îmbogățit omul foarte-foarte și au fost ale lui dobitoacele cele multe și boii și slujitorii și slujitoarele și cămilele și măgarii.

Capitolul 31

1. Și a auzit Iacov cuvintele fiilor lui Laban, zicând: „A luat Iacov toate cele ale tatălui nostru și din cele ale tatălui nostru și-a făcut toată slava aceasta”.
2. Și a văzut Iacov fața lui Laban și, iată, nu era către el ca ieri și ca ziua de alaltăieri!
3. Și a zis Domnul către Iacov: „Întoarce-te întru pământul tatălui tău și întru neamul tău și voi fi cu tine!”.
4. Și a trimis Iacov și le-a chemat pe Rahil și pe Lia din câmp, unde erau turmele,
5. și le-a zis lor: „Eu văd fața tatălui vostru, că nu este către mine ca ieri și ca ziua de alaltăieri, dar Dumnezeul tatălui meu era cu mine.
6. Și voi ați cunoscut că am slujit tatălui vostru cu toată puterea mea,
7. dar tatăl vostru m-a înșelat pe mine și mi-a schimbat simbria mea pe zece miei, dar Dumnezeu nu m-a dat lui pe mine ca să-mi facă rău.
8. Iar dacă așa are să zică: «Cele pestrițe vor fi simbria ta» și vor făta toate oile pe cele pestrițe, iar dacă are să zică: «Cele albe vor fi simbria ta» și vor făta toate oile pe cele albe,
9. atunci a luat Dumnezeu toate dobitoacele tatălui vostru și mi le-a dat mie pe acelea.
10. Și a fost când zămisleau oile și am văzut acestea cu ochii în somn și, iată, țapii și berbecii erau suindu-se peste oile și peste caprele cele albe și pestrițe și cenușii și bălțate!

11. Și mi-a zis mie Îngerul lui Dumnezeu în somn: «Iacove!». Și eu am zis: «Ce este?».

12. Și a zis: «Privește cu ochii tăi și vezi-i pe țapi și pe berbeci suindu-se peste oile și peste caprele cele albe și pestrițe și cenușii și bălțate, căci am văzut câte îți face ție Laban!

13. Eu sunt Dumnezeu, Cel care am fost arătându-ți-Se ție în locul lui Dumnezeu, unde acolo Mi-ai uns Mie stâlp și acolo te-ai rugat Mie rugăciune. Așadar, acum ridică-te și ieși din pământul acesta și mergi întru pământul nașterii tale și voi fi împreună cu tine!»".

14. Și au fost răspunzându-i Rahil și Lia și i-au zis lui: „Oare încă ne este nouă partea sau moștenirea în casa tatălui nostru?!

15. Nu ca cele străine am fost socotite lui? Căci ne-a vândut pe noi și a mâncat cu mistuire argintul nostru.

16. Iar toată bogăția și slava, pe care Dumnezeu le-a luat tatălui nostru, nouă ne vor fi și copiilor noștri. Așadar, câte acum ți-a zis ție Dumnezeu, fă-le!".

17. Și s-a ridicat Iacov și și-a luat femeile sale și pe copiii săi pe cămile.

18. Și și-a luat toate averile sale și toată gospodăria sa pe care a dobândit-o în Mesopotamia și pe toate cele ale sale, ca să meargă către Isaac, tatăl său, întru pământul Hanaan.

19. Și Laban era dus să-și tundă oile sale, iar Rahil a furat idolii tatălui său.

20. Și s-a ascuns Iacov de Laban Sirianul, pentru ca să nu-i vestească lui că fuge.

21. Și a fugit el și toate cele ale sale și a trecut râul și s-a grăbit spre muntele Galaad.

22. Și a fost vestindu-i-se lui Laban Sirianul a treia zi că a fugit Iacov.

23. Și i-a luat pe toți frații săi împreună cu sine și a alergat după el cale de 7 zile și l-a prins pe el în muntele Galaadului.

24. Și a venit Dumnezeu către Laban Sirianul în somnul nopții și i-a zis lui: „Păzește-te pe tine, ca nu cumva să grăiești cu Iacov cele rele!”.

25. Și l-a apucat Laban pe Iacov. Și Iacov și-a ridicat cortul său în munte, iar Laban i-a pus pe frații săi în muntele Galaadului.

26. Și Laban i-a zis lui Iacov: „Ce ai făcut? Pentru ce ai fugit în taină și m-ai jefuit pe mine și mi-ai luat fiicele mele ca roabe cu sabia?

27. Și dacă mi-ai fi vestit mie, te-aș fi trimis pe tine cu bucurie și cu timpanele și lirele cântăreților.

28. Căci nu am fost învrednicit să-mi sărut copiii mei și fiicele mele. Însă acum nebunește ai făcut.

29. Iar acum mâna mea poate să-ți facă rău ție, dar Dumnezeul tatălui tău, ieri, a zis către mine, zicându-mi: «Păzește-te pe tine, ca nu cumva să grăiești cu Iacov cele rele!”».

30. Așadar, acum ai mers, căci cu poftă ai poftit să mergi spre casa tatălui tău. Atunci, pentru ce mi-ai furat dumnezeii mei?”.

31. Și Iacov a fost răspunzându-i și i-a zis lui Laban: „Căci ai zis: «Să nu cumva să-ți iei fiicele tale de la mine și toate cele ale mele».

32. Cunoaște care sunt cele ale tale dintru ale mele și ia-le!”. Și nu a cunoscut dintru ale sale nimic. Și Iacov i-a zis lui: „La cine ai să afli dumnezeii tăi, nu va trăi înaintea fraților noștri!”. Și nu cunoscuse Iacov că Rahil, femeia sa, îi furase pe ei.

33. Și Laban a intrat și a căutat întru casa Liei și nu i-a aflat. Și a ieșit din casa Liei și a căutat în casa lui Iacov și

în casa celor două slujitoare și nu i-a aflat. Și a intrat și întru casa Rahilei.

34. Iar Rahil a luat idolii și i-a aruncat pe ei întru samarele cămilei și a șezut de-asupra lor.

35. Și i-a zis tatălui ei: „Nu cu greutate poartă, doamne, pentru că nu pot să mă ridic înaintea ta! Căci, ce este după obiceiul femeilor, mie îmi este”. Și a căutat Laban în toată casa și nu a aflat idolii.

36. Și a fost urgisindu-se Iacov și s-a certat cu Laban. Și a fost răspunzându-i Iacov și i-a zis lui Laban: „Care este nedreptatea mea? Și care este păcatul meu, că ai căutat după mine

37. și că ai cercetat toate bunurile mele? Ce ai aflat din toate bunurile casei tale? Pune aici, înaintea fraților mei și a fraților tăi, și să mustre aceștia în mijlocul nostru, al amândurora!

38. Acestea sunt ale mele, căci de 20 de ani eu sunt împreună cu tine. Oile tale și caprele tale nu au fost stârpindu-se, din berbecii oilor tale nu am mâncat,

39. oaie mâncată de fiare nu ți-am adus ție. Eu am plătit de la mine furturile zilei și furturile nopții.

40. Mă făceam ziua arzându-mă cu zăduf și cu înghețul nopții și se îndepărta somnul de la ochii mei.

41. Acestea sunt ale mele, căci de 20 de ani eu sunt în casa ta. Ți-am slujit ție 14 ani pentru cele două fiice ale tale și 6 ani la oile tale și mi-ai înșelat simbria mea cu 10 miei.

42. Dacă nu ar fi fost Dumnezeul tatălui meu Avraam și frica lui Isaac, nimic nu aș fi avut. Acum deșert m-ai fi trimis pe mine. Dar smerenia mea și truda mâinilor mele le-a văzut Dumnezeu și te-a mustrat pe tine ieri”.

43. Și a fost răspunzându-i Laban și i-a zis lui Iacov: „Fiicele sunt fiicele mele și fiii sunt fiii mei și dobitoacele sunt dobitoacele mele și toate câte tu vezi sunt ale mele și

ale fiicelor mele. Ce voi face cu acestea astăzi? Sau cu copiii lor pe care i-au născut?

44. Așadar, vino acum să punem făgăduință, eu și tu, și va fi spre mărturie între mine și tine!”. Și Iacov i-a zis lui: „Iată, nimeni nu este împreună cu noi! Vezi că Dumnezeu este martorul între mine și tine!”.

45. Și a luat Iacov piatră și a pus-o pe ea stâlp.

46. Și Iacov le-a zis fraților săi: „Adunați pietre!”. Și au adunat pietre și au făcut movilă și au mâncat și au băut acolo, pe movilă. Și Laban i-a zis lui: „Movila aceasta mărturisește astăzi între mine și tine”.

47. Și Laban a chemat-o pe ea Movila mărturiei, iar Iacov a chemat-o pe ea Movila martorul.

48. Și Laban i-a zis lui Iacov: „Iată, movila aceasta și stâlpul acesta, pe care le-am pus între mine și tine! Și mărturisește movila aceasta și mărturisește stâlpul acesta”. Pentru aceasta a fost chemat numele ei Movila mărturisește

49. și Vedenia. Despre care a zis: „Să dea Dumnezeu între mine și tine, că ne vom depărta unul de altul!

50. Dacă vei smeri fiicele mele, dacă vei lua femei peste fiicele mele, vezi, nimeni nu este împreună cu noi!

51.

52. Căci dacă eu nu am să trec către tine și nici tu nu ai să treci către mine, movila aceasta și stâlpul acesta sunt peste răutate.

53. Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Nahor va judeca între noi”. Și a jurat Iacov după frica tatălui său Isaac.

54. Și Iacov a înjunghiat jertfă în munte și i-a chemat pe frații săi și au mâncat și au băut și au fost dormind întru munte.

Capitolul 32

1. Și s-a sculat Laban dimineața, și-a sărutat fiii săi și fiicele sale și i-a binecuvântat pe ei. Și Laban a fost întorcându-se și a plecat întru locul său,

2. iar Iacov a plecat întru calea sa. Și a privit și a văzut tabăra lui Dumnezeu tăbărâtă și l-au întâmpinat pe el Îngerii lui Dumnezeu.

3. Și a zis Iacov, când i-a văzut pe ei: „Tabăra lui Dumnezeu este aceasta!”. Și a chemat numele locului aceluia: Taberele.

4. Și Iacov a trimis înaintea sa vestitori către Isav, fratele său, întru pământul Siir, întru țara lui Edom

5. și le-a poruncit lor, zicându-le: „Așa îi veți zice domnului meu, lui Isav: «Așa zice slujitorul tău, Iacov: <Cu Laban am pribegit și am zăbovit până acum.

6. Și mi s-au făcut mie boi și măgari și oi și slujitori și slujitoare și am trimis să i se vestească domnului meu, lui Isav, pentru ca să afle slujitorul tău har înaintea ta>»”.

7. Și s-au întors vestitorii către Iacov, zicându-i: „Am mers către fratele tău, Isav, și, iată, acela vine întru întâmpinarea ta și 400 de oameni sunt împreună cu el!”.

8. Iar Iacov a fost înfricoșându-se foarte și era nedumerindu-se și a împărțit poporul cel împreună cu el și boii și oile întru două tabere.

9. Și a zis Iacov: „Dacă are să vină Isav într-o tabără și are să o taie pe aceea, va fi tabăra a doua spre a fi mântuită”.

10. Și a zis Iacov: „Dumnezeul tatălui meu, al lui Avraam, și Dumnezeul tatălui meu, al lui Isaac, Doamne,

Cel care mi-ai zis mie: «Grăbește-te spre pământul nașterii tale și bine îți voi face ție!»,

11. destul îmi este mie, după toată dreptatea și după tot adevărul, pe care le-ai făcut slujitorului Tău. Căci cu toiagul meu am trecut Iordanisul acesta, iar acum m-am făcut întru două tabere.

12. Scoate-mă din mâna fratelui meu, a lui Isav, că mă tem eu de el, ca nu cumva să vină să mă lovească pe mine și pe mamă asupra copiilor săi!

13. Căci Tu ai zis: «Bine, bine îți voi face ție și voi pune sămânța ta ca nisipul mării, care nu va fi numărat de mulțime»".

14. Și a fost dormind acolo în noaptea aceea. Și a luat, din cele pe care le aducea, daruri și le-a trimis lui Isav, fratelui său:

15. 200 de capre, 20 de țapi, 200 de oi, 20 de berbeci,

16. 30 de cămile alăptând și feții lor, 40 de boi, 10 tauri, 20 de măgari și 10 mânji.

17. Și le-a dat, prin mâna slujitorilor săi, turmă singură, și le-a zis slujitorilor săi: „Mergeți înainte, înaintea mea și faceți distanță între turmă și turmă!".

18. Și i-a poruncit celui dintâi, zicându-i: „Dacă pe tine are să te întâlnească Isav, fratele meu, și are să te întrebe pe tine, zicându-ți: «Cine ești și unde mergi și ale cui sunt acestea care merg înaintea ta?»,

19. îi vei zice: «Ale slujitorului tău, ale lui Iacov, căci daruri a trimis domnului meu, lui Isav, și, iată, el este înapoia noastră!»".

20. Și a poruncit celui dintâi și celui de-al doilea și celui de-al treilea și tuturor celor care merg mergeau înapoia turmelor acelora, zicându-le: „După cuvântul acesta grăiți-i lui Isav, când aveți să-l aflați voi pe el!

21. Și îi veți zice: «Iată, slujitorul tău, Iacov, vine înapoia noastră!»". Căci a zis: „Voi liniști fața sa cu darurile care merg înaintea sa și după aceasta voi vedea fața lui. Căci atunci, poate, va primi fața mea".

22. Și mergeau darurile înaintea feței sale, iar el a fost dormind în noaptea aceea în tabără.

23. Și s-a sculat în noaptea aceea și le-a luat pe cele două femei și pe cele două slujitoare și pe cei 11 copii ai săi și a trecut trecătoarea lui Iaboc.

24. Și i-a luat pe ei și i-a trecut pârâul și le-a trecut pe toate cele ale sale.

25. Și a rămas Iacov singur și s-a luptat Omul cu el până dimineața.

26. Și a văzut că nu poate către el și s-a atins de lățimea coapsei sale și a amorțit lățimea coapsei lui Iacov, când s-a luptat el cu Acesta.

27. Și i-a zis lui: „Trimite-Mă pe Mine, căci s-a suit revărsatul de zori!". Iar el I-a zis: „Nu am să Te trimit pe Tine, dacă nu ai să mă binecuvânți pe mine".

28. Și i-a zis lui: „Care este numele tău?". Iar el i-a zis: „Iacov".

29. Și i-a zis lui: „Nu va fi chemat încă numele tău Iacov, ci Israil va fi numele tău, căci te-ai întărit cu Dumnezeu și cu oamenii vei fi tare!".

30. Și Iacov L-a întrebat și I-a zis: „Vestește-mi mie numele Tău?". Și i-a zis lui: „Pentru ce întrebi aceasta, de numele Meu?". Și l-a binecuvântat pe el acolo.

31. Și Iacov a chemat numele locului aceluia Vederea lui Dumnezeu, căci „L-am văzut pe Dumnezeu față către față și a fost mântuit sufletul meu".

32. Și i-a răsărit lui soarele, când a trecut Vederea lui Dumnezeu, iar el șchiopăta cu coapsa sa.

33. Pentru aceasta nu or să mănânce fiii lui Israil mușchiul care a amorțit, care este pe lățimea coapsei, până în ziua aceasta, căci s-a atins de lungimea coapsei lui Iacov, de mușchi, și acesta i-a amorțit.

Capitolul 33

1. Și a privit Iacov și a văzut...Și, iată, Isav, fratele său, era venind, iar 400 de oameni erau împreună cu el! Și a împărțit Iacov copiii la Lia și la Rahil și la cele două slujitoare.

2. Și le-a pus pe cele două slujitoare și pe copiii lor în cele dintâi și pe Lia și pe copiii ei după aceștia și pe Rahil și pe Iosif în cele din urmă,

3. iar el a ieșit înaintea lor și s-a închinat până la pământ de 7 ori, până ce a fost să se apropie fratele său.

4. Și a alergat Isav întru întâmpinarea lui și l-a îmbrățișat pe el și l-a sărutat. Și a căzut pe gâtul său și au plâns amândoi.

5. Și a privit și a văzut femeile și copiii și i-a zis: „Ce îți sunt ție aceștia?”. Și el i-a zis: „Copiii cu care l-a miluit Dumnezeu pe slujitorul tău!”.

6. Și s-au apropiat slujitoarele și copiii lor și i s-au închinat.

7. Și s-a apropiat Lia și copiii ei și i s-au închinat și după aceia s-au apropiat Rahil și Iosif și i s-au închinat.

8. Și i-a zis: „Ce îți sunt ție acestea, toate taberele acestea cu care m-am întâlnit?”. Iar el i-a zis: „Pentru ca să afle slujitorul tău har înaintea ta!”.

9. Și Isav i-a zis: „Îmi sunt mie multe, frate! Să-ți fie ție cele ale tale!”.

10. Și i-a zis Iacov: „Dacă am aflat har înaintea ta, primește darurile prin mâinile mele! Pentru aceasta am văzut fața ta ca cineva care a fost să vadă fața lui Dumnezeu și bine vei voi pentru mine.

11. Primește binecuvântările mele pe care ți le-am adus ție, că m-a miluit pe mine Dumnezeu și îmi sunt mie toate!”. Și îl silea pe el și le-a luat.

12. Și a zis: „Dacă am plecat, vom merge pe calea cea dreaptă”.

13. Și i-a zis lui: „Domnul meu cunoaște că copiii sunt mai plăpânzi, iar oile și vacile caută să fete la mine. Așadar, dacă am să le gonesc pe ele o zi, atunci vor muri toate dobitoacele.

14. Să meargă domnul meu înaintea slujitorului său, iar eu mă voi întări pe cale, după odihna călătoriei de dinaintea mea și după piciorul copilașilor, până ce eu am să vin către domnul meu întru Siir!”.

15. Și i-a zis Isav: „Voi lăsa împreună cu tine din poporul cel dimpreună cu mine”. Iar el i-a zis: „Pentru ce aceasta? Destul este că am aflat har înaintea ta, doamne”.

16. Și Isav s-a întors în ziua aceea întru calea sa, întru Siir.

17. Și Iacov a plecat spre Corturi și și-a făcut lui acolo case, iar dobitoacelor sale le-a făcut corturi. Pentru aceasta a chemat numele locului aceluia Corturile.

18. Și a venit Iacov întru Salim, în cetatea Sichimelor, care este în pământul lui Hanaan, atunci când a venit din Mesopotamia Siriei, și a tăbărât către fața cetății.

19. Și a dobândit partea câmpului – unde a stat acolo cortul său –, de la Emmor, tatăl lui Sihem, pe 100 de miei

20. și a pus acolo jertfelnic și l-a chemat: Dumnezeul lui Israil.

Capitolul 34

1. Și a ieșit Dina, fiica Liei, pe care i-a născut-o lui Iacov, ca să vadă fiicele băștinașilor.

2. Și a văzut-o pe ea Sihem, fiul lui Emmor Horreosul, stăpânitorul pământului aceluia, și a luat-o pe ea și a fost dormind cu ea și a smerit-o pe ea.

3. Și a luat aminte la sufletul Dinei, al fiicei lui Iacov, și a iubit-o pe fecioară și i-a vorbit după mintea fecioriei ei.

4. Și a zis Sihem către Emmor, tatăl său, zicându-i: „Ia-mi mie slujitoarea aceasta întru femeie!”.

5. Dar Iacov a auzit că a spurcat fiul lui Emmor pe Dina, fiica sa, iar fiii său erau cu dobitoacele sale la câmp și a tăcut Iacov până ce a fost să vină ei.

6. Și Emmor, tatăl lui Sihem, a ieșit către Iacov ca să-i grăiască lui.

7. Iar fiii lui Iacov au venit din câmp și, când au auzit, oamenii au fost străpunși și lucru dureros le era lor foarte, căci lucru rușinos a făcut acela în Israil, pentru că a fost dormind cu fiica lui Iacov, și nu va fi așa.

8. Și Emmor le-a grăit lor, zicându-le: „Sihem, fiul meu, a ales-o cu sufletul pe fiica voastră. Așadar, dați-i-o pe ea lui de femeie!

9. Căsătoriți-vă cu noi! Pe fiicele voastre dați-ni-le nouă și pe fiicele noastre luați-le fiilor voștri

10. și locuiți între noi! Iar pământul, iată, lat este înaintea voastră! Locuiți și negustoriți pe el și dobândiți întru el!”.

11. Și a zis Sihem către tatăl ei și către frații ei: „Să aflu har înaintea voastră și, pe care aveți să le ziceți, vă vom da.

12. Înmulțiți zestrea foarte și vă voi da precum aveți să-mi ziceți mie și îmi veți da mie copila aceasta întru femeie!”.

13. Dar fiii lui Iacov au fost răspunzându-i lui Sihem și lui Emmor, tatălui său, cu viclenie și le-au grăit lor așa, căci au spurcat-o pe Dina, pe sora lor.

14. Și le-a zis lor Simeon și Levi, frații Dinei și fiii Liei: „Nu vom putea să facem cuvântul acesta, să dăm pe sora noastră omului care are netăiere împrejur, căci ne este ocară nouă.

15. Întru aceasta vom fi asemănându-ne vouă și vom locui între voi, dacă aveți să vă faceți ca noi și voi, când are să fie tăiată împrejur toată partea voastră bărbătească.

16. Și vă vom da fiicele noastre vouă și din fiicele voastre ne vom lua nouă femei și vom locui la voi și vom fi ca un neam.

17. Dar dacă nu aveți să ne ascultați pe noi, pentru a vă tăia împrejur, atunci am luat fiicele noastre și vom pleca”.

18. Și au plăcut cuvintele acestea înaintea lui Emmor și înaintea lui Sihem, a fiului lui Emmor,

19. și nu a întârziat tânărul să facă cuvântul acesta, căci era stăruind cu fiica lui Iacov, iar el era cel mai slăvit dintre toți cei din casa tatălui său.

20. Și a venit Emmor și Sihem, fiul său, către poarta cetății lor și au grăit către oamenii cetății lor, zicându-le:

21. „Oamenii aceștia sunt pașnici cu noi. Să locuiască pe pământ și să negustorească pe el! Iar pământul, iată, este lat înaintea lor! Pe fiicele lor le vom lua nouă femei și pe fiicele noastre le vom da lor.

22. Însă, oamenii aceștia numai întru aceasta vor fi asemănându-se cu noi, pentru a locui cu noi, astfel încât a fi noi un popor, când nouă are a ni se tăia împrejur toată partea bărbătească, precum și ei au fost tăiați împrejur.

23. Iar dobitoacele lor și averile lor și cele cu patru picioare nu vor fi ale noastre? Numai întru aceasta să le fim asemenea lor și vor locui împreună cu noi".

24. Și au ascultat de Emmor și de Sihem, fiul lui, toți cei care intrau pe poarta cetății lor și și-au tăiat împrejur trupul netăierii lor împrejur toți cei de parte bărbătească.

25. Și a fost în a treia zi, când ei erau în durere, că au luat cei doi fii ai lui Iacov, Simeon și Levi, frații Dinei, fiecare sabia sa și au intrat întru cetate fără teamă și au omorât toată partea bărbătească.

26. Și pe Emmor și pe Sihem, fiul său, i-au omorât cu gura sabiei și au luat-o pe Dina din casa lui Sihem și au plecat.

27. Iar fiii lui Iacov au intrat peste cei răniți și au prădat cetatea în care au spurcat-o pe Dina, pe sora lor,

28. și oile lor și boii lor și măgarii lor și câte erau în cetate și câte erau în câmp, ei le-au luat.

29. Și toate trupurile lor și toată gospodăria lor și pe femeile lor le-au robit și au prădat și câte erau în cetate și câte erau în casele lor.

30. Și a zis Iacov lui Simeon și lui Levi: „Urât m-ați făcut pe mine, astfel încât rău m-ați făcut pe mine a fi la toți cei care locuiesc pământul acesta, și la hananei și la ferezei, iar eu puțin sunt la număr. Și vor fi adunându-se împotriva mea și mă vor zdrobi pe mine și voi fi nimicit eu și casa mea".

31. Dar ei au zis: „Însă, precum cu curva, trebuia să se folosească de sora noastră?".

Capitolul 35

1. Și a zis Dumnezeu către Iacov: „Ridicându-te, suie-te întru locul Betil și locuiește acolo și fă acolo jertfelnic lui Dumnezeu, Celui care a fost arătându-ți-Se ție, când ai fost a fugi tu de la fața lui Isav, a fratelui tău!”.

2. Și a zis Iacov casei sale și tuturor celor împreună cu el: „Îndepărtați-i pe dumnezeii cei străini, cei dimpreună cu voi, din mijlocul vostru și curățiți-vă și schimbați hainele voastre!

3. Și, ridicându-ne, să ne suim întru Betil și să facem acolo jertfelnic lui Dumnezeu, Celui care mi-a auzit mie în ziua necazului, Care era împreună cu mine și m-a mântuit pe mine în calea în care am fost mergând!”.

4. Și i-au dat lui Iacov pe dumnezeii cei străini, care erau în mâinile lor, și cerceii cei care erau în urechile lor și i-a ascuns pe ei Iacov sub terebintul cel din Sihemuri și i-a nimicit pe ei până în ziua de astăzi.

5. Și Israil s-a ridicat din Sihemuri și a fost frica lui Dumnezeu în cetățile cele dimprejurul lor și nu au gonit după fiii lui Israil.

6. Și a mers Iacov întru Luza, care este în pământul lui Hanaan, care este Betil, el și tot poporul care era împreună cu el.

7. Și a zidit acolo jertfelnic și a chemat numele locului Betil, căci acolo a fost arătându-i-Se lui Dumnezeu, când a fost a fugi el de la fața lui Isav, a fratelui său.

8. Și a murit Debbora, doica Rebeccăi, mai jos de Betil, sub stejar, și a chemat Iacov numele lui Stejarul jalei.

9. Și Dumnezeu a fost arătându-i-Se lui Iacov din nou în Luza, când a venit din Mesopotamia Siriei, și Dumnezeu l-a binecuvântat pe el.

10. Și Dumnezeu i-a zis lui: „Numele tău, Iacov, nu va fi chemat încă Iacov, ci Israil va fi numele tău”.

11. Și Dumnezeu i-a zis lui: „Eu sunt Dumnezeul tău! Crește și te înmulțește! Neamuri și adunări de neamuri vor fi din tine și împărați din coapsa ta vor ieși.

12. Și pământul pe care i l-am dat lui Avraam și lui Isaac, ție ți l-am dat pe el și ție îți va fi, iar seminței tale, după tine, îi voi da pământul acesta”.

13. Și Dumnezeu S-a suit de la el, din locul în care a vorbit cu el.

14. Și Iacov a pus stâlp în locul în care a vorbit cu El, stâlp de piatră, și a vărsat peste el turnare și a vărsat peste el ulei.

15. Și a chemat Iacov numele locului, întru care Dumnezeu a vorbit cu el acolo, Betil.

16. Și Iacov a plecat din Betil și și-a ridicat cortul său dincolo de turnul Gader. Și a fost, când s-a apropiat de Havrata și era să intre întru pământul Efrata, că a născut Rahil și a avut rană întru nașterea sa.

17. Și a fost, când cu greu a născut ea, că moașa i-a zis ei: „Îndrăznește, căci și acesta îți este ție fiu!”.

18. Și a fost, când era a-și da ea sufletul, căci murea, a chemat numele său Fiul durerii mele. Iar tatăl l-a chemat pe el Veniamin.

19. Și a murit Rahil și a fost îngropată în calea Efrata și aceasta este Bitleemul.

20. Iar Iacov a pus stâlp pe mormântul ei și acesta este stâlpul mormântului Rahilei până în ziua de astăzi.

21.

22. Și a fost, când a locuit Israil în pământul acela, că a fost mergând Rubin și a fost dormind cu Valla, concubina tatălui său. Și a auzit Israil și rău a fost arătându-i-se aceasta înaintea lui. Și fiii lui Iacov erau 12.

23. Fiii Liei: cel întâi-născut al lui Iacov: Rubin, apoi Simeon, Levi, Iudas, Issahar, Zabulon.

24. Iar fiii Rahilei: Iosif și Veniamin.

25. Iar fiii Vallei, ai slujitoarei Rahilei: Dan și Neftali.

26. Iar fiii Zelfei, ai slujitoarei Liei: Gad și Asir. Aceștia sunt fiii lui Iacov, care i s-au făcut lui în Mesopotamia Siriei.

27. Și a venit Iacov către Isaac, tatăl său, întru Mamvri, întru cetatea câmpului. Aceasta este Hebronul, în pământul lui Hanaan, în care au pribegit Avraam și Isaac.

28. Și au fost zilele lui Isaac, pe care le-a trăit el: 180 de ani.

29. Și, ajungând la sfârșit, a murit și a fost adăugat cu neamul său, bătrân și plin de zile, și l-au îngropat pe el Isav și Iacov, fiii săi.

Capitolul 36

1. Și acestea sunt nașterile lui Isav, iar acesta este Edom:

2. Și Isav și-a luat femeile sale dintre fiicele hananeilor: pe Ada, fiica lui Elon Hetteosul, și pe Elivema, fiica lui Ana, fiul lui Sevegon Eveosul,

3. și pe Vasemmat, fiica lui Ismail, sora lui Naveot.

4. Și Ada i-a născut lui Isav pe Elifas și Vasemmat i-a născut pe Raguil.

5. Și Elivema i-a născut pe Ieus și pe Ieglom și pe Core. Aceștia sunt fiii lui Isav, cei care i s-au născut lui în pământul lui Hanaan.

6. Și a luat Isav pe femeile sale și pe fiii și pe fiicele și toate trupurile casei sale și toate averile și toate dobitoacele și toate câte a dobândit și câte a făcut în pământul lui Hanaan și a fost plecând din pământul lui Hanaan, de la fața lui Iacov, a fratelui său,

7. căci le erau lor multe averile pentru a locui la un loc și nu putea pământul pribegiei lor a-i purta pe ei de mulțimea averilor lor.

8. Și Isav a locuit în muntele lui Siir, iar acesta, Isav, este Edom.

9. Și acestea sunt nașterile lui Isav, tatăl lui Edom, în muntele lui Siir

10. și acestea sunt numele fiilor lui Isav: Elifas, fiul Adei, al femeii lui Isav, și Raguil, fiul Vasemmatei, al femeii lui Isav.

11. Și fiii lui Elifas au fost Teman, Omar, Sofar, Gotom și Chenez.

12. Iar Tamna era concubina lui Elifas, a fiului lui Isav, și i l-a născut lui Elifas pe Amalic. Și aceștia sunt fiii Adei, ai femeii lui Isav.

13. Și aceștia sunt fiii lui Raguil: Nahot, Zare, Some și Moze. Aceștia erau fiii Vasemmatei, ai femeii lui Isav.

14. Și aceștia erau fiii Elivemei, fiica Anei, fiul lui Sevegon, femeia lui Isav: și i-a născut lui Isav pe Ieus și pe Ieglom și pe Core.

15. Și aceștia sunt stăpânitorii, fiii lui Isav: fiii lui Elifas, ai celui întâi-născut al lui Isav: stăpânitorul Teman, stăpânitorul Omar, stăpânitorul Sofar, stăpânitorul Chenez,

16. stăpânitorul Core, stăpânitorul Gotom, stăpânitorul Amalic. Aceștia sunt stăpânitorii lui Elifas în pământul Idumeii, aceștia sunt fiii Adei.

17. Și aceștia sunt fiii lui Raguil, fiul lui Isav: stăpânitorul Nahot, stăpânitorul Zare, stăpânitorul Some, stăpânitorul Moze. Aceștia sunt stăpânitorii lui Raguil în pământul lui Edom, aceștia sunt fiii Vasemmatei, ai femeii lui Isav.

18. Și aceștia sunt fiii Elivemei, ai femeii lui Isav: stăpânitorul Ieus, stăpânitorul Ieglom și stăpânitorul Core. Aceștia sunt stăpânitorii Elivemei.

19. Aceștia sunt fiii lui Isav și aceștia sunt stăpânitorii lor. Aceștia sunt fiii lui Edom.

20. Și aceștia sunt fiii lui Siir Horreosul, cel care locuiește pământul: Lotan, Soval, Sevegon, Ana

21. și Dison și Asar și Rison. Aceștia sunt stăpânitorii Horreosului, ai fiilor lui Siir în pământul lui Edom.

22. Și fiii lui Lotan au fost: Horri și Eman și Tamna, sora lui Lotan.

23. Și aceștia sunt fiii lui Soval: Golon și Manahat și Ghevil și Sof și Oman.

24. Și aceștia sunt fiii lui Sevegon: Aie și Onan. Acesta este Onas, care l-a aflat pe Iamin în pustie, când păștea măgarii lui Sevegon, ai tatălui său.

25. Și aceștia sunt fiii lui Ana: Dison și Elivema, fiica lui Ana.

26. Și aceștia sunt fiii lui Dison: Amada și Asvan și Ietran și Harran.

27. Și aceștia sunt fiii lui Asar: Valaan și Zucam și Ioicam și Ucan.

28. Și aceștia sunt fiii lui Rison: Os și Aram.

29. Aceștia sunt stăpânitorii lui Horri: stăpânitorul Lotan, stăpânitorul Soval, stăpânitorul Sevegon, stăpânitorul Ana,

30. stăpânitorul Dison, stăpânitorul Asar, stăpânitorul Rison. Aceștia sunt stăpânitorii lui Horri, întru stăpânirile lor, în pământul lui Edom.

31. Și aceștia sunt împărații care au împărățit în Edom, mai înainte să împărățească împărat în Israil:

32. Și a împărățit în Edom Balac, fiul lui Beor, iar numele cetății sale era Dennava.

33. Și a murit Balac și a împărățit în locul său Iobab, fiul lui Zara din Vosorra.

34. Și a murit Iobab și a împărățit în locul său Asom din pământul Temanilor.

35. Și a murit Asom și a împărățit în locul său Adad, fiul lui Varad, cel care l-a tăiat pe Madiam în câmpul lui Moab, iar numele cetății sale era Ghettem.

36. Și a murit Adad și a împărățit în locul său Samala din Masecca.

37. Și a murit Samala și a împărățit în locul său Saul din Roovot, cea de lângă râu.

38. Și a murit Saul și a împărățit în locul său Valaennon, fiul lui Ahovor.

39. Și a murit Valaennon, fiul lui Ahovor, și a împărățit în locul său Arad, fiul lui Varad. Și numele cetății sale era Fogor, iar numele femeii sale era Meteveil, fiica lui Matret, al fiului lui Mezoob.

40. Acestea sunt numele stăpânitorilor lui Isav întru semințiile lor, după locul lor, în țările lor și întru neamurilor lor: stăpânitorul Tamna, stăpânitorul Gola, stăpânitorul Ieter,

41. stăpânitorul Elivemas, stăpânitorul Ilas, stăpânitorul Finon,

42. stăpânitorul Chenez, stăpânitorul Teman, stăpânitorul Mazar,

43. stăpânitorul Meghediil, stăpânitorul Zafoim. Aceștia sunt stăpânitorii Edomului întru cele care au fost zidite, întru pământul câștigării lor și acesta a fost Isav, tatăl lui Edom.

Capitolul 37

1. Și Iacov locuia în pământul în care a pribegit tatăl său, în pământul lui Hanaan.

2. Iar acestea sunt nașterile lui Iacov. Iosif era de 17 ani, păstorind împreună cu frații săi oile, fiind tânăr, împreună cu fiii Vallei și cu fiii Zelfei, femeile tatălui său. Și a[u] adus împotriva lui Iosif ocară rea pentru Israil, tatăl lor.

3. Dar Iacov îl iubea pe Iosif mai mult decât pe toți fiii săi, căci fiul bătrâneții îi era lui, și i-a făcut lui hiton pestriț.

4. Și au văzut frații săi că pe el tatăl lor îl iubește mai mult decât pe toți fiii săi și l-au urât pe el și nu puteau a-i grăi lui nimic de pace.

5. Și Iosif a fost visând vis și l-a vestit pe el fraților săi.

6. Și le-a zis lor: „Auziți visul acesta pe care am fost visându-l!

7. Îmi închipuiam că voi erați a lega snopi în mijlocul câmpului și s-a ridicat snopul meu și a fost stând drept. Și au fost învârtindu-se snopii voștri și s-au închinat snopului meu”.

8. Și i-au zis frații săi: „Oare, împărățind, vei împărăți peste noi? Sau, domnind, vei domni peste noi?”. Și au adăugat încă a-l urî pe el pentru visele sale și pentru cuvintele sale.

9. Și a văzut alt vis și l-a povestit pe el tatălui său și fraților săi. Și a zis: „Iată, am visat alt vis! Cum soarele și luna și 11 stele se închinau la mine”.

10. Și l-a certat pe el tatăl său și i-a zis lui: „Ce este visul acesta, pe care ai fost visându-l?! Atunci, venind, voi merge și eu și mama ta și frații tăi, să ne închinăm ție până la pământ?”.

11. Și l-au gelozit pe el frații săi, dar tatăl său a păzit cuvântul.

12. Și au fost mergând frații săi pentru a paște oile tatălui lor întru Sihem.

13. Și a zis Israil către Iosif: „Oare nu frații tăi păstoresc în Sihem? Vino, pentru ca să te trimit pe tine către ei!”. Și i-a zis lui: „Iată, eu sunt!”.

14. Și Israil i-a zis lui: „Mergând, vezi dacă sunt sănătoși frații tăi și oile și vestește-mi mie!”. Și l-a trimis pe el din valea Hebronului și a venit întru Sihem.

15. Și l-a aflat pe el omul, rătăcind în câmp, și l-a întrebat pe el omul, zicându-i: „Ce cauți?”.

16. Iar el i-a zis: „Pe frații mei îi caut! Vestește-mi mie, unde păstoresc?”.

17. Și i-a zis lui omul: „S-au depărtat de aici! Căci i-am auzit pe ei, zicându-și: «Să mergem întru Dotaim!»”. Și a fost mergând Iosif după frații săi și i-a aflat pe ei în Dotaim.

18. Și l-au văzut mai înainte pe el, de departe, mai înainte ca să se apropie el către ei, și se înrăiau ca să-l omoare pe el.

19. Și a zis fiecare către fratele său: „Iată, visătorul acela vine!

20. Acum, așadar, veniți să-l omorâm pe el și să-l aruncăm pe el într-una din gropi și vom zice: «Fiara cea rea l-a mâncat pe el»! Și vom vedea ce vor fi visurile sale”.

21. Și a auzit Rubin și l-a izbăvit pe el din mâinile lor și a zis: „Nu îl veți lovi pe el întru suflet!”.

22. Și le-a zis lor Rubin: „Să nu vărsați sânge! Aruncați-l pe el întru groapa aceasta, cea din pustie, dar mâna să nu v-o aduceți asupra lui!”. Pentru că el căuta să-l izbăvească pe el din mâinile lor și să-l dea înapoi pe el tatălui său.

23. Și a fost, când a venit Iosif către frații săi, că l-au dezbrăcat pe Iosif de hitonul cel pestriț, cel dimprejurul său.

24. Și l-au luat pe el și l-au aruncat întru groapă. Iar groapa era goală, căci apă nu avea.

25. Și au șezut să mănânce pâine. Și au privit cu ochii și au văzut. Și, iată, călătorii ismailitei veneau din Galaad și cămilele lor erau umplute de tămâi și de rășină și de smirnă și mergeau să coboare întru Egiptos!

26. Iar Iudas a zis către frații săi: „Ce folos avem, dacă avem să-l ucidem pe fratele nostru și avem să ascundem sângele său?

27. Veniți să-l vindem pe el ismailiteilor acestora, iar mâinile noastre să nu fie peste el, căci fratele nostru și trupul nostru este!”. Și l-au ascultat frații săi.

28. Și mergeau pe lângă ei oamenii, madiineii, negustorii aceia, și l-au tras și l-au ridicat pe Iosif din groapă și l-au vândut pe Iosif ismailiteilor cu 20 de galbeni și aceia l-au coborât pe Iosif întru Egiptos.

29. Și Rubin s-a întors la groapă și nu îl vede pe Iosif în groapă și și-a rupt veșmintele sale.

30. Și s-a întors către frații săi și a zis: „Copilașul nu este! Iar eu, unde merg încă?”.

31. Și au luat hitonul lui Iosif, au înjunghiat un ied de capră și au mânjit hitonul cu sânge.

32. Și au trimis hitonul cel pestriț și l-au dus tatălui lor și i-au zis: „Pe acesta l-am aflat! Cunoaște, dacă este hitonul fiului tău sau nu!”.

33. Și l-a cunoscut pe el și a zis: „Hitonul fiului meu este! Fiara cea rea l-a mâncat pe el, fiara l-a apucat pe Iosif”.

34. Și Iacov și-a rupt veșmintele sale și și-a pus pânză de sac pe șalele sale și plângea pe fiul său zile multe.

35. Și au fost adunându-se toți fiii săi și fiicele și au venit să-l mângâie pe el. Și nu voia a fi mângâiat, zicând că: „Mă voi coborî către fiul meu, plângând, întru Iad!”. Și l-a plâns pe el tatăl său.

36. Iar madiineii l-au vândut pe Iosif întru Egiptos lui Petefris, eunucului lui Farao, întâiului între bucătari.

Capitolul 38

1. Și a fost în vremea aceea că s-a coborât Iudas de la frații săi și a ajuns până la un oarecare om odollamitis, căruia numele îi era Iras.

2. Și Iudas a văzut acolo o fiică a unui om hananeos, căreia numele îi era Sava, și a luat-o pe ea și a intrat către ea.

3. Și a zămislit și a născut fiu și a chemat numele său Ir.

4. Și a zămislit încă și a născut fiu și a chemat numele său Avnan.

5. Și a adăugat încă și a născut fiu și a chemat numele său Silom, iar ea era în Hasvi când i-a născut pe ei.

6. Și i-a luat Iudas femeie lui Ir, celui întâi-născut al său, căreia numele îi era Tamar.

7. Și a fost Ir, cel întâi-născut al lui Iudas, rău înaintea Domnului și l-a ucis pe el Dumnezeu.

8. Și Iudas i-a zis lui Avnan: „Intră către femeia fratelui tău și însoară-te cu ea și ridică sămânță fratelui tău!”.

9. Și a cunoscut Avnan că nu a lui îi va fi sămânța. Și făcea, când intra către femeia fratelui său, că vărsa sămânța pe pământ, ca să nu dea sămânța fratelui său.

10. Și rău a fost arătându-se înaintea lui Dumnezeu, pentru că a făcut aceasta, și l-a omorât și pe acesta.

11. Și a zis Iudas Tamarei, nurorii sale: „Șezi văduvă în casa tatălui tău, până ce mare are să se facă Silom, fiul meu!”. Căci a zis: „Ca nu cumva să moară și acesta, precum frații săi”. Și a plecat Tamar și ședea în casa tatălui ei.

12. Și au fost înmulțindu-se zilele și a murit Sava, femeia lui Iudas. Și a fost mângâindu-se Iudas și s-a suit la cei care îi tundeau oile sale. Iar Iras, păstorul său, odollamitisul, era întru Tamna.

13. Și a fost vestindu-i-se Tamarei, nurorii sale, și zicându-i-se: „Iată, socrul tău se suie întru Tamna să-și tundă oile sale!”.

14. Și și-a lepădat veșmintele văduviei de pe ea, s-a învăluit cu văl și s-a înfrumusețat și s-a așezat către porțile Enan, care sunt în trecătoarea Tamnei. Căci a văzut că mare s-a făcut Silom, iar el nu i-a dat-o pe ea lui de femeie.

15. Și Iudas a văzut-o pe ea și i-a părut ea a fi curvă, căci și-a învăluit fața ei și nu a recunoscut-o pe ea.

16. Și s-a abătut către ea din cale și i-a zis ei: „Lasă-mă să intru către tine!”. Căci nu a cunoscut că este nora sa. Iar ea i-a zis: „Ce îmi vei da mie, dacă ai să intri către mine?”.

17. Iar el i-a zis: „Eu îți voi trimite ție iedul caprelor dintre oi”. Iar ea i-a zis: „Dacă ai să-mi dai arvună, până ai să-mi trimiți tu”.

18. Și el i-a zis: „Ce arvună îți voi da ție?” . Iar ea i-a zis: „Inelul tău și colierul și toiagul cel din mâna ta!”. Și i le-a dat ei și a intrat către ea și a luat în pântece de la el.

19. Și s-a ridicat și a plecat și și-a dezbrăcat vălul de pe ea și s-a îmbrăcat cu veșmintele văduviei ei.

20. Și a trimis Iudas iedul din capre prin mâna păstorului său, a odollamitisului, ca să primească arvuna de la femeie și nu a aflat-o pe ea.

21. Și i-a întrebat pe oamenii cei din locul [acela]: „Unde este curva, care a fost în Enan pe cale?”. Și i-au zis: „Dar nu era aici curvă!”.

22. Și a fost întorcându-se către Iudas și i-a zis: „N-am aflat-o și oamenii cei din locul acela au zis: «Nu este aici curvă!»”.

23. Și Iudas i-a zis: „Să le ai pe ele! Dar nu cumva să fim batjocoriți. Căci eu am trimis iedul acesta, iar tu nu ai aflat-o”.

24. Și a fost după a treia lună, că i-a fost vestindu-i-se lui Iudas și zicându-i-se: „A curvit Tamar, nora ta, și, iată, în pântece are din curvie!”. Și Iudas a zis: „Scoate-ți-o pe ea și să fie arsă!”.

25. Iar ea fiind adusă, a trimis către socrul său, zicându-i: „De la omul ale cui sunt acestea, eu am în pântece”. Și i-a zis: „Cunoaște ale cui sunt inelul și colierul și toiagul acesta!”.

26. Și a recunoscut Iudas și a zis: „A fost îndreptându-se Tamar mai mult decât mine, pentru că nu i-am dat-o pe ea lui Silom, fiului meu”. Și nu a adăugat încă să o cunoască pe ea.

27. Și a fost când naștea și la ea erau gemeni în pântecele ei.

28. Și a fost, când naștea ea, că unul a scos mai înainte mâna, iar moașa a luat și a legat la mâna lui stacojiu, zicând: „Acesta va ieși mai înainte”.

29. Dar, cum și-a adunat mâna, îndată a ieșit fratele său. Iar ea a zis: „De ce a fost tăiat pentru tine gardul?”. Și a chemat numele său Fares.

30. Și după acesta a ieșit fratele său, pe a cărui era, pe mâna sa, cel stacojiu, și a chemat numele său Zara.

Capitolul 39

1. Iar Iosif a fost coborât întru Egiptos și l-a dobândit pe el Petefris, eunucul lui Farao, întâiul între bucătari, om egiptean, din mâna ismailiteilor, care l-au coborât pe el acolo.

2. Și Domnul era cu Iosif și era omul câștigând și a fost în casă, lângă domnul egiptean.

3. Și cunoscuse domnul său că Domnul era împreună cu el și, câte are să facă, Domnul bine-îndreaptă în mâinile sale.

4. Și a aflat Iosif har înaintea domnului său și bine îi plăcea lui și l-a pus pe el peste casa sa și toate câte erau ale sale le-a dat prin mâna lui Iosif.

5. Și a fost, după ce a fost să fie pus el peste casa sa și peste toate câte erau ale sale, că a binecuvântat Domnul casa egipteanului pentru Iosif. Și s-a făcut binecuvântarea Domnului în toate averile sale, în casă și în câmp,

6. și a lăsat toate câte erau ale sale întru mâinile lui Iosif. Și nu cunoscuse nimic din cele pentru sine, afară de pâinea pe care o mânca el. Și Iosif era bun cu chipul și frumos cu fața foarte.

7. Și a fost după cuvintele acestea și a pus femeia domnului său ochii ei pe Iosif și i-a zis: „Culcă-te cu mine!”.

8. Dar el nu voia. Și i-a zis femeii domnului său: „Dacă domnul meu nu cunoaște din cauza mea nimic în casa sa și toate câte sunt ale sale le-a dat întru mâinile mele

9. și nu este nimeni în casa aceasta mai presus de mine și nici nu a fost ridicat de la mine nimic afară de tine, pentru că tu ești femeia sa, atunci cum să fac acest cuvânt rău și să păcătuiesc înaintea lui Dumnezeu?

10. Și când îi grăia lui Iosif zi de zi, el nu i-a ascultat ei pentru a dormi cu ea, ca să se împreune cu ea.

11. Și a fost ziua aceea oarecare, când a intrat Iosif întru casă pentru a-și face lucrurile sale și nimeni din cei din casă nu era înăuntru.

12. Și l-a tras pe el de veșminte, zicându-i: „Culcă-te cu mine!”. Și a lăsat veșmintele sale în mâinile ei, a fugit și a ieșit afară.

13. Și a fost, cum a văzut că a lăsat veșmintele sale în mâinile ei, și a fugit și a ieșit afară,

14. că a chemat pe cei fiind în casă și le-a zis lor, zicându-le: „Vedeți, ne-a adus nouă slujitor evreu, pentru a-și bate joc de noi! A intrat către mine, zicându-mi: «Culcă-te cu mine!». Și am strigat cu glas mare.

15. Și când a fost să audă el că am înălțat glasul meu și am strigat, a lăsat veșmintele sale la mine, a fugit și a ieșit afară”.

16. Și a lăsat veșmintele lângă ea, până a venit domnul întru casa sa

17. și i-a grăit lui după cuvintele acestea, zicându-i: „A intrat către mine slujitorul evreu, pe care l-ai adus către noi, ca să-și bată joc de mine, și mi-a zis mie: «Voi fi culcându-mă cu tine!».

18. Iar cum a auzit că am înălțat glasul meu și am strigat, a lăsat veșmintele sale lângă mine și a fugit și a ieșit afară”.

19. Și a fost, cum a auzit domnul său cuvintele femeii sale, câte a grăit către el, zicându-i: „Așa mi-a făcut mie slujitorul tău!”, că a fost mâniindu-se cu urgie.

20. Și l-a luat domnul pe Iosif și l-a aruncat pe el întru fortăreață, întru locul în care cei legați ai împăratului se țin acolo întru fortăreață.

21. Și Domnul era cu Iosif și a vărsat asupra sa milă și i-a dat lui har înaintea celui întâi dintre temniceri.

22. Și întâiul dintre temniceri a dat temnița prin mâna lui Iosif și pe toți cei care au fost aduși, câți erau în temniță, și toate câte se fac acolo.

23. Și nu era întâiul dintre temnicerii temniței, să cunoască pentru el nimic, căci toate erau prin mâna lui Iosif. Pentru că Domnul era împreună cu el și, câte el făcea, Domnul bine-îndrepta în mâinile sale.

Capitolul 40

1. Și, a fost după cuvintele acestea, că a păcătuit întâiul între paharnicii împăratului Egiptosului și întâiul între brutarii domnului lor, ai împăratului Egiptosului,

2. și a fost mâniindu-se Farao pe cei doi eunuci ai săi, pe întâiul între paharnici și pe întâiul între brutari,

3. și i-a pus pe ei sub paza de la temnicer, întru temniță, întru locul în care Iosif fusese adus acolo.

4. Și întâiul între temniceri i-a dat pe ei lui Iosif și a stat lângă ei și erau în toate zilele în paza sa.

5. Și amândoi au văzut vis, fiecare vis într-o noapte, iar vedenia visului lor, a întâiului între paharnici și a întâiului între brutari, care erau ai împăratului Egiptosului și care erau în temniță, era aceasta.

6. Și a intrat către ei Iosif de dimineață și i-a văzut pe ei și erau tulburați.

7. Și îi întreba pe eunucii lui Farao, care erau împreună cu el în temniță, lângă domnul său, zicându-le: „Ce este, că fețele voastre sunt posomorâte astăzi?”.

8. Și ei i-au zis lui: „Vis am văzut și tălmăcitor nu este pentru el”. Iar Iosif le-a zis lor: „Oare nu prin Dumnezeu este tălmăcirea lor? Așadar, povestiți-mi mie!”.

9. Și întâiul între paharnici i-a povestit visul său lui Iosif și i-a zis: „În somnul meu era via înaintea mea,

10. iar în vie erau trei vițe și ea, odrăslind, a scos vlăstari, iar ciorchinii de strugure erau copți.

11. Și potirul lui Farao era în mâna mea. Și am luat strugurele și l-am stors pe el întru potir și am dat potirul întru mâinile lui Farao”.

12. Iar Iosif i-a zis lui: „Aceasta este tâlcuirea sa: cele trei vițe, trei zile sunt.

13. Încă 3 zile și va fi amintindu-și Farao de stăpânirea ta și te va repune pe tine în păhărnicia ta și vei da potirul lui Farao întru mâna sa, după stăpânirea ta cea mai dinainte, cum erai turnându-i.

14. Dar amintește-ți de mine, întru tine, când bine are să-ți fie ție, și vei face întru mine milă și vei fi amintindu-ți despre mine lui Farao și mă vei scoate pe mine din fortăreața aceasta!

15. Căci cu hoție am fost răpit din pământul evreilor și aici nu am făcut nimic, dar m-au aruncat pe mine în groapa aceasta".

16. Și întâiul între brutari a văzut că drept a tâlcuit și i-a zis lui Iosif: „Și eu am văzut vis! Și mi se părea a ridica trei coșuri de pâini pe capul meu.

17. Iar în coșul de deasupra erau din toate felurile, pe care împăratul Farao le mănâncă. Și era și lucrul făcător de pâine, iar păsările cerului le mâncau pe acestea din coșul de deasupra capului meu".

18. Și Iosif a fost răspunzându-i și i-a zis lui: „Aceasta este tâlcuirea sa: cele trei coșuri, trei zile sunt.

19. Încă trei zile și Farao va lua capul tău de la tine și te va spânzura pe tine pe lemn și vor mânca păsările cerului cărnurile tale de la tine".

20. Și a fost în a treia zi, căci ziua de naștere era a lui Farao, și a făcut ospăț tuturor slujitorilor săi. Și a fost amintindu-și, în mijlocul slujitorilor săi, de stăpânirea întâiului dintre paharnici și de stăpânirea întâiului dintre brutari.

21. Și a repus pe cel întâi între paharnici în stăpânirea sa și el a dat potirul întru mâna lui Farao,

22. iar pe cel întâi între brutari l-a spânzurat, precum le-a tălmăcit lor Iosif.

23. Dar cel întâi între paharnici nu a fost amintindu-și de Iosif, ci l-a uitat pe el.

Capitolul 41

1. Și a fost, după doi ani de zile, că Farao a văzut vis. Se făcea a sta lângă râu.

2. Și, iată, ca și când din râu suiau 7 vaci, frumoase cu chipul și alese cu trupurile, și pășteau din iarbă!

3. Dar alte 7 vaci se suiau după acestea din râu, urâte cu chipul și slabe cu trupurile, și pășteau lângă vaci, lângă buza râului.

4. Și au mâncat cele 7 vaci urâte și slabe cu trupurile pe cele 7 vaci frumoase cu chipul și alese și a fost sculându-se Farao.

5. Și a fost visând și a doua oară. Și, iată, 7 spice se suiau dintr-o rădăcină, fiind alese și bune!

6. Dar alte 7 spice, mici și stricate de vânt, creșteau după ele.

7. Și au înghițit cele 7 spice mici și stricate de vânt pe cele 7 spice alese și pline și a fost sculându-se Farao și acesta era visul.

8. Și s-a făcut dimineață și era tulburat sufletul său. Și a trimis și a chemat pe toți tălmăcitorii Egiptosului și pe toți cei înțelepți ai săi și Farao le-a povestit lor visul. Dar nu era lui Farao vestitorul acestuia.

9. Și a grăit întâiul între paharnici către Farao, zicându-i: „Păcatul meu mi-l aduc aminte astăzi.

10. Farao a fost urgisindu-se asupra slujitorilor săi și ne-a pus pe noi sub pază, în casa celui întâi între bucătari, și pe mine și pe întâiul între brutari.

11. Și am văzut vis într-o noapte, și eu și el, fiecare după visul său am văzut.

12. Și era acolo, împreună cu noi, tânărul, slujitorul evreu al întâiului între bucătari, și i-am povestit lui și el ne-a tălmăcit nouă.

13. Și a fost făcându-se, precum ne-a tălmăcit, că așa s-a și întâmplat: ca eu să fiu întors la stăpânirea mea, iar acela să fie spânzurat”.

14. Și a trimis Farao și l-a chemat pe Iosif. Și l-au scos pe el din fortăreață și l-au bărbierit pe el și i-au schimbat veșmintele sale și a venit către Farao.

15. Și Farao i-a zis lui Iosif: „Vis am văzut și tălmăcitor nu este pentru acesta. Dar eu am auzit despre tine zicându-se că ai auzit tu visurile și ai știut să le tălmăcești pe ele”.

16. Și Iosif a fost răspunzându-i lui Farao și i-a zis: „Fără de Dumnezeu nu va fi răspunzându-se mântuirea lui Farao!”.

17. Și a grăit Farao lui Iosif, zicându-i: „În somnul meu părea să stau lângă buza râului.

18. Și ca din râu suiau 7 vaci frumoase cu chipul și alese cu trupurile și pășteau din iarbă.

19. Și, iată, alte 7 vaci suiau după ele din râu, rele și urâte cu chipul și slabe cu trupurile, precum n-am văzut ca acestea mai urâte în tot pământul Egiptosului!

20. Și au mâncat cele 7 vaci urâte și slabe pe primele 7 vaci frumoase și alese.

21. Și au intrat întru pântecele lor și nu s-au mai arătat, căci au intrat întru pântecele lor, iar fețele lor erau urâte ca și la început. Și am fost sculându-mă și am fost adormind la loc.

22. Și am văzut din nou în somnul meu și ca 7 spice se suiau dintr-o rădăcină, fiind pline și bune.

23. Dar alte 7 spice, mici și stricate de vânt, creșteau ținându-se de ele.

24. Și au înghițit cele 7 spice mici și stricate de vânt pe cele 7 spice bune și pline. Așadar, am zis tălmăcitorilor acestea și nu era cel care îmi vestește mie”.

25. Iar Iosif i-a zis lui Farao: „Visul lui Farao unul este și, câte Dumnezeu face, i-a arătat lui Farao.

26. Cele 7 vaci bune, 7 ani sunt, iar cele 7 spice bune, 7 ani sunt, iar visul lui Farao unul este.

27. Și cele 7 vaci slabe, suindu-se după ele, 7 ani sunt, iar cele 7 spice mici și stricate de vânt vor fi 7 ani de foamete.

28. Iar cuvântul pe care i l-am zis lui Farao acesta este, căci câte Dumnezeu face, i-a arătat lui Farao.

29. Iată, 7 ani vine bunăstarea cea multă în tot pământul Egiptosului!

30. Dar vor veni 7 ani de foamete după aceștia și oamenii vor uita de săturarea din tot pământul Egiptosului și foametea va mistui pământul.

31. Și nu va fi cunoscută bunăstarea pe pământ de foametea care va fi după acestea, căci tare va fi foarte.

32. Iar pentru că a fost să fie îndoit visul lui Farao, s-a făcut aceasta, căci va fi adevărat cuvântul de la Dumnezeu și Se va grăbi Dumnezeu să-l facă pe el.

33. Așadar, acum socotește un om înțelept și priceput și pune-l pe el peste pământul Egiptosului!

34. Și să facă Farao și să pună guvernatori peste pământ și să dea a 5-a parte din toate roadele pământului Egiptosului în cei 7 ani de bunăstare!

35. Și să adune toate mâncărurile celor 7 ani care vin, ai acestora buni, și să se strângă grâul sub mâna lui Farao, iar mâncărurile în cetăți să fie păzite!

36. Și vor fi mâncărurile, care au fost păzite în pământ, spre cei 7 ani de foamete, care vor fi în pământul Egiptosului, și nu va fi nimicit pământul în foamete”.

37. Și au plăcut cuvintele înaintea lui Farao și înaintea tuturor slujitorilor săi.

38. Și a zis Farao tuturor slujitorilor săi: „Nu vom afla astfel de om, care are Duhul lui Dumnezeu în el!”.

39. Și i-a zis Farao lui Iosif: „Pentru că Dumnezeu ți-a arătat ție toate acestea, nu este om mai înțelept și mai priceput decât tine.

40. Tu vei fi în casa mea și pe gura ta o va asculta tot poporul meu. Fără numai cu tronul te voi depăși eu pe tine”.

41. Și Farao i-a zis lui Iosif: „Iată, te pun pe tine astăzi peste tot pământul Egiptosului!”.

42. Și a scos Farao inelul din mâna sa și l-a pus pe el pe mâna lui Iosif și l-a îmbrăcat pe el în veșmânt de in și a pus lanț de aur împrejurul gâtului său.

43. Și l-a suit pe el în carul al doilea al său și a vestit înaintea sa vestitorul și l-a pus pe el peste tot pământul Egiptosului.

44. Și Farao i-a zis lui Iosif: „Eu sunt Farao! Afară de tine nu va ridica nimeni mâna sa peste tot pământul Egiptosului.

45. Și a chemat Farao numele lui Iosif: Psontomfanih. Și i-a dat-o lui pe Asennet, pe fiica lui Petefris, a preotului cetății Soarelui, lui de femeie.

46. Și Iosif era de 30 de ani când a stat înaintea lui Farao, a împăratului Egiptosului. Și a ieșit Iosif de la fața lui Farao și a trecut prin tot pământul Egiptosului.

47. Și a făcut pământul, în cei 7 ani de bunăstare, snopi.

48. Și a adunat toate mâncărurile celor 7 ani, în care a fost bunăstare în pământul Egiptosului, și a pus mâncărurile în cetăți. Și mâncărurile câmpurilor cetății, cele dimprejurul ei, le-a pus în aceasta.

49. Și a adunat Iosif grâu ca nisipul mării, mult foarte, până nu puteau să numere, că nu era numărul său.

50. Iar lui Iosif i s-au făcut doi fii, mai înainte să vină cei 7 ani de foamete, pe care i-a născut lui Asennet, fiica lui Petefris, a preotului cetății Soarelui.

51. Și a chemat Iosif numele celui întâi-născut Manassi, căci „Dumnezeu a făcut să uit eu toate durerile mele și toate cele ale tatălui meu”.

52. Iar numele celui de-al doilea l-a chemat Efrem, căci „Dumnezeu m-a sporit pe mine în pământul smereniei mele”.

53. Și au trecut cei 7 ani de bunăstare, care au fost în pământul Egiptosului,

54. și au început cei 7 ani de foamete să vină, precum a zis Iosif. Și a fost foamete în tot pământul, dar în tot pământul Egiptosului erau pâini.

55. Și flămânzea tot pământul Egiptosului și a strigat poporul către Farao pentru pâini. Și a zis Farao la toți egiptenii: „Mergeți către Iosif și, ce are să vă zică vouă, faceți!”.

56. Și foametea era pe fața a tot pământul. Și a deschis Iosif toate grânarele și vindea la toți egiptenii.

57. Și toate țările au venit înspre Egiptos, pentru a cumpăra de la Iosif, căci a stăpânit foametea în tot pământul.

Capitolul 42

1. Și a văzut Iacov că este vânzare în Egiptos și le-a zis fiilor săi: „Pentru ce leneviți?

2. Iată, am auzit că este grâu în Egiptos! Coborâți acolo și cumpărați-ne nouă puține mâncăruri, ca să trăim și să nu murim!”.

3. Și au coborât frații lui Iosif, cei 10, ca să cumpere grâu din Egiptos.

4. Dar pe Veniamin, pe fratele lui Iosif, nu l-a trimis împreună cu frații săi, căci a zis: „Ca nu cumva să i se întâmple lui slăbiciune”.

5. Și au venit fiii lui Israil pentru a cumpăra, împreună cu cei care veneau să cumpere, căci era foamete în pământul Hanaanului.

6. Iar Iosif era stăpânitorul pământului și el vindea la tot poporul pământului. Și au venit frații lui Iosif și i s-au închinat lui, pe fața lor, până la pământ.

7. Și i-a văzut Iosif pe frații săi și i-a cunoscut. Și se înstrăina de ei și le-a grăit lor cu cuvinte aspre și le-a zis lor: „De unde ați venit?”. Iar ei i-au zis: „Din pământul Hanaan, ca să cumpărăm mâncăruri!”.

8. Și i-a recunoscut Iosif pe frații săi, dar ei nu l-au recunoscut pe el.

9. Și Iosif a fost aducându-și aminte de visele pe care le-a văzut el și le-a zis lor: „Iscoade sunteți și ați venit să vedeți căile țării!”.

10. Dar ei i-au zis: „Nu, doamne! Slujitorii tăi suntem și am venit să cumpărăm mâncăruri.

11. Toți suntem fiii unui om, pașnici suntem și nu suntem iscoade, ci slujitorii tăi”.

12. Dar el le-a zis lor: „Nu, ci căile pământului ați venit să vedeți!”.

13. Iar ei i-au zis: „Doisprezece suntem, slujitorii tăi, frați în pământul Hanaan. Și, iată, cel mai tânăr este împreună cu tatăl nostru astăzi, iar celălalt nu mai este!

14. Și Iosif le-a zis lor: „Aceasta este, pe care v-am zis-o vouă, zicând că iscoade sunteți.

15. Și întru aceasta veți arăta, pe sănătatea lui Farao, căci nu aveți să ieșiți de aici, dacă fratele vostru cel mai tânăr nu are să vină aici.

16. Trimiteți dintre voi pe unul și luați-l pe fratele vostru! Iar voi veți fi legați până or să fie vădite cuvintele voastre, dacă grăiți adevărul sau nu! Iar dacă nu, pe sănătatea lui Farao, se va arăta, cu adevărat, că iscoade sunteți”.

17. Și i-a pus pe ei în temniță pentru trei zile.

18. Și le-a zis lor în a treia zi: „Aceasta faceți și veți trăi, căci de Dumnezeu eu mă tem!

19. Dacă sunteți pașnici, un frate al vostru să fie ținut sub pază, iar ceilalți mergeți și duceți cumpărarea dării de grâu a voastră!

20. Iar pe fratele vostru cel mai tânăr aduceți-l către mine și vor fi crezute cuvintele voastre! Iar dacă nu, atunci veți muri”. Și așa au făcut!

21. Și a zis fiecare către fratele său: „Da, în păcat suntem, căci suntem pentru fratele nostru! Căci am trecut cu vederea necazul sufletului său, când îl legam noi și nu l-am ascultat pe el. Pentru aceasta a venit peste noi necazul acesta”.

22. Și a fost răspunzându-le Rubin și le-a zis lor: „Nu v-am grăit vouă, zicându-vă: «Să nu faceți nedreptate

copilașului!» și nu m-ați ascultat pe mine? Și, iată, sângele său este căutat!”.

23. Dar ei nu știau că Iosif aude, căci traducătorul era în mijlocul lor.

24. Și a fost întorcându-se de la ei și Iosif a plâns. Și iar a venit către ei și le-a grăit lor. Și l-a luat pe Simeon de la ei și l-a legat pe el înaintea lor.

25. Și a poruncit Iosif să le umple vasele lor de grâu și să le dea înapoi argintul fiecăruia întru sacul său și să le dea lor de mâncare întru cale. Și a fost făcându-li-se lor așa!

26. Și au pus grâul pe măgarii lor și au plecat de acolo.

27. Și a dezlegat unul sacul său, ca să dea hrane măgarilor săi, acolo unde au poposit, și a văzut legătura argintului său și ea era la gura sacului.

28. Și el a zis fraților săi: „Mi-a fost dat înapoi argintul meu și, iată, acesta este în sacul meu!”. Și s-a uimit inima lor și au fost tulburându-se între ei și zicând: „Ce este aceasta, pe care ne-a făcut-o nouă Dumnezeu?”.

29. Și au venit către Iacov, tatăl lor, întru pământul Hanaan și i-au vestit lui toate cele care li s-au întâmplat lor, zicându-i:

30. „A grăit omul, domnul pământului, către noi cele aspre și ne-a pus pe noi sub pază, cum că iscodim pământul.

31. Dar i-am zis lui: «Pașnici suntem, nu suntem iscoade!

32. Doisprezece frați suntem, fiii tatălui nostru. Unu nu mai este, dar cel mai mic este împreună cu tatăl nostru astăzi, în pământul Hanaan».

33. Și ne-a zis nouă omul, domnul pământului: «Întru aceasta voi cunoaște că pașnici sunteți: un frate lăsați-

l aici împreună cu mine și cumpărarea dării de grâu a casei voastre luând, plecați!

34. Și aduceți către mine pe fratele vostru cel mai tânăr și voi cunoaște că nu sunteți iscoade, ci că pașnici sunteți! Și pe fratele vostru vi-l voi da înapoi vouă și întru pământ să negustoriți».

35. Și a fost, când a fost a-și goli ei sacii lor, că era legătura de argint a fiecăruia în sacul său. Și au văzut legăturile de argint ale lor, ei și tatăl lor, și au fost înfricoșându-se.

36. Și le-a zis lor Iacov, tatăl lor: „Pe mine m-ați făcut fără copii! Iosif nu mai este, Simeon nu mai este! Și pe Veniamin mi-l veți lua? Asupra mea au fost toate acestea".

37. Și a zis Rubin tatălui său, zicându-i: „Pe cei doi fii ai mei omoară-i, dacă nu am să-l aduc pe el către tine! Dă-l pe el întru mâna mea și eu îl voi aduce pe el către tine!".

38. Și el a zis: „Nu va coborî fiul meu împreună cu voi, căci fratele său a murit și el singur a fost rămas! Și dacă se va întâmpla ca el să fie slăbind pe calea pe care are să meargă, atunci îmi veți coborî bătrânețea mea cu întristare întru Iad".

Capitolul 43

1. Și foametea s-a întărit pe pământ.

2. Și a fost, când au terminat să mănânce grâul pe care l-au adus din Egiptos, că le-a zis lor tatăl lor: „Iar mergând, cumpărați-ne nouă puține mâncăruri!”.

3. Și i-a zis lui Iudas, zicându-i: „Cu mărturie s-a mărturisit nouă omul acela, zicându-ne: «Nu veți vedea fața mea, dacă fratele vostru cel mai tânăr nu are să fie împreună cu voi».

4. Dacă, deci, trimiți pe fratele nostru împreună cu noi, ne vom coborî și avem să-ți cumpărăm ție mâncăruri.

5. Dar dacă nu trimiți pe fratele nostru împreună cu noi, nu vom merge, căci omul ne-a zis nouă, zicându-ne: «Nu veți vedea fața mea, dacă fratele vostru cel mai tânăr nu are să fie împreună cu voi»”.

6. Și Israil a zis: „De ce mi-ați făcut rău mie, când ați vestit omului că este fratele vostru?”.

7. Iar ei i-au zis: „Întrebând, ne-a întrebat pe noi omul și de rudenia noastră, zicându-ne: «Dacă încă tatăl vostru trăiește? Dacă este fratele vostru?» și i-am vestit lui după întrebarea aceasta. Oare știam că ne va zice nouă: «Aduceți pe fratele vostru!»?”.

8. Și Iudas a zis către Israil, tatăl său: „Trimite copilașul împreună cu mine și ne vom ridica și vom merge, pentru ca să trăim și să nu murim și noi și tu și gospodăria noastră!

9. Și eu îl aștept pe el și din mâna mea cere-l pe el! Iar dacă nu am să-l aduc pe el către tine și nu are să stea

el înaintea ta, ca cel care am păcătuit voi fi către tine în toate zilele.

10. Căci dacă nu am fi întârziat, acum ne-am fi întors de două ori”.

11. Și le-a zis lor Israil, tatăl lor: „Dacă așa este, atunci aceasta faceți! Luați din roadele pământului în vasele voastre și coborâți omului daruri de rășină și de miere, tămâie și smirnă și terebint și nuci!

12. Și îndoit argint luați în mâinile voastre, pentru argintul cu care ați fost întorcându-vă în sacii voștri! Întoarceți-l împreună cu voi, ca nu cumva să fie păcatul din neștiință!

13. Și pe fratele vostru luați-l și, ridicându-vă, coborâți către omul acela!

14. Iar Dumnezeul meu să vă dea vouă har înaintea omului aceluia și să trimită pe fratele vostru cel unul și pe Veniamin! Căci eu, cu adevărat, cum am fost făcut fără copii, iarăși am fost făcut fără copii”.

15. Și au luat oamenii darurile acestea și îndoit argint au luat în mâinile lor și pe Veniamin și s-au ridicat și au coborât întru Egiptos și au stat înaintea lui Iosif.

16. Și Iosif i-a văzut pe ei și pe Veniamin, pe fratele său, cel de-o mamă, și i-a zis celui care era peste casa sa: „Du-i pe oameni întru casă și înjunghie jertfe și gătește, căci împreună cu mine vor mânca oamenii aceștia pâini la amiază!”.

17. Și omul a făcut precum i-a zis Iosif și i-a dus pe oameni întru casa lui Iosif.

18. Și au văzut oamenii că au fost duși întru casa lui Iosif și au zis: „Pentru argintul dintâi care a fost înapoiat în sacii noștri, noi suntem aduși acum, pentru ca să ne asuprească pe noi și să se pună asupra noastră și să ne ia pe noi întru slujitori și pe măgarii noștri”.

19. Și au venit către omul cel care era peste casa lui Iosif și i-au grăit lui în veranda casei,

20. zicându-i: „Rugămu-ne, doamne, am coborât întâi să cumpărăm mâncăruri.

21. Și a fost, când am venit spre a poposi și am deschis sacii noștri, că acesta, argintul fiecăruia, era în sacul său. De aceea, argintul nostru, măsurat cu cumpăna, l-am întors acum în mâinile noastre

22. și alt argint am adus împreună cu noi, pentru ca să cumpărăm mâncăruri, căci nu am cunoscut cine a pus argintul întru sacii noștri".

23. Și omul le-a zis lor: „Milostiv vă este vouă, nu vă temeți! Dumnezeul vostru și Dumnezeul părinților voștri v-a dat vouă comori în sacii voștri, iar argintul vostru bine-socotit îl am". Și l-a scos către ei pe Simeon.

24. Și le-a adus apă ca să-și spele picioarele lor și le-a dat hrane măgarilor lor.

25. Și au pregătit darurile până să vină Iosif la amiază, căci au auzit că acolo vor fi a prânzi.

26. Și a intrat Iosif întru casă și i-au adus lui darurile pe care le aveau în mâinile lor întru casă și i s-au închinat lui cu fața la pământ.

27. Și i-a întrebat pe ei: „Cum aveți viața?". Și le-a zis lor: „Dacă este sănătos tatăl vostru, cel mai bătrân, despre care ați zis că încă trăiește?".

28. Iar ei i-au zis: „Este sănătos slujitorul tău, tatăl nostru, și încă trăiește!". Și le-a zis: „Binecuvântat este omul acela de Dumnezeu!". Și s-au aplecat și i s-au închinat lui.

29. Și Iosif a privit cu ochii și l-a văzut pe Veniamin, pe fratele său cel de-o mamă, și le-a zis: „Acesta este fratele vostru cel mai tânăr, pe care ați zis să-l aduceți

către mine?”. Și i-a zis lui: „Dumnezeu să te miluiască pe tine, copile!”.

30. Și a fost tulburat Iosif, căci erau adunate cele dinlăuntru ale sale pentru fratele său, și căuta să plângă. Și a intrat întru cămară și a plâns acolo.

31. Și s-a spălat pe față și a ieșit și a fost stăpân pe sine și a zis: „Puneți înainte pâinile!”.

32. Și i-au pus înaintea lui singur și lor pentru ei înșiși și egiptenilor, celor care prânzeau împreună cu ei, pentru ei înșiși, căci nu puteau egiptenii a mânca pâini împreună cu evreii, căci urâciune este aceasta egiptenilor.

33. Și au șezut înaintea sa cel întâi-născut, după bătrânețile sale, și cel mai tânăr, după tinerețea sa, și se uimeau oamenii, fiecare către fratele său.

34. Și s-au ridicat părți de la el către ei și a fost mărită partea lui Veniamin, mai mult decât părțile tuturor, de 5 ori în comparație cu ale acelora. Și au băut și au fost îmbătându-se împreună cu el.

Capitolul 44

1. Și Iosif a poruncit celui care era peste casa sa, zicându-i: „Umpleți sacii oamenilor de mâncăruri, câte or să poată să ridice fiecare, și puneți argintul fiecăruia în gura sacului său!

2. Iar vasul meu de băut, cel de argint, puneți-l întru sacul celui mai tânăr, dar și prețul grâului său!”. Și a fost făcându-se după cuvântul lui Iosif, precum el a zis.

3. Și s-a arătat dimineața și oamenii au fost trimiși, ei și măgarii lor.

4. Și au ieșit ei din cetate, nu se îndepărtaseră prea departe, și Iosif a zis celui care era peste casa sa: „Ridicându-te, urmărește după oamenii aceia și îi vei prinde pe ei și le vei zice lor: «Pentru ce mi-ați răsplătit cele rele pentru cele bune?

5. Pentru ce ați furat vasul meu de băut, cel de argint? Nu este acesta cu care bea domnul meu? Iar acela cu prezicere prezice întru el. Cele rele ați săvârșit, pe care le-ați făcut»!”.

6. Și i-a aflat pe ei și le-a zis lor după cuvintele acestea.

7. Iar ei i-au zis lui: „Pentru ce grăiește domnul după cuvintele acestea? Să nu le fie slujitorilor tăi ca să se facă după cuvântul acesta!

8. Dacă argintul, pe care l-am aflat în sacii noștri, l-am înapoiat către tine din pământul Hanaan, cum să furăm din casa domnului tău argint sau aur?

9. Lângă care dintre slujitorii tăi ai să afli vasul de băut, să-l omori, iar noi vom fi slujitorii domnului nostru!”.

10. Iar el le-a zis: „Iar acum, precum ziceți, așa va fi! Omul, lângă care are să fie aflat vasul de băut, acela îmi va fi mie slujitor, iar voi curați veți fi”.

11. Și s-au grăbit și a dat jos fiecare, pe pământ, sacul său, și a deschis fiecare sacul său.

12. Și a început a căuta de la cel mai bătrân, până a venit la cel mai tânăr și a aflat vasul de băut în sacul lui Veniamin.

13. Și și-au rupt veșmintele lor și și-a pus fiecare sacul său pe măgarul său și s-au întors întru cetate.

14. Și a intrat Iudas și frații săi către Iosif, încă fiind el acolo, și au căzut înaintea sa la pământ.

15. Și Iosif le-a zis lor: „De ce ați făcut lucrul acesta, pe care l-ați făcut? Nu ați cunoscut, căci cu prezicere va prezice omul în ce fel sunt eu?”.

16. Și i-a zis Iudas: „Ce vom putea grăi împotriva domnului sau ce avem să zicem sau cu ce avem să ne îndreptăm înaintea ta? Dar Dumnezeu a aflat nedreptatea slujitorilor tăi. Iată, suntem slujitorii domnului nostru, și noi și lângă care a fost aflându-se vasul de băut!”.

17. Și Iosif le-a zis: „Să nu-mi fie mie să fac cuvântul acesta! Omul, lângă care a fost aflându-se vasul de băut, acela îmi va fi mie slujitor, iar voi suiți-vă cu mântuire către tatăl vostru!”.

18. Și Iudas s-a apropiat către el și i-a zis: „Rogu-mă, doamne, să grăiască slujitorul tău cuvânt înaintea ta și să nu te mânii asupra slujitorului tău, că tu ești după Farao!

19. Doamne, tu i-ai întrebat pe slujitorii tăi, zicându-le: «Dacă aveți tată sau frate?».

20. Și i-am zis domnului: «Ne este nouă tatăl mai bătrân și copil de bătrânețe, mai tânăr, îi este lui, și fratele său a murit, iar el singur a fost rămânând maicii sale, iar tatăl său l-a iubit».

21. Și le-ai zis slujitorilor tăi: «Coborâți-l pe el către mine și voi avea grijă de el!».

22. Și i-am zis domnului: «Nu va putea copilul să-l lase pe tatăl său, iar dacă are să-l lase pe tatăl său, acela va muri».

23. Iar tu le-ai zis slujitorilor tăi: «Dacă nu are să se coboare fratele vostru cel mai tânăr împreună cu voi, nu veți mai adăuga încă să vedeți fața mea».

24. Și a fost, când ne-am suit către slujitorul tău, tatăl nostru, și i-am vestit lui cuvintele domnului,

25. că ne-a zis nouă tatăl nostru: «Mergeți iar și cumpărați-ne nouă puține mâncăruri!».

26. Și noi i-am zis: «Nu vom putea să coborâm, ci numai dacă fratele nostru cel mai tânăr coboară împreună cu noi, ne vom coborî, căci nu vom putea să vedem fața omului aceluia, fratele nostru cel mai tânăr nefiind împreună cu noi».

27. Și a zis slujitorul tău, tatăl nostru, către noi: «Voi știți că doi mi-a născut mie femeia.

28. Și a ieșit unul de la mine și ați zis că sfâșiat de fiarele sălbatice a fost și nu l-am mai văzut pe el până și acum.

29. Așadar, dacă aveți să-l luați și pe acesta de la fața mea și are să i se întâmple lui slăbiciunea pe cale, atunci îmi veți coborî bătrânețea mea cu întristare întru Iad».

30. Așadar, dacă acum am să intru către slujitorul tău și tatăl nostru, și copilașul nu are să fie împreună cu noi, iar sufletul său este spânzurat de sufletul aceluia,

31. atunci va fi, când are să vadă el că nu este copilașul împreună cu noi, că va muri și astfel vor coborî slujitorii tăi bătrânețea slujitorului tău și a tatălui nostru cu întristare întru Iad.

32. Căci slujitorul tău a așteptat copilul de la tatăl nostru, zicându-i: «Dacă nu am să-l aduc pe el către tine și nu am să-l pun pe el înaintea ta, voi fi ca cel care am păcătuit către tine în toate zilele».

33. Așadar, acum îți voi rămâne ție slujitor pentru copil, slujitorul domnului, iar copilul să se suie împreună cu frații săi!

34. Căci, cum voi sui către tatăl, copilul nefiind împreună cu noi? Pentru ca să nu le văd pe cele rele, pe cele care îl vor afla pe tatăl meu”.

Capitolul 45

1. Și nu mai putea Iosif a-i îndura pe toți cei care stăteau înaintea lui și le-a zis: „Scoateți-i pe toți de la mine!”. Și nu a mai stat nimeni încă în fața lui Iosif, când s-a făcut cunoscut pe sine fraților săi.

2. Și a lăsat glas cu plângere și au auzit toți egiptenii și a fost auzit întru casa lui Farao.

3. Și a zis Iosif către frații săi: „Eu sunt Iosif! Tatăl meu încă trăiește?”. Și nu puteau frații să-i răspundă lui, căci au fost tulburându-se.

4. Și a zis Iosif către frații săi: „Apropiați-vă către mine!”. Și ei s-au apropiat. Și le-a zis: „Eu sunt Iosif, fratele vostru, pe care l-ați vândut întru Egiptos!

5. Așadar, acum nu vă întristați și nici să nu vă pară rău vouă, pentru că m-ați vândut pe mine aici, căci spre viață m-a trimis pe mine Dumnezeu înaintea voastră.

6. Căci acesta este al doilea an de când foametea este pe pământ și sunt încă 5 ani rămași, întru care nu va fi arătura și nici secerea.

7. Căci m-a trimis pe mine Dumnezeu înaintea voastră, pentru a rămâne rămășița voastră pe pământ și ca să hrănesc rămășița voastră cea mare.

8. Așadar, acum, nu voi m-ați trimis pe mine aici, ci Dumnezeu. Și El m-a făcut pe mine ca pe un tată lui Farao și domn a toată casa sa și stăpânitor a tot pământul Egiptosului.

9. Așadar, grăbindu-vă, suiți către tatăl meu și ziceți-i lui: «Acestea zice fiul tău, Iosif: <Dumnezeu m-a făcut pe

mine domn a tot pământul Egiptosului. Așadar, coboară către mine și să nu mai aștepți!

10. Și vei locui în pământul Ghesem al Arabiei și vei fi aproape de mine, tu și fiii tăi și fiii fiilor tăi, oile tale și boii tăi și câte îți sunt ale tale.

11. Și te voi hrăni pe tine acolo, căci vor fi încă 5 ani de foamete, pentru ca să nu te prăpădești tu și fiii tăi și toate averile tale>»!

12. Iată, ochii voștri văd și ochii lui Veniamin văd, ai fratelui meu, că gura mea grăiește către voi!

13. Așadar, vestiți tatălui meu toată slava mea cea din Egiptos și câte ați văzut! Și, grăbindu-vă, coborâți-l pe tatăl meu aici!”.

14. Și a căzut pe gâtul lui Veniamin, al fratelui său, și a plâns pe el, și Veniamin a plâns pe gâtul său.

15. Și i-a sărutat pe toți frații săi și a plâns pe ei, iar, după acestea, au vorbit frații săi către el.

16. Și a fost înțeles glasul întru casa lui Farao, zicându-se: „Au venit frații lui Iosif!”. Și a fost bucurându-se Farao și toată casa sa.

17. Și a zis Farao către Iosif: „Zi fraților tăi: «Aceasta faceți: Umpleți poverile voastre și mergeți întru pământul lui Hanaan!

18. Și luându-l pe tatăl vostru și avuțiile voastre, veniți către mine și vă voi da vouă toate bunătățile Egiptosului și veți mânca măduva pământului!»!

19. Iar tu poruncește acestea: «Să li se ia lor care din pământul Egiptosului și copiilor voștri și femeilor, și luându-l pe tatăl vostru, veniți!

20. Și să nu șovăiți cu ochii la lucrurile voastre, căci toate bunătățile Egiptosului vă vor fi vouă!»!”.

21. Și au făcut așa fiii lui Israil! Și Iosif le-a dat lor care, după cele care au fost zise de împăratul Farao, și le-a dat lor și hrană întru cale.

22. Și tuturor le-a dat îndoite veșminte, iar lui Veniamin i-a dat 300 de galbeni și 5 veșminte ca să se schimbe cu totul.

23. Iar tatălui său, după acestea, i-a trimis și 10 măgari, ducând din toate bunătățile Egiptosului, și 10 catâre, ducând pâinile tatălui său întru cale.

24. Și i-a trimis pe frații săi și au fost plecând și le-a zis lor: „Nu vă urgisiți întru cale!”.

25. Și s-au suit din Egiptos și au venit întru pământul lui Hanaan, către Iacov, tatăl lor,

26. și i-au vestit lui, zicându-i că: „Fiul tău, Iosif, trăiește și el stăpânește tot pământul Egiptosului!”. Și s-a uimit mintea lui Iacov, căci nu le-a crezut lor.

27. Și i-au grăit lui toate cele care au fost zise de Iosif, toate câte le-a zis lor, și a văzut carele pe care le-a trimis Iosif, astfel încât să-l ia pe el, și s-a reaprins duhul lui Iacov, al tatălui lor.

28. Și a zis Israil: „Mare veste îmi este mie, dacă Iosif, fiul meu, încă trăiește! Mergând, îl voi vedea pe el mai înainte ca eu să mor”.

Capitolul 46

1. Și Israil a luat, el și toate cele ale sale, și a venit la Fântâna jurământului și a jertfit jertfă Dumnezeului tatălui său, al lui Isaac.

2. Și Dumnezeul lui Israil, în vedenia nopții, i-a zis, zicându-i: „Iacove! Iacove!”. Iar el a zis: „Ce este?”.

3. Și El îi zice lui: „Eu sunt Dumnezeul părinților tăi! Nu te teme să cobori întru Egiptos, căci întru neam mare te voi face pe tine acolo!

4. Și eu Mă voi coborî împreună cu tine întru Egiptos și Eu te voi sui pe tine până la sfârșit, iar Iosif își va pune mâinile pe ochii tăi”.

5. Și s-a ridicat Iacov de la Fântâna jurământului și l-au luat fiii lui Israil pe tatăl lor și gospodăria și pe femeile lor în carele pe care le-a trimis Iosif să-l ridice pe el.

6. Și și-au luat averile lor și toată agoniseala pe care au agonisit-o în pământul lui Hanaan și au intrat întru Egiptos Iacov și toată sămânța sa împreună cu el.

7. Fiii și fiii fiilor săi fiind împreună cu el, fiicele și fiicele fiilor săi și toată sămânța sa a adus-o întru Egiptos.

8. Și acestea sunt numele fiilor lui Israil, care au intrat întru Egiptos: Iacov și fiii celui întâi-născut al lui Iacov, Rubin.

9. Iar fiii lui Rubin au fost Enoh și Fallus, Asron și Harmi.

10. Iar fiii lui Simeon au fost Iemuil și Iamin și Aod și Iahin și Saar și Saul, fiul hananitisei.

11. Iar fiii lui Levi au fost Ghirson, Caat și Merari.

12. Iar fiii lui Iudas au fost Ir și Avnan și Silom și Fares și Zara. Și au murit Ir și Avnan în pământul Hanaanului, iar fiii lui Fares au fost Asron și Iemuil.

13. Iar fiii lui Issahar au fost Tola și Fua și Iasuv și Zamvram.

14. Iar fiii lui Zabulon au fost Sered și Allon și Aloil.

15. Aceștia au fost fiii Liei, pe care i-a născut lui Iacov în Mesopotamia Siriei, și pe Dina, pe fiica sa. Iar toate sufletele, fiii și fiicele, au fost 33.

16. Iar fiii lui Gad au fost Safon și Anghis și Savnis și Tasovan și Aidis și Aroidis și Aroilis.

17. Iar fiii lui Asir au fost Iemna și Iesua și Ieul și Varia și Sara, sora lor. Iar fiii lui Varia au fost Hovor și Melhiil.

18. Aceștia au fost fiii Zelfei, pe care a dat-o Laban Liei, fiicei sale, cea care i-a născut pe aceștia lui Iacov: 16 suflete.

19. Iar fiii Rahilei, ai femeii lui Iacov, au fost Iosif și Veniamin.

20. Iar fiii lui Iosif, în pământul Egiptosului, pe care i-a născut lui Asennet, fiica lui Petefris, a preotului cetății Soarelui, au fost Manassi și Efrem. Iar fiul lui Manassi, pe care i l-a născut lui concubina Sira, a fost Mahir. Iar Mahir l-a născut pe Galaad. Iar fiii lui Efrem, ai fratelui lui Manassi, au fost Sutalaam și Taam. Iar fiul lui Sutalaam a fost Edem.

21. Iar fiii lui Veniamin au fost Vala și Hovor și Asvil. Iar fiii lui Vala au fost Ghira și Noeman și Aghis și Ros și Mamfin și Ofimin. Iar Ghira l-a născut pe Arad.

22. Aceștia au fost fiii Rahilei, pe care i-a născut lui Iacov, toate sufletele fiind 18.

23. Iar fiul lui Dan a fost Asom.

24. Iar fiii lui Neftali au fost Asiil și Goini și Issaar și Sullim.

25. Aceștia au fost fiii Valei, pe care a dat-o Laban Rahilei, fiicei sale, cea care i-a născut pe aceștia lui Iacov: toate sufletele fiind 7.

26. Iar toate sufletele care au intrat împreună cu Iacov întru Egiptos, cei care au ieșit din coapsele sale, afară de femeile fiilor lui Iacov: toate sufletele au fost 66.

27. Iar fiii lui Iosif, cei care i s-au născut lui în pământul Egiptosului, au fost 9 suflete. Așa că, toate sufletele casei lui Iacov, cele care au intrat întru Egiptos, au fost 75.

28. Iar pe Iudas l-a trimis înaintea sa către Iosif, ca să-l întâmpine pe el la cetatea Eroilor, întru pământul Ramessi.

29. Și a înhămat Iosif carele sale și s-a suit întru întâmpinarea lui Israil, a tatălui său, la cetatea Eroilor. Și a fost văzându-l pe el și a căzut pe gâtul său și a plâns cu plângere mai multă.

30. Și a zis Israil către Iosif: „Voi muri de acum, întrucât am văzut fața ta, căci încă trăiești tu!".

31. Și a zis Iosif către frații săi: „Suindu-mă, îi voi vesti lui Farao și îi voi zice lui: «Frații mei și casa tatălui meu, care erau în pământul lui Hanaan, au venit către mine!

32. Și oamenii sunt păstori, căci oameni hrănind dobitoace erau, și dobitoacele și boii și toate cele ale lor leau adus».

33. Așadar, dacă are să vă cheme pe voi Farao și are să vă zică vouă: «Care este lucrul vostru?»,

34. îi veți zice lui: «Slujitorii tăi oameni hrănind dobitoace suntem, de copii până acum, și noi și părinții noștri». Pentru ca să locuiți în pământul Ghesem al Arabiei, căci urâciune le este egiptenilor tot păstorul oilor".

Capitolul 47

1. Și a mers Iosif și i-a vestit lui Farao, zicându-i: „Tatăl meu și frații mei și dobitoacele și boii lor și toate cele ale lor au venit din pământul Hanaanului și, iată, sunt în pământul Ghesem!”.

2. Și din frații săi a luat 5 oameni și i-a pus pe ei înaintea lui Farao.

3. Și a zis Farao fraților lui Iosif: „Care este lucrul vostru?”. Iar ei i-au zis lui Farao: „Slujitorii tăi sunt păstori de oi, și noi și părinții noștri”.

4. Și i-au zis lui Farao: „Am venit a pribegi pe pământ, căci nu este pășunea dobitoacelor slujitorilor tăi, căci s-a întărit foametea în pământul lui Hanaan. Așadar, noi, slujitorii tăi, acum vom locui în pământul Ghesem”.

5. Și Farao i-a zis lui Iosif: „Să locuiască în pământul Ghesem! Iar dacă ai să cunoști că sunt între ei oameni puternici, pune-i pe ei stăpânitori peste dobitoacele mele!”. Iar Iacov și fiii săi au mers întru Egiptos către Iosif și a auzit Farao, împăratul Egiptosului. Și Farao a zis către Iosif, zicându-i: „Tatăl tău și frații tăi au venit către tine.

6. Iată, pământul Egiptosului înaintea ta este! În pământul cel mai bun sălășluiește-i pe tatăl tău și pe frații tăi!”.

7. Și Iosif l-a adus pe Iacov, pe tatăl său, și l-a pus pe el înaintea lui Farao și Iacov l-a binecuvântat pe Farao.

8. Iar Farao i-a zis lui Iacov: „Câți ani ai ai zilelor vieții tale?”.

9. Și i-a zis Iacov lui Farao: „Zilele anilor vieții mele, ale celui care pribegesc, sunt 130 de ani. Mici și rele au fost

zilele anilor vieții mele. Dar ele nu au ajuns spre zilele anilor vieții părinților mei, pe care zile ei le-au pribegit”.

10. Și Iacov l-a binecuvântat pe Farao și apoi a ieșit de la el.

11. Și Iosif i-a sălășluit pe tatăl și pe frații săi și le-a dat lor stăpânire în pământul Egiptosului, în pământul cel mai bun, în pământul Ramessi, precum a poruncit Farao.

12. Și Iosif măsura grâul tatălui său și al fraților săi și la toată casa tatălui său, grâu după trupul fiecăruia în parte.

13. Iar grâu nu era în tot pământul, căci s-a întărit foametea foarte și s-a sfârșit de foamete pământul Egiptosului și pământul Hanaanului.

14. Și Iosif a adunat tot argintul – care a fost aflându-se în pământul Egiptosului și în pământul Hanaanului, pentru grâul pe care îl cumpărau –, și le măsura lor grâul. Și Iosif a adus tot argintul întru casa lui Farao.

15. Și s-a sfârșit tot argintul din pământul Egiptosului și din pământul Hanaanului. Și au venit toți egiptenii către Iosif, zicându-i: „Dă-ne nouă pâini! Și pentru ce murim înaintea ta? Căci s-a sfârșit argintul nostru”.

16. Și le-a zis lor Iosif: „Aduceți dobitoacele voastre și vă voi da vouă pâini pentru dobitoacele voastre, dacă s-a sfârșit argintul!”.

17. Și au adus dobitoacele lor către Iosif și Iosif le-a dat lor pâini pentru cai și pentru oi și pentru boi și pentru măgari și, în anul acela, i-a hrănit pe ei cu pâini pentru toate dobitoacele lor.

18. Și a trecut anul acela. Și au venit către el în al doilea an și i-au zis lui: „Te rugăm ca nu cumva să fim alungați de domnul nostru! Căci dacă s-au sfârșit argintul și averile și dobitoacele, către tine venim, care ești domnul

nostru. Și nu ne-au rămas nouă, înaintea domnului nostru, afară de trupul nostru și de pământul nostru.

19. Așadar, pentru ca să nu murim înaintea ta și pământul să fie pustiit, ia-ne pe noi și pământul nostru pentru pâini și vom fi noi și pământul nostru slujitorii lui Farao! Dă-ne sămânță ca să semănăm și să trăim și să nu murim, iar pământul nu va fi pustiit!".

20. Și Iosif i-a dobândit lui Farao tot pământul egiptenilor, căci egiptenii i-au vândut pământul lor lui Farao, căci a stăpânit asupra lor foametea, și pământul a fost al lui Farao.

21. Și poporul s-a înrobit lui, spre a-i fi slujitori, de la marginile hotarelor Egiptosului până la margini.

22. În afară de pământul preoților, căci numai pe acesta nu l-a dobândit Iosif. Căci Farao în dar a dat danie preoților și ei mâncau dania pe care le-a dat-o lor Farao, pentru aceasta nu și-au vândut pământul lor.

23. Iar Iosif le-a zis tuturor egiptenilor: „Iată, astăzi v-am dobândit pe voi și pământul vostru lui Farao! Luați sămânța voastră și semănați pământul!

24. Și vor fi roadele sale și veți da a 5-a parte lui Farao. Iar cele 4 părți vor fi vouă spre sămânța pământului vostru și spre mâncarea voastră și a tuturor celor care sunt în casele voastre".

25. Și ei au zis: „Ne-am mântuit pe noi! Am aflat har înaintea domnului nostru și vom fi slujitorii lui Farao!".

26. Și Iosif le-a pus lor întru poruncă, până în ziua aceasta, pe pământul Egiptosului, a da a 5-a parte lui Farao, în afară de pământul preoților. Numai el nu era al lui Farao.

27. Și Israil a locuit în pământul Egiptosului, în pământul Ghesem. Și l-au moștenit pe el și au fost crescând și au fost înmulțindu-se foarte.

28. Iar Iacov a mai trăit în pământul Egiptosului încă 17 ani. Și au fost zilele lui Iacov, ai anilor vieții sale, 147 de ani.

29. Și s-au apropiat zilele lui Israil să moară și l-a chemat pe fiul său, pe Iosif, și i-a zis lui: „Dacă am aflat har înaintea ta, pune mâna ta sub coapsa mea! Și vei face cu mine milostenie și adevăr, ca să nu mă îngropi pe mine întru Egiptos,

30. ci voi fi dormind cu părinții mei. Și mă vei ridica pe mine din Egiptos și mă vei îngropa pe mine în mormântul lor”. Iar el i-a zis: „Eu voi face după cuvântul tău!”.

31. Și i-a zis lui: „Jură-te mie!”. Și i s-a jurat lui, iar Israil s-a închinat pe marginea toiagului său.

Capitolul 48

1. Și a fost după cuvintele acestea și a fost vestindu-i-se lui Iosif că: „Tatăl tău este tulburat!”. Și i-a luat pe cei doi fii ai săi, pe Manassi și pe Efrem, și a venit către Iacov.

2. Și a fost vestindu-i-se lui Iacov și zicându-i-se: „Iată, fiul tău, Iosif, vine către tine!”. Și s-a întărit Israil și a șezut pe pat.

3. Și Iacov i-a zis lui Iosif: „Dumnezeul meu mi-a fost arătându-mi-Se mie în Luza, în pământul Hanaanului, și m-a binecuvântat pe mine

4. și mi-a zis mie: «Iată, Eu te voi crește pe tine și te voi înmulți pe tine și te voi face pe tine întru adunări de neamuri și îți voi da ție pământul acesta și seminței tale după tine întru stăpânire veșnică!».

5. Așadar, acum cei doi fii ai tăi, cei care ți s-au făcut ție în Egiptos, mai înainte să vin eu către tine întru Egiptos, ai mei sunt. Efrem și Manassi ca Rubin și Simeon îmi vor fi mie.

6. Iar nepoții mei, pe care ai să-i naști după aceștia, ai tăi vor fi și întru numele fraților lor vor fi chemați întru sorții acelora.

7. Iar eu, când veneam din Mesopotamia Siriei, Rahil, mama ta, a murit în pământul lui Hanaan, apropiindu-mă eu către alergarea cailor de la pământul lui Havrata, când era să ajung în Efrata, și am îngropat-o pe ea în calea alergării cailor, iar aceasta este Betleemul”.

8. Și Israil i-a văzut pe fiii lui Iosif și i-a zis lui: „Cine îți sunt ție aceștia?”.

9. Iar Iosif i-a zis tatălui său: „Fiii mei sunt, pe care mi i-a dat mie Dumnezeu!”. Și încă a zis Iacov: „Adu-mi-i mie pe ei, pentru ca să-i binecuvânt pe ei!”.

10. Dar ochii lui Israil erau îngreunați la vedere de bătrânețe și nu putea a vedea. Și i-a apropiat pe ei către el și i-a sărutat pe ei și i-a îmbrățișat pe ei.

11. Și Israil a zis către Iosif: „Iată, de fața ta nu am fost lipsit și, iată, mi-a arătat mie Dumnezeu și sămânța ta!”.

12. Și Iosif i-a scos pe ei de la genunchii săi și i s-au închinat lui cu fața la pământ.

13. Și Iosif i-a luat pe cei doi fii ai săi, și pe Efrem în dreapta, din cele de-a stânga ale lui Israil, iar pe Manassi în stânga, din cele de-a dreapta ale lui Israil, și astfel i-a apropiat lui pe ei.

14. Dar Israil a întins mâna cea dreaptă și a pus-o pe capul lui Efrem, iar acesta era cel mai tânăr, și stânga pe capul lui Manassi, cu mâinile cruciș,

15. și i-a binecuvântat pe ei și a zis: „Dumnezeu, Căruia I-au bine-plăcut părinții mei înaintea Sa, Avraam și Isaac, Dumnezeu, Cel care mă hrănește pe mine din tinerețe până în ziua aceasta,

16. Îngerul, Cel care mă izbăvește pe mine din toate cele rele, să binecuvânte copiii aceștia! Și va fi chemat în aceștia numele meu și numele părinților mei, Avraam și Isaac, și să fie înmulțiți întru mulțime multă pe pământ!”.

17. Și Iosif a văzut că tatăl său a pus dreapta sa pe capul lui Efrem și i s-a părut lui greu aceasta. Și a ajutat Iosif mâna tatălui său, ca să o ridice pe ea de pe capul lui Efrem pe capul lui Manassi.

18. Și a zis Iosif tatălui său: „Nu așa, tată! Căci acesta este cel întâi-născut. Pune dreapta ta pe capul său!”.

19. Și Israil nu a voit, ci a zis: „Am știut, copile, am știut aceasta! Și acesta va fi întru popor și acesta va fi

înălțat. Dar fratele său, cel mai tânăr, mai mare va fi decât el și sămânța sa va fi întru mulțime de neamuri”.

20. Și i-a binecuvântat pe ei în ziua aceea, zicându-le lor: „Întru voi va fi binecuvântat Israil, zicându-se: «Să te facă pe tine Dumnezeu ca pe Efrem și ca pe Manassi!»”. Și l-a pus pe Efrem înaintea lui Manassi.

21. Și Israil i-a zis lui Iosif: „Iată, eu mor! Și Dumnezeu va fi împreună cu voi și vă va întoarce pe voi întru pământul părinților voștri.

22. Iar eu îți dau ție Sichima cea aleasă, mai sus de frații tăi, pe care am luat-o din mâna amorreilor cu sabia mea și cu arcul meu”.

Capitolul 49

1. Și i-a chemat Iacov pe fiii săi și le-a zis: „Adunați-vă, pentru ca să vă vestesc vouă ce vă va întâmpina pe voi în zilele cele din urmă!

2. Adunați-vă și ascultați, fiilor ai lui Iacov, ascultați de Israil, de tatăl vostru!

3. Rubine, cel întâi-născut al meu! Tu, tăria mea și începătura copiilor mei. Aspru te porți și aspru ești și încăpățânat.

4. Ai izbucnit ca apa care nu are să fiarbă. Căci te-ai suit pe patul tatălui tău și atunci ai spurcat așternutul în care te-ai suit.

5. Simeon și Levi sunt frații care au săvârșit nedreptatea din alegerea lor.

6. Întru sfatul lor să nu vină sufletul meu și întru adunarea lor să nu se întărească ficații mei, căci, întru mânia lor, au omorât oameni și, întru pofta lor, au tăiat vinele de taur.

7. Blestemată este mânia lor, căci este încăpățânată, și furia lor, căci a fost întărită. Îi voi împărți pe ei în Iacov și îi voi împrăștia pe ei în Israil.

8. Iuda, pe tine să te laude frații tăi! Mâinile tale să fie pe spatele vrăjmașilor tăi! Ți se vor închina ție fiii tatălui tău.

9. Puiul leului este Iudas. Din vlăstar, fiule al meu, te-ai suit. Te-ai întins și ai fost dormind ca leul și ca puiul de leu. Cine Îl va scula pe El?

10. Nu va lipsi stăpânitorul din Iudas și călăuzitorul din coapsele sale, până ce nu are să vină cele puse Lui deoparte și El, așteptarea neamurilor.

11. Legând de vie mânzul Său și cu răsucire pe mânzul asinei Sale, Își va spăla în vin veșmântul Său și în sângele strugurului învelitoarea Sa.

12. Veseli sunt ochii Săi de vin și mai albi sunt dinții Săi decât laptele.

13. Zabulon pe coasta mării va locui și el va fi lângă adăpostul corăbiilor și se va întinde până la Sidon.

14. Issahar bine a poftit, odihnindu-se în mijlocul sorților.

15. Și a văzut odihna că este bună și pământul că este gras și și-a pus umărul său spre a se osteni și a fost făcându-se om plugar.

16. Dan va judeca pe poporul său și ca o seminție va fi în Israil.

17. Și a fost făcându-se Dan șarpe pe cale, șezând pe cărare, mușcând călcâiul calului, și va cădea călărețul întru cele din urmă,

18. dar eu aștept mântuirea Domnului.

19. Gad, ispita îl va ispiti pe el și el îi va ispiti pe ei după picioare!

20. Asir: grasă este pâinea sa și el va da desfătare stăpânitorilor.

21. Neftali este rădăcina care a fost lăsată, dând frumusețe întru rod.

22. Fiul care a fost crescut, Iosif, fiul care a fost crescut, cel râvnit, fiul meu cel mai tânăr, către mine întoarce-te!

23. Întru care, domnii săgetărilor, discutând ei, ocărau și aveau dușmănie împotriva lui.

24. Și vor fi zdrobite cu putere arcele lor și vor fi istoviți mușchii brațelor mâinilor lor prin mâna de suveran a lui Iacov. Căci, din acel loc, cel care l-a copleșit pe Israil,

25. a făcut aceasta de la Dumnezeul tatălui său. Și ți-a ajutat ție Dumnezeul meu și te-a binecuvântat pe tine cu binecuvântarea cerului de sus și cu binecuvântarea pământului având de toate, pentru binecuvântarea sânilor și a pântecelui.

26. Cu binecuvântarea tatălui său și a maicii sale s-a întărit, întru binecuvântările munților celor întăriți și întru binecuvântările țărmurilor celor veșnice, și ele vor fi pe capul lui Iosif și pe creștetul care și-a călăuzit frații.

27. Veniamin: lupul cel flămând, care dimineața va mânca încă și spre seară va împărți mâncare".

28. Toți aceștia erau fiii lui Iacov: 12 la număr. Și acestea le-a grăit lor tatăl lor și i-a binecuvântat pe ei. Pe fiecare după binecuvântarea sa i-a binecuvântat pe ei.

29. Și le-a zis lor: „Eu sunt adăugat către poporul meu. Îngropați-mă pe mine împreună cu părinții mei în peștera care este în câmpul lui Efron Hetteosul,

30. în peștera cea îndoită, cea care este înaintea lui Mamvri, în pământul Hanaanului, pe care peșteră a dobândit-o Avraam de la Efron Hetteosul întru dobândire de mormânt!

31. Acolo i-au îngropat pe Avraam și pe Sarra, femeia sa. Acolo i-au îngropat pe Isaac și pe Rebecca, femeia sa, și acolo au îngropat-o și pe Lia,

32. întru dobândirea câmpului și a peșterii celei fiind întru ea, de la fiii lui Het".

33. Și a încetat Iacov să mai poruncească fiilor săi. Și și-a ridicat picioarele sale pe pat și s-a sfârșit și a fost adăugat către poporul său.

Capitolul 50

1. Și a căzut Iosif pe fața tatălui său și l-a plâns pe el și l-a sărutat pe el.

2. Și Iosif a poruncit slujitorilor săi, groparilor, să-l îngroape pe tatăl său. Și groparii l-au îngropat pe Israil.

3. Și s-au împlinit lui 40 de zile, căci așa sunt numărate zilele îngropării, și l-a plâns pe el Egiptosul 70 de zile.

4. Și când au trecut zilele plângerii, Iosif a grăit către stăpânitorii lui Farao, zicându-le: „Dacă am aflat har înaintea voastră, grăiți pentru mine între urechile lui Farao, zicându-i:

5. «Tatăl meu m-a rugat pe mine, zicându-mi: <În mormântul pe care mi l-am săpat mie însumi în pământul lui Hanaan, acolo mă vei îngropa pe mine>! Așadar, acum m-am suit și-l voi îngropa pe tatăl meu și mă voi întoarce»”.

6. Și Farao a zis: „Suie-te și îl îngroapă pe tatăl tău, precum te-a rugat pe tine!”.

7. Și Iosif s-a suit să-l îngroape pe tatăl său și s-au suit împreună cu el toți slujitorii lui Farao și cei mai bătrâni ai casei sale și toți cei mai bătrâni ai pământului Egiptosului

8. și toată casa lui Iosif și frații săi și toată casa cea părintească a sa și rudenia, iar oile și boii le-au lăsat în pământul Ghesemului.

9. Și s-au suit împreună cu el și carele și călăreții și s-a făcut tabăra foarte mare.

10. Și au ajuns la aria lui Atad, care este dincolo de Iordanis, și l-au plâns pe el cu plângere mare și foarte tare. Și a făcut plângerea tatălui său 7 zile.

11. Și au văzut locuitorii pământului Hanaanului plângerea din aria lui Atad și au zis: „Plângerea cea mare este aceasta egiptenilor!”. Pentru aceasta a chemat numele său Plângerea Egiptosului, care este dincolo de Iordanis.

12. Și așa i-au făcut lui fiii săi și l-au îngropat pe el acolo.

13. Și fiii săi l-au luat pe el întru pământul lui Hanaan și l-au îngropat pe el întru peștera cea îndoită, pe care a dobândit-o Avraam, peștera întru dobândire de mormânt, de la Efron Hetteosul, înainte de Mamvri.

14. Și Iosif s-a întors întru Egiptos, el și frații săi și cei care s-au suit împreună cu el ca să-l îngroape pe tatăl său.

15. Și au văzut frații lui Iosif că a murit tatăl lor și au zis: „Ca nu cumva Iosif să-și aducă aminte de răul nostru și răsplată să ne răsplătească nouă, pentru toate cele rele pe care i le-am făcut lui”.

16. Și au venit către Iosif, zicându-i: „Tatăl tău te-a rugat, mai înainte ca el să moară, zicându-ți:

17. «Așa ziceți-i lui Iosif: <Iartă-le lor nedreptatea și păcatul lor, căci cele rele ție ți-au făcut! Și acum primește nedreptatea slujitorilor Dumnezeului tatălui tău!>!»”. Și Iosif a plâns, grăind ei către el.

18. Și au venit către el și i-au zis lui: „Noi, aceștia, îți suntem slujitorii tăi!”.

19. Dar Iosif le-a zis lor: „Nu vă temeți, căci eu sunt al lui Dumnezeu!

20. Voi v-ați sfătuit împotriva mea spre cele rele, dar Dumnezeu S-a sfătuit pentru mine spre cele bune, pentru

ca să se facă ca astăzi, pentru ca să se hrănească poporul cel mult”.

21. Și Iosif le-a zis lor: „Nu vă temeți! Eu vă voi hrăni pe voi și casele voastre”. Și i-a mângâiat pe ei și le-a grăit lor întru inimă.

22. Și Iosif a locuit întru Egiptos, el și frații săi și toată casa tatălui său, iar Iosif a trăit 110 ani.

23. Și i-a văzut Iosif pe copiii lui Efrem până la a 3-a generație, iar fiii lui Mahir, ai fiului lui Manassi, au fost născuți din coapsele lui Iosif.

24. Și Iosif a zis fraților săi, zicându-le: „Eu mor, dar cu cercetare vă va cerceta pe voi Dumnezeu și vă va scoate din pământul acesta spre pământul pe care S-a jurat Dumnezeul părinților noștri lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov”.

25. Și Iosif s-a rugat fiilor lui Israil, zicându-le: „Întru cercetarea cu care vă va cerceta pe voi Dumnezeu și veți ridica oasele mele de aici împreună cu voi”.

26. Și Iosif a murit la 110 ani și l-au îngropat pe el. Și l-au pus pe el în coșciug întru Egiptos.

BIBLIOTECA
Teologie pentru azi

1. *Acatistul Nunții* (35 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/acatistul-nuntii/

2. *Troparul, Condacul și Acatistul Fericitului Serafim Rose al Platinei* (20 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/troparulcondacul-si-acatistul-fericitului-serafim-rose-al-platinei/

3. *Lumea postmodernă și depersonalizarea omului* (335 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/lumea-postmoderna-si-depersonalizarea-omului/

4. *Viața lui Adam și a Evei* (27 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/03/viata-lui-adam-si-a-evei/

5. *Teologia îndumnezeirii* (202 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/03/teologia-indumnezeirii/

6. *Twitter pentru azi (vol. 1)* (32 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/04/twitter-pentru-azi-vol-1-2009/

7. *Bucuria comuniunii (vol. 1)* (280 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/06/bucuria-comuniunii-vol-1/

8. *Pelerina Egeria și Cultul ortodox* (60 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/07/pelerina-egeria-si-cultul-ortodox/

9. *Biblia Satanică* (157 pagini), ca text auxiliar al cărții: *Lumea postmodernă și depersonalizarea omului*.
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/12/biblia-satanica-editie-exclusiv-online-ro/

10. *Traduceri patristice (vol. 1)* (73 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/19/traduceri-patristice-vol-1-2009/

11. *Bucuria comuniunii (vol. 2)* (309 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/bucuria-comuniunii-vol-2/

12. *Fragmentarium (vol. 1)* (126 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/fragmentarium-vol-1/

13. *Nichita Stănescu. Fenomenul limbii poezești* (disertație de master) (155 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/nichita-stanescu-fenomenul-limbii-poezesti/

14. Sfântul Sfințit Mucenic Irineu al Lyonului, *Contra ereziilor (vol. 1)* (341 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/03/sfantul-sfintit-mucenic-irineu-al-lyonului-contra-ereziilor-vol-1/

15. *Bucuria comuniunii (vol. 3)* (248 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/07/bucuria-comuniunii-vol-3/

16. *Teologia vederii lui Dumnezeu* (252 pagini): introducere la teza doctorală:
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/18/teologia-vederii-lui-dumnezeu/

17. *Vederea lui Dumnezeu în teologia Sfântului Simeon Noul Teolog* (teză doctorală) (287 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/18/vederea-lui-dumnezeu-in-teologia-sfantului-simeon-noul-teolog/

18. Sfântul Sfințit Mucenic Irineu al Lyonului, *Contra ereziilor (vol. 2)* (457 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/23/sfantul-sfintit-mucenic-irineu-al-lyonului-contra-ereziilor-vol-2/

19. *Bucuria comuniunii (vol. 4)* (449 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/12/12/bucuria-comuniunii-vol-4/

20. *Bucuria comuniunii (vol. 5)* (366 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/02/bucuria-comuniunii-vol-5/

21. *Fragmentarium (vol. 2)* (270 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/13/fragmentarium-vol-2/

22. *Cuvinte cu amândouă mâinile* (82 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/21/cuvinte-cu-amandoua-mainile-2010/

23. *Bucuria comuniunii (vol. 6)* (144 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/02/11/bucuria-comuniunii-vol-6/

24. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 1)* (377 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/03/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-1/

25. *Antim Ivireanul: avangarda literară a Paradisului. Viața și Opera (teză doctorală)* (561 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/10/antim-ivireanul-avangarda-literara-a-paradisului-viata-si-opera-2010/

26. *Aspecte dogmatice ale imnologiei ortodoxe. Săptămâna Patimilor și Săptămâna Luminată* (teză de licență) (212 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/23/saptamana-patimilor-si-saptamana-luminata-teza-de-licenta-2010/

27. *Bucuria comuniunii (vol. 7)* (315 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/01/bucuria-comuniunii-vol-7/

28. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 2)* (128 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/12/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-2/

29. *Bucuria comuniunii (vol. 8)* (382 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/29/bucuria-comuniunii-vol-8/

30. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 3)* (191 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-3/

31. *Epilog la lumea veche (I. 1)* (506 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/14/epilog-la-lumea-veche-i-1/

32. *Twitter pentru azi (vol. 2)* (35 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/25/twitter-pentru-azi-vol-2-2010/

33. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 4)* (388 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/30/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-4/

34. *Epilog la lumea veche (I. 2)* (378 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/04/epilog-la-lumea-veche-i-2/

35. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 5)* (175 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-5/

36. *Teologia mântuirii la Sfântul Marcu Ascetul* (disertație de master) (154 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/09/teologia-mantuirii-la-sfantul-marcu-ascetul-2010/

37. *Bucuria comuniunii (vol. 9)* (188 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/20/bucuria-comuniunii-vol-9/

38. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 6)* (130 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/27/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-6/

39. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 7)* (76 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/30/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-7/

40. Sfântul Epifanie al Salaminei, *Despre măsuri și greutăți și numere și alte lucruri care sunt în Dumnezeieștile Scripturi* (100 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/07/16/sfantul-epifanie-al-salaminei-despre-masuri-si-greutati-2010/

41. PS. Acad. Melchisedec Ștefănescu, *Viața și Scrierile lui Grigorie Țamblac* (adaptare a textului ed. din 1884) (138 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/08/21/ps-acad-melchisedec-stefanescu-viata-si-scrierile-lui-grigorie-tamblac-versiune-adaptata2010/

42. Sfântul Sfințit Mucenic Antim Ivireanul, *Sfătuiri creștine-politice* (text adaptat) (33 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/08/29/sfantul-antim-ivireanul-sfatuiri-crestine-politice-2010/

43. Sfântul Varlaam al Moldovei, *Răspunsul împotriva Catehismului calvin* (text adaptat) (52 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/09/22/sfantul-varlaam-al-moldovei-raspunsul-impotriva-catehismului-calvin-2010/

44. *Traduceri patristice (vol. 2)* (347 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/10/06/traduceri-patristice-vol-2/

45. PS Damaschin Dascălul, *Învățături pentru șapte Taine* (text transliterat și adaptat) (27 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/10/26/ps-damaschin-dascalul-invataturi-pentru-sapte-taine-2010/

46. Dorin Streinu, *Opere alese, vol. I, Despre mine însumi (Jurnal de scriitor. Fragmente)* (526 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/12/12/dorin-streinu-opere-alese-vol-i-2010/

47. *Traduceri patristice (vol. 3)* (288 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/02/traduceri-patristice-vol-3/

48. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 2)* (160 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/07/dorin-streinu-opere-alese-vol-2/

49. *Epilog la lumea veche (I. 3)* (256 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/08/epilog-la-lumea-veche-i-3/

50. *Studii de Teologie Dogmatică Ortodoxă (vol. 1)* (237 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/31/studii-de-teologie-dogmatica-ortodoxa-vol-1/

51. *Cuvintele duhovnicești (vol. 1)* (390 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/02/12/cuvintele-duhovnicesti-vol-1/

52. *Bucuria vine de departe* (carte dialogică cu Prof. Otilia Kloos) (55 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/03/21/bucuria-vine-de-departe-2011/

53. *Cuvintele duhovnicești (vol. 2)* (558 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/03/26/cuvintele-duhovnicesti-vol-2/

54. *A vedea și a fi văzut (vol. 1)* (460 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/04/16/a-vedea-si-a-fi-vazut-vol-1/

55. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 8)* (549 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2011/06/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-8/

56. *Praedicationes (vol. 1)* (199 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/06/20/praedicationes-vol-1/

57. *Twitter pentru azi (vol. 3)* (26 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/07/31/twitter-pentru-azi-vol-3/

58. *Evanghelia după Matei* (112 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/08/11/evanghelia-dupa-matei/

59. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 3)* (214 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/10/30/dorin-streinu-opere-alese-vol-3/

60. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 4)* (129 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/05/dorin-streinu-opere-alese-vol-4/

61. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 5)* (283 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/21/dorin-streinu-opere-alese-vol-5/

62. *Studii de poezie pașoptistă* (82 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/28/studii-de-poezie-pasoptista-2011/

63. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 9)* (225 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2011/12/16/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-9/

64. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 6)* (209 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/01/14/dorin-streinu-opere-alese-vol-6/

65. *Statistici. Concluzii. Sublinieri. Lucruri văzute de-aproape* (121 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/02/18/statistici-concluzii-sublinieri-lucruri-vazute-de-aproape/

66. *Predicile din Săptămâna Mare* (25 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/04/13/predicile-din-saptamana-mare/

67. *Despre omul Împărăției* (190 pagini). Este al 10-lea volum și ultimul al *Operelor complete* ale Fericitului Ilie văzătorul de Dumnezeu.
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/05/29/despre-omul-imparatiei/

68. *Țiganiada: tradiție și inovație. Aventura scriiturii și canonul literar românesc* (111 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/07/19/tiganiada-traditie-si-inovatie/

69. *Praedicationes (vol. 2)* (253 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/08/07/praedicationes-vol-2/

70. *Twitter pentru azi (vol. 4)* (30 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/10/10/twitter-pentru-azi-vol-4/

71. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 1)* (251 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/11/21/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-1/

72. *Praedicationes (vol. 3)* (337 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/12/10/praedicationes-vol-3/

73. *Epilog la lumea veche (I. 4)* (247 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/12/22/epilog-la-lumea-veche-i-4/

74. *Praedicationes (vol. 4)* (352 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/01/09/praedicationes-vol-4/

75. *Praedicationes (vol. 5)* (366 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/01/27/praedicationes-vol-5/

76. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 2)* (261 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/03/07/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-2/

77. *Praedicationes (vol. 6)* (308 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/03/29/praedicationes-vol-6/

78. *Creatori de limbă și de viziune poetică în literatura română (vol. 1)* (228 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2013/06/15/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-in-literatura-romana-vol-1/

79. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 3)* (308 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2013/07/31/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-3/

80. *Bucuria comuniunii (vol. 10)* (356 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2013/09/21/bucuria-comuniunii-vol-10/

81. Dorin Streinu, *Opere alese* (vol. 7) (241 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2013/09/23/dorin-streinu-opere-alese-vol-7/

82. *Vorbiri de Facebook (vol. 1)* (508 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2013/10/20/vorbiri-de-facebook-vol-1/

83. *Epilog la lumea veche I. 1 (ediția a doua)* (862 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/11/epilog-la-lumea-veche-i-1-editia-a-doua/

84. *Praedicationes (vol. 7)* (619 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/16/praedicationes-vol-7/

85. *Bucuria comuniunii (vol. 11)* (361 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/31/bucuria-comuniunii-vol-11/

86. *Atenție teologică* (216 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/03/04/atentie-teologica/

87. *Interviuri de conștiință [vol. 1]* (367 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/04/21/interviuri-de-constiinta-vol-1/

88. *Twitter pentru azi (vol. 5)* (59 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/21/twitter-pentru-azi-vol-5/

89. *Vezi ceea ce ești (vol. 1)* (80 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/24/vezi-ceea-ce-esti-vol-1/

90. *Fragmentarium (vol. 3)* (388 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/26/fragmentarium-vol-3/

91. *Vezi ceea ce ești (vol. 2)* (94 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/02/vezi-ceea-ce-esti-vol-2/

92. *Trei poeți și-un început de secol* (280 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/13/trei-poeti-si-un-inceput-de-secol/

93. *Vezi ceea ce ești (vol. 3)* (99 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/20/vezi-ceea-ce-esti-vol-3/

94. *Studii de Teologie Dogmatică Ortodoxă (vol. 2)* (305 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/25/studii-de-teologie-dogmatica-ortodoxa-vol-2/

95. *Studii literare (vol. 1)* (447 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/29/studii-literare-vol-1/

96. *Vezi ceea ce ești (vol. 4)* (101 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/07/05/vezi-ceea-ce-esti-vol-4/

97. *Traduceri patristice (vol. 4)* (427 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/07/10/traduceri-patristice-vol-4/

98. *Praedicationes (vol. 8)* (510 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/08/15/praedicationes-vol-8/

99. *The Sight of God in the Theology of Saint Symeon the New Theologian* (first book in english; my doctoral thesis) (499 pages)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/09/15/the-sight-of-god-in-the-theology-of-saint-symeon-the-new-theologian/

100. *Vorbiri de Facebook (vol. 2)* (393 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/07/vorbiri-de-facebook-vol-2/

101. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 4)* (441 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/20/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-4/

102. *Mâncăruri românești cu gust* (27 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/27/mancaruri-romanesti-cu-gust/

103. *Acatistul Sfinților pomeniți pe 31 octombrie* (27 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/29/acatistul-sfintilor-pomeniti-pe-31-octombrie/

104. *Studiu despre Viața Sfântului Macarie Romanul* (68 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/31/studiu-despre-viata-sfantului-macarie-romanul/

105. *Fragmentarium [vol. 4]* (502 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/11/29/fragmentarium-vol-4/

106. *Luceafărul. Comentariu literar* (156 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/12/18/luceafarul-comentariu-literar/

107. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 8)* (216 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/12/30/dorin-streinu-opere-alese-vol-8/

108. *Creatori de limbă și de viziune poetică [vol. 2. 1]* (283 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/08/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-vol-2-1/

109. Pr. Prof. Acad. Dr. Dumitru Popescu, *Dumnezeu e viu și prezent în lume prin slava Sa* (132 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/15/dumnezeu-e-viu-si-prezent-in-lume-prin-slava-sa/

110. Sfântul Apostol Pavel, *Epistola către Efeseni* (26 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/20/epistola-catre-efeseni/

111. *Cartea Sfântului Profet Ionas* (13 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/21/cartea-sfantului-profet-ionas/

112. *Cele 3 Epistole catolice ale Sfântului Apostol Ioannis* (25 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/23/cele-3-epistole-catolice-ale-sfantului-apostol-ioannis/

113. *Epistola catolică a Sfântului Apostol Iacovos, fratele Domnului* (20 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/30/epistola-catolica-a-sfantului-apostol-iacovos-fratele-domnului/

114. *Cartea Sfântului Profet Ioil* (17 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/04/cartea-sfantului-profet-ioil/

115. *Cărțile Sfinților Profeți Avdiu și Angheos* (16 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/10/cartile-sfintilor-profeti-avdiu-si-angheos/

116. *Epistola către Filippeni a Sfântului Apostol Pavlos* (19 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/13/epistola-catre-filippeni-a-sfantului-apostol-pavlos/

117. *Cântarea Cântărilor* (40 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/18/cantarea-cantarilor/

118. *Evanghelia după Marcos* (130 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/03/22/evanghelia-dupa-marcos/

119. *Epilog la lumea veche I. 2 (ediția a doua)* (952 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/05/16/epilog-la-lumea-veche-i-2-editia-a-doua/

120. *Teologia Dogmatică Ortodoxă (vol. 1)* (397 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/06/12/teologia-dogmatica-ortodoxa-vol-1/

121. *Praedicationes (vol. 9)* (675 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/06/29/praedicationes-vol-9/

122. *Creatori de limbă și de viziune poetică [vol. 2. 2]* (303 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/07/07/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-vol-2-2/

123. *Cartea Sfântului Profet Naum* (14 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/09/09/cartea-sfantului-profet-naum/

124. *Epistola către Galatei* (25 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/10/10/epistola-catre-galatei/

125. *Cartea Sfântului Profet Amvacum* (14 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/10/21/cartea-sfantului-profet-amvacum/

126. *Epistola către Colossei* (20 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/11/08/epistola-catre-colossei/

127. *Eminescu: între modernitate și tradiție. Importanța tradiției literare și spirituale românești pentru viziunea romantică eminesciană* (teză postdoctorală) (884 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/11/16/eminescu-intre-modernitate-si-traditie/

128. *Traduceri patristice (vol. 5)* (455 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/12/06/traduceri-patristice-vol-5/

129. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 5)* (289 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/01/12/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-5/

130. *Praedicationes (vol. 10)* (627 de pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/01/23/praedicationes-vol-10/

131. *Twitter pentru azi (vol. 6)* (100 de pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/03/22/twitter-pentru-azi-vol-6/

132. *Vorbiri de Facebook (vol. 3)* (190 de pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/03/22/vorbiri-de-facebook-vol-3/

133. *Evanghelia după Ioannis* (129 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/05/10/evanghelia-dupa-ioannis/

134. *Cartea Sfântului Profet Sofonias* (32 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/05/10/cartea-sfantului-profet-sofonias/

135. *11 elegii (comentariu literar)* (157 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/11-elegii-comentariu-literar/

136. *Epistola întâia către Timoteos* (41 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/epistola-intaia-catre-timoteos/

137. *Epistola a doua către Timoteos* (37 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/episto la-a-doua-catre-timoteos/

138. *Despre nimic* (conferință online) (54 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/07/27/despr e-nimic-conferinta-online/

139. *Cântările* (57 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/08/12/canta rile/

140. Sfântul Sfințit Mucenic Antim Ivireanul, *Didahiile* (prima ediție actualizată) (350 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/08/25/sfant ul-sfintit-mucenic-antim-ivireanul-didahiile-prima-editie-actualizata/

141. *Praedicationes (vol. 11)* (698 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/10/19/praedi cationes-vol-11/

142. *Parimiele lui Salomon* (117 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/10/29/parim iele-lui-salomon/

143. *Studii literare* (vol. 2) (162 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/05/studii-literare-vol-2/

144. *Epilog la lumea veche, vol. I. 5. Emil Botta* (239 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/21/epilog-la-lumea-veche-vol-i-5-emil-botta/

145. Sfântul Împărat Salomon, *Ecclisiastis* (59 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/23/ecclisiastis/

146. *Mântuirea este eclesială* (conferință online) (54 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/12/19/mantuirea-este-eclesiala-conferinta-online/

147. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 9)* (270 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/01/20/dorin-streinu-opere-alese-vol-9/

148. *Praedicationes (vol. 12)* (571 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/02/11/praedicationes-vol-12/

149. *Psalmii* (ediția LXX) (329 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/03/04/psalmii-editia-lxx/

150. *Psalmii liturgici* (299 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/03/05/psalmii-liturgici/

151. *Epilog la lumea veche (vol. I. 6). Nichita Stănescu* (759 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/06/01/epilog-la-lumea-veche-vol-i-6-nichita-stanescu/

152. *Praedicationes (vol. 13)* (530 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/07/10/praedicationes-vol-13/.

153. *Twitter pentru azi (vol. 7)* (254 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/08/30/twitter-pentru-azi-vol-7/.

154. *Epilog la lumea veche*, *vol. I. 3* (ediția a doua) (699 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/02/epilog-la-lumea-veche-vol-i-3-editia-a-doua/.

155. *Cartea Sfântului Profet Iov* (144 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/03/cartea-sfantului-profet-iov/.

156. *Studii literare* (vol. 3) (157 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/23/studii-literare-vol-3/.

157. *Maturizarea poeziei* (173 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/11/05/maturizarea-poeziei/.

158. *Înțelepciunea lui Salomon* (86 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/12/16/intelepciunea-lui-salomon/.

159. *Viețile Sfinților (vol. I)* (461 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/03/16/vietile-sfintilor-vol-i/

160. *Vorbiri de Facebook (vol. 4)* (337 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2018/03/22/vorbiri-de-facebook-vol-4/

161. *Praedicationes (vol. 14)* (658 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2018/05/02/praedicationes-vol-14/

162. *Întrebări și răspunsuri teologice (vol. 1)* (319 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2018/06/18/intrebari-si-raspunsuri-teologice-vol-1/

163. *Studii literare (vol. 4)* (326 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2018/07/01/studii-literare-vol-4/

164. *Înțelepciunea lui Sirah* (192 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2018/10/04/intelepciunea-lui-sirah/

165. *Înțelepciunea lui Sirah (ediția liturgică)* (151 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2018/12/08/intelepciunea-lui-sirah-editia-liturgica/

166. *În ajutorul tău* (151 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2018/12/10/in-ajutorul-tau/

167. *Twitter pentru azi (vol. 8)* (127 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2018/12/16/twitter-pentru-azi-vol-8/

168. *Studii literare (vol. 5)* (184 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/12/16/studii-literare-vol-5/

169. *Psalmii lui Salomon (ediția științifică)* (71 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/01/20/psalmii-lui-salomon-editia-stiintifica/

170. *Psalmii lui Salomon (ediția liturgică)* (62 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/01/22/psalmii-lui-salomon-editia-liturgica/

171. *Studii literare (vol. 6)* (105 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/03/21/studii-literare-vol-6/

172. *Evanghelia după Lucas* (173 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/04/11/evanghelia-dupa-lucas/

173. *Evanghelia după Lucas (ediția liturgică)* (133 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/05/22/evanghelia-dupa-lucas-editia-liturgica/

174. *Epistola către Evrei* (69 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/05/24/epistola-catre-evrei/

175. *Cartea Sfântului Profet Osie* (59 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/05/27/cartea-sfantului-profet-osie/

176. *Vorbiri de Facebook (vol. 5)* (423 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/05/29/vorbiri-de-facebook-vol-5/

177. *Cartea Sfântului Profet Amos* (49 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/06/05/cartea-sfantului-profet-amos/

178. *Geneza creștină în opera lui Eminescu* (157 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/06/15/geneza-crestina-in-opera-lui-eminescu/

179. *Cartea Sfântului Profet Miheas* (45 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/07/02/cartea-sfantului-profet-miheas/

180. *Praedicationes (vol. 15)* (741 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/07/11/praedicationes-vol-15/

181. *Cartea Sfântului Profet Zaharias* (63 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/08/31/cartea-sfantului-profet-zaharias/

182. *Cartea Sfântului Profet Malahias* (37 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/09/06/cartea-sfantului-profet-malahias/

183. *Teologia Dogmatică Ortodoxă (vol. 2)* (289 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2019/12/23/teologia-dogmatica-ortodoxa-vol-2/

184. *Istoria literaturii române (vol. 1)* (642 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2020/02/02/istoria-literaturii-romane-vol-i/

185. *Istoria literaturii române (vol. 2)* (429 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2020/03/29/istoria-literaturii-romane-vol-2/

186. *Rămâne să ne vedem* (174 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2020/04/04/ramane-sa-ne-vedem/

187. *Sfântul Ilie văzătorul de Dumnezeu († 4 mai). Acatistul și Predici întru pomenirea sa* (129 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2020/05/03/sfantul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-4-mai-acatistul-si-predici-intru-pomenirea-sa/

188. *Vorbiri de Facebook (vol. 6)* (480 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2020/05/16/vorbiri-de-facebook-vol-6/

189. *Istoria literaturii române (vol. 3)* (785 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2020/08/20/istoria-literaturii-romane-vol-3/

190. *Cartea Sfântului Profet Isaias* (ediția științifică) (217 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2020/10/12/cartea-sfantului-profet-isaias-editia-stiintifica/

191. *Istoria literaturii române (vol. 4)* (232 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2020/11/10/istoria-literaturii-romane-vol-4/

192. *Praedicationes (vol. 16)* (744 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2020/11/16/praedicationes-vol-16/

193. *Bucuria de Dumnezeu (vol. 1)* (255 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2021/01/08/bucuria-de-dumnezeu-vol-1/.

194. *Istoria literaturii române (vol. 5)* (452 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2021/01/20/istoria-literaturii-romane-vol-5/

195. *Vorbiri de Facebook (vol. 7)* (621 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2021/02/15/vorbiri-de-facebook-vol-7/

196. *Vorbiri de Facebook (vol. 8)* (594 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2021/07/02/vorbiri-de-facebook-vol-8/

197. *Istoria literaturii române (vol. 6)* (910 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2021/08/14/istoria-literaturii-romane-vol-6/

198. *Praedicationes (vol. 17)* (603 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2021/09/18/praedicationes-vol-17/

199. *Twitter pentru azi (vol. 9)* (342 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2021/09/26/twitter-pentru-azi-vol-9/

200. *Cartea Sfântului Profet Daniil* (107 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2021/10/05/cartea-sfantului-profet-daniil/

201. *Vorbiri de Facebook (vol. 9)* (478 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2021/11/23/vorbiri-de-facebook-vol-9/

202. *Drumul spre Icoană. Despre cum am pictat Icoana Sfântului Ilie văzătorul de Dumnezeu* (59 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2021/12/30/drumul-spre-icoana-despre-cum-am-pictat-icoana-sfantului-ilie-vazatorul-de-dumnezeu/

203. *Istoria literaturii române (vol. 7)* (587 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2022/02/07/istoria-literaturii-romane-vol-7/

204. *Cartea Sfântului Profet Ieremias* (212 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2022/02/21/cartea-sfantului-profet-ieremias/

205. *Cartea Sfântului Profet Ieremias (ediția liturgică)* (185 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2022/02/21/cartea-sfantului-profet-ieremias-editia-liturgica/

206. *Cartea Sfântului Profet Baruh* (53 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2022/02/24/cartea-sfantului-profet-baruh/

207. *Cartea Sfântului Profet Baruh (ediția liturgică)* (49 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2022/02/24/cartea-sfantului-profet-baruh-editia-liturgica/

208. *Cartea Sfântului Profet Iezechiil* (246 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2022/03/15/cartea-sfantului-profet-iezechiil/

209. *Cartea Sfântului Profet Iezechiil (ediția liturgică)* (197 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2022/03/15/cartea-sfantului-profet-iezechiil-editia-liturgica/

210. *Plângerile lui Ieremias* (53 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2022/03/16/plangerile-lui-ieremias/

211. *Epistola lui Ieremias* (41 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2022/03/16/epistola-lui-ieremias/

212. *Vorbiri de Facebook (vol. 10)* (563 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2022/07/25/vorbiri-de-facebook-vol-10/

213. *Psaltirea în versuri a Sfântului Dosoftei al Moldovei (în formă actualizată)* (434 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2022/08/10/psaltirea-in-versuri-a-sfantului-dosoftei-al-moldovei-in-forma-actualizata/

214. *Praedicationes (vol. 18)* (655 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2022/09/12/praedicationes-vol-18/

215. *Mărturii ortodoxe contemporane (vol. 1)* (304 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2022/10/04/marturii-ortodoxe-contemporane-vol-1/

216. *Istoria literaturii române (vol. 8)* (815 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2023/01/17/istoria-literaturii-romane-vol-8/

217. *Bucuria de a fi cu Adam* (191 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2023/01/18/bucuria-de-a-fi-cu-adam/

218. *Istoria literaturii române (vol. 9)* (520 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2023/02/06/istoria-literaturii-romane-vol-9/

219. *Facerea (ediția LXX)* (230 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2023/03/06/facerea-editia-lxx/

Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș